

နိုင်ငံတော်၊ ပဋိညာဉ်များ နှင့်
ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာ သတ်မှတ်
အတည်ပြုခြင်း

သင်ခန်းစာ တစ်

ဓမ္မဟောင်းကို အဘယ်ကြောင့်
လေ့လာသင့်ပါသနည်း။

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

တတိယ ထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ၊ ၂၀၁၂

မူပိုင်ခွင့် အားလုံး ကန့်သတ်ထားပြီးဖြစ်သော ဤစာအုပ်၏ မည်သည့် အပိုင်းကဏ္ဍကို မဆို ပညာနှင့် အရည်အသွေး သို့မဟုတ် ပြန်လည် ဆန်းစစ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထင်မြင် သုံးသပ်ချက်ပေးခြင်း ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အတိုချုံး ကိုးကားမှု ပြုသည်များမှ လွဲ၍ ထုတ်ဝေသူ တတိယထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ အင်ကော်ပိုရိတ်တက် 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707 ၏ စာဖြင့် ရေးသား ခွင့်ပြုထားချက် မပါရှိဘဲ မည်သည့် ပုံစံ၊ မည်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်စေ အမြတ်အစွန်း ရရန် အလို့ငှာ ကူးယူ၊ ပွားများခြင်း မပြုရပါ။

တစ်နည်းနည်းနှင့် မပြထားလျှင် ကျမ်းအကိုးအကား အားလုံးသည် Good News Publishers ၏ အမှုတော်တစ်ခုဖြစ်သော Crossway ၏ 2001 ခုနှစ် ထုတ် ESV (English Standard Bible) သမ္မာကျမ်းစာ မှ ဖြစ်ပါသည်။ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အသုံးပြုထားပါသည်။ မူပိုင်ခွင့် အားလုံး ကန့်သတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သုံးမတ်လ အကြောင်း

၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော သုံးမတ်လ သည်အမြတ်အစွန်းကို အဓိက မထားသော ဧဝဂေလီ ခရစ်ယာန် အမှုတော် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သုံးမတ်လက ကမ္ဘာကြီးအတွက် အခမဲ့ သမ္မာကျမ်းစာ ပညာရေးကို ပေးအပ်ရန် ရည်စူးထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပန်းတိုင်မှာ ကမ္ဘာတလွှားရှိ အမှုတော်အတွက် လုံလောက်သော လေ့ကျင့်ရည် ချို့တဲ့ ကင်းမဲ့သည့် သင်းအုပ်နှင့် ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင် ထောင်ပေါင်း များစွာအား အခမဲ့ ခရစ်ယာန် ပညာရေးကို ပေးကမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပြိုင်ဖက်ကင်းသော မီဒီယာစုံသင် စာသင်တိုက် သင်ရိုးကို အင်္ဂလိပ်၊ အာရဘစ်၊ တရုတ်၊ ရုရှ နှင့် စပိန် ဘာသာစကားများဖြင့် ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာ အနှံ့ ဖြန့်ဝေခြင်း အားဖြင့် ဤပန်းတိုင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖြည့်ဆည်းနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ရိုးကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဖက် အမှုတော်များအားဖြင့် အခြားသော ဘာသာစကား တစ်ဒါဇင်ကျော်သို့ ပြန်ဆိုလျက် ရှိပါသည်။ သင်ရိုးတွင် ရုပ်ပုံများက ထိန်းကျောင်းသော ဗီဒီယိုများ၊ ပုံနှိပ်ထားသော ညွှန်ကြားချက်များ နှင့် အင်တာနက် အရင်းအမြစ်များ ပါဝင်ပါသည်။ ၎င်းကို ကျောင်းများ၊ အုပ်စုများ၊ တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အွန်လိုင်းတွင်သာမက သင်ယူလေ့လာသော လူ့အဖွဲ့အစည်းများတွင်ပါ အသုံးပြုနိုင်အောင် ပုံစံဆွဲထားပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း အကောင်းဆုံး ပါဝင် ပစ္စည်းနှင့် အရည်အသွေး ရှိသော ဆုရ မီဒီယာစုံသင် သင်ခန်းစာများကို အလွန်ပင် တွက်ချေကိုက်စွာ ပြုစုထုတ်လုပ်ပေးသည့် နည်းစနစ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာရေးသူများနှင့် အယ်ဒီတာများသည် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်မှု ရှိထားပြီးသော ပညာပေးသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာပြန်ဆိုသူများသည်လည်း သူတို့၏ ဦးတည် ဘာသာစကားများ၌ ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်

လိမ္မာသော ဒေသစကားပြောသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများတွင်လည်း ကမ္ဘာတလွှားမှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂုဏ်အသရေ ရှိ စာသင်တိုက် ပါမောက္ခများနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများ၏ ထိုးထွင်းအမြင်များ ပါဝင်ပါသည်။ ဖြည့်စွက်ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရုပ်ပုံ ဒီဇိုင်းနာများ၊ ပန်းချီဆရာများ၊ ထုတ်လုပ်သူများသည် လုံးဝဥသို့ ခေတ်မှီသော ကရိယာများနှင့် နည်းလမ်းများကို သုံး၍ အမြင့်ဆုံး ထုတ်လုပ်မှု ဆိုင်ရာ စံနှုန်းများကို လိုက်နာထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖြန့်ချိရေး ဆိုင်ရာ ပန်းတိုင်များကို ပြီးမြောက်ရန် အတွက် သာဒ်မစ်လ် အနေဖြင့် အသင်းတော်များ၊ စာသင်တိုက်များ၊ ကျမ်းစာကျောင်းများ၊ သာသနာပြုများ၊ ခရစ်ယာန် အသံလွှင့်သူများ၊ ဂြိုဟ်တု ရုပ်မြင်သံကြား ဝန်ဆောင်မှုပေးသူများ၊ အခြားသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မဟာဗျူဟာကျသော မိတ်ဖက်ဖြစ်မှုကို အခိုင်အမာ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဤ ဆက်နွယ်မှုများကြောင့် ဒေသခံခေါင်းဆောင်များ၊ သင်းအုပ်ဆရာများ၊ စာသင်တိုက် စာသင်သားများသို့ ဗီဒီယို သင်ခန်းစာ အမြောက်အများကို ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခဲ့ပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝက်ဘ်ဆိုက်များသည်လည်း ဖြန့်ချိရေး လမ်းကြောင်းများ အဖြစ် အသုံးတည့်နေသလို သင်၏ ကိုယ်ပိုင် လေ့လာသင်ယူ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို မည်သို့ စတင်ရမည် ဆိုသည်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် သင်ခန်းစာ ပစ္စည်းများ အပါအဝင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများကို ထပ်ဆောင်းဖြည့်ဆည်းပေးရန် အတွက် နောက်ထပ် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ပေးကမ်းနေပါသည်။

သာဒ်မစ်လ်ကို အိုင်အာရ်အက်စ်က ကော်ပိုရေးရှင်း 501 C (3) အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားပါသည်။ ရက်ရောသည့် အသင်းတော်များ၏ အခွန်လွတ်ငြိမ်းခွင့် ရထားသည့် အလှူငွေများ၊ ဖောင်ဒေးရှင်းများ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများနှင့် တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အမှီပြုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုတော် အကြောင်း ပိုမိုသိရှိရန်နှင့် သင်မည်သို့ ပါဝင်နိုင်ကြောင်း လေ့လာရန် ကျေးဇူး ပြု၍ www.thirdmill.org သို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ

- နိဒါန်း..... 1**
- အလှမ်းကွာဝေးခြင်း..... 2**
  - အကြောင်းတရားများ..... 3**
    - သဘာဝ မှုတ်သွင်းခြင်း.....3
    - ဘုရားသခင်၏ လိုက်လျောညီထွေခြင်း.....6
  - အမျိုးအစားများ..... 8**
    - ဓမ္မပညာပိုင်း ဆိုင်ရာ.....8
    - နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ..... 10
    - ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ.....12
- ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှု..... 13**
  - ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်များ 13**
    - အနှုတ်သဘောဝေဖန်ချက်များ.....14
    - အပြုသဘော အတည်ပြုချက်များ.....20
  - ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက်များ.....22**
    - အနှုတ်သဘော ဝေဖန်ချက်များ.....23
    - အပြုသဘော အတည်ပြုချက်များ.....26
- လက်တွေ့ ဘဝတွင် အသုံးချခြင်း..... 29**
  - စိမ်ခေါ်မှု အခက်အခဲများ 30**
    - ရှေးခေတ်ကမ္ဘာ.....31
    - သမိုင်းကြောင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများ..... 32
    - ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာလောက..... 34
  - ဆက်သွယ်မှုများ..... 34**
    - တူညီသော ဘုရားသခင် 35
    - တူညီသော လောကကမ္ဘာ 40
    - တူညီသော လူများ.....42
  - တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများ..... 47**
    - ခေတ်ကာလများဆိုင်ရာ 47
    - နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ.....50
    - ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ.....51
- နိဂုံး..... 52**

နိုင်ငံတော်၊ ပဋိညာဉ်များနှင့် ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာ သတ်မှတ် အတည်ပြုခြင်း

သင်ခန်းစာ တစ်

ဓမ္မဟောင်းကို အဘယ်ကြောင့် လေ့လာသင့်ပါသနည်း။

နိဒါန်း

မိရိုးဖလာ ဂျူးလည်း မဟုတ်၊ ခရစ်ယာန် နောက်ခံလည်း မဟုတ်သူများအား "ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို အဘယ်ကြောင့် လေ့လာသင့်ပါသနည်း" ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မေးခဲ့လျှင် အများစု ပြောကြမည်မှာ "ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် အလွန်ရှေးကျပြီး သက်ဆိုင်မှုလည်း မရှိသည့်အတွက် လုံးဝ မဖတ်အပ်ပါ" ဟူ၍ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခရစ်တော် နောက်လိုက်များသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အဖြစ် ရရှိထားပါသည်။ ၎င်းသည် အလေးထားအပ်သော ကျမ်းစာတော်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ခရစ်ယာန်များအား "ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသင့်ပါသနည်း" ဟု မေးသည့်အခါ၌ပင် အချို့က "ပြောရမည် ဆိုလျှင် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အရေးပါနေဆဲ အရာ အနည်းအကျဉ်းတော့ဖြင့် ဟိုမှာ၊ သည်မှာ ရှိနေသေးလို့ပါ" ဟူ၍ အညှာတာဆုံး ပြောကြမည်မှာ အံ့ဩမည်ဆိုပါက အံ့ဩစရာပါ။ သို့ရာတွင် ရိုးသားသော ခရစ်ယာန်များကပင်လျှင် "ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် အလွန်ရှေးကျနေပြီ ဖြစ်၍ လုံးလုံး မဖတ်သင့်တော့ပါ" ဟု မကြာခဏ ဆိုကြပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တို့ အနေဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ယနေ့ချိန်ခါ လေ့လာသင့်ပါသနည်း။

ဤသင်ခန်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံတော်၊ ပဋိညာဉ်များနှင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း လက်ခံသတ်မှတ်ခြင်း စာစဉ် ထဲမှ ပထမဆုံး သင်ခန်းစာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာစဉ်သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်နှင့် ပဋိညာဉ်များ ဆိုင်ရာ ပဓာနကျသည့် ဆိုလိုရင်းများကို၎င်း၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း အဖြစ် သတ်မှတ် လက်ခံထားသည့် စာစောင်များတွင် ၎င်းတို့အား မည်သို့ လက်တွေ့ အသုံးပြုထားသည်ကို၎င်း လေ့လာဖော်ထုတ်ထားပါသည်။ ဤပထမဆုံး သင်ခန်းစာသည် "ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို အဘယ်ကြောင့် လေ့လာသင့်ပါသနည်း" ဟူသည့် အရေးပါသော ပဏာမ မေးခွန်းကို ဖြေဆိုပါလိမ့်မည်။ ယနေ့ကာလ ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ အနေဖြင့် သမ္မာကျမ်း၏ ဤကဏ္ဍကို အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသင့်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရှေးဟောင်းကျမ်းစာများကို လေ့လာသည့် လုပ်ငန်းအတွက် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ နှစ်မြုပ် ကြရပါမည်နည်း။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို လေ့လာခြင်းသည် လောကတွင် အလွယ်ကူဆုံး အလုပ်တစ်ခု မဟုတ်သည်ကိုတော့ အစကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံထားကြရပါမည်။ အထူးသဖြင့် ခက်ခဲသော အလုပ်ဖြစ်ခြင်းမှာ ဓမ္မဟောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်အတည်ပြုထားသောကျမ်းတွင် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ နီးနီးရှည်ကြာသော ကာလအတွင်း မတူခြားနားသည့် သမိုင်း အခြေအနေ အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသော ကွဲပြားခြားနားသည့် စာရေးသူများစွာက ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များစွာ ပါဝင်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤစာစဉ်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ကြရမှာ ဖြစ်သည့်အတိုင်း တစ်ခုသော အရာကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည် သဘောပေါက်ပါက တိုးတက်မှု ခြေလှမ်းကို

ကျွန်ုပ်တို့ ကြီးကြီးမားမား လှမ်းနိုင်ကြပါမည်။ ဤစာအုပ်များ အားလုံးသည် ဓမ္မဟောင်း စာရေးသူအားလုံး တူညီစွာ စွဲကိုင်ထားသော အခြေခံ အချက်များစွာ ပါဝင်သည့် ယုံကြည်ချက် တစ်စုံ အပေါ်တွင် တည်မှီနေပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ ပဋိညာဉ်များ အားဖြင့် သူ့ချမှတ်ထားသော မူဝါဒများကို အသုံးပြု၍ ဣသရေလလူမျိုးတို့နှင့် သူ၏ ဆက်နွယ်မှုအား စီမံ ခန့်ခွဲတော်မူသည်ဟု သူတို့ အားလုံး ယုံကြည်ထားခဲ့ကြသည်။ ထိုထက်မက ဖန်ဆင်းထားသမျှအား သူ၏ နိုင်ငံတော်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ဘုန်းအသရေကို မိမိ ထင်ရှားရန်တည်း ဟူသော သမိုင်း အတွက် ဘုရားသခင် ထားရှိသည့် ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ပန်းတိုင်ကို ပြီးမြောက်စေရန် ဤပဋိညာဉ်များကို ပုံစံချထားသည်ဟုလည်း သူတို့ ယုံကြည်ထားခဲ့ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်း စာရေးသူများသည် ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းအဖြစ် သတ်မှတ် အတည်ပြုထားသည့် စာအုပ်များတွင် ပါရှိသည့် တိကျသော အခြေအနေများကို ရင်ဆိုင်ကိုင်တွယ်ရင်း ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်နှင့် ပဋိညာဉ်များ၌ သူတို့၏ အခြေခံကျကျ သက်ဝင် ယုံကြည်ချက်များကို ထုတ်ဖော် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို လေ့လာသင့်သနည်းဟု ကျွန်ုပ်တို့ မေးခွန်း ထုတ်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ စူးစိုက်ရမည့် အဓိက အချက် သုံးချက် ရှိပါသည်။ ပထမအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့် ကွဲကွာနေစေသော အချိန်ကွာလှမ်းမှု အကြောင်းကြောင့် လေ့လာမှု၌ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မဖြစ်မနေ မြုပ်နှံကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ဝန်ခံကြရပါလိမ့်မည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကာလနှင့် ပတ်သက်စပ်လျဉ်းမှု ရှိနေသောကြောင့် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များသည် ဤလုပ်ငန်းတာဝန်အား ယူတင်သင့်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး တတိယအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝများတွင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို တာဝန်ရှိစွာ လက်တွေ့ အသုံးပြုရန် လေ့လာသင့်သည့် အကြောင်းရင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ထုတ်ကြရပါလိမ့်မည်။ ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းတို့သည် အမြဲလိုလို ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ အလှမ်းဝေးနေပုံ ရသည် ဆိုသည့် အမှန်တရားဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

အလှမ်းကွာဝေးခြင်း

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို စလေ့လာသည်နှင့် သမ္မာကျမ်းစာ ကျောင်းသားတို့သည် လုံးဝနီးပါး ကြိုခန့်မှန်းထားနိုင်သည့် တူညီ လုပ်ငန်းစဉ် တစ်ခုကို မကြာခဏ ဖြတ်သန်းကြရသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသော မဖောက်ပြန် မမှားယွင်းနိုင်သည့် နှုတ်ကပါတ်တော် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ မှန်ကန်စွာ သင်ယူခဲ့ရသည် ဖြစ်၍ ဤကျမ်းစာများတွင် ခရစ်ယာန် အသက်တာအတွက် အလွယ်တကူ လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်မည့် သင်ကြားချက်များ ပါရှိရမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ အများပိုင်းက ယူဆထားတတ်ကြသည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်အမင်း စိစစ်ရှေးချယ်ပြီး ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်များ ကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်သော ခေါင်းစဉ်များ သို့မဟုတ် "သူ့စွမ်းကို မခိုးရ" သို့မဟုတ် "သူ့အသက်ကို မသတ်ရ" ဟူသော ပညတ်တော်များကိုသာလျှင်

ပြောဆိုနေသ၍ ဤနယ်ပယ်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေပုံ ပေါက်သည်။ သို့သော် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သာ၍ ဂရုစိုက် လေ့လာသည့် အခါမူကား တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပျက်လာတော့သည်။ အသေးစိတ် ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာမှု ပြုလာသည်နှင့် ဓမ္မဟောင်း ကဏ္ဍများစွာသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မရင်းနှီးသည့် အမြင်များကို တင်ပြနေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့လာရသည်။ အမှန်ဆိုလျှင် ၎င်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်လေလေ၊ ရေးကျ အလှမ်းကွာလှသည့် ကမ္ဘာတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြောင်း ခံစားမိလေလေ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း အလှမ်းကွာဝေးနေပုံကို နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ဖြင့် ကြည့်ကြပါမည်။ ပထမအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် အလှမ်းကွာနေရသည် ဆိုသည့် အကြောင်းတရားများကို စဉ်းစားအဖြေရှာကြပါမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤကျမ်းစာတို့သည် မကြာခဏ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စိမ်းနေပုံရသနည်း။ ဒုတိယအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရသည့် အလှမ်းကွာဝေးမှု ပုံစံအမျိုးမျိုး တို့ကို လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲရှိ မည်သည့် အမြင် ရှုထောင့် ပုံစံများက ဓမ္မဟောင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက် ခရစ်ယာန်များ၏ ယုံကြည်ချက်မှ အလွန်ကွဲပြားခြားနားသည့်ပုံ ပေါက်စေသနည်း။ ပထမဆုံး ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့ အကြား အလှမ်းကွာဝေးနေခြင်း၏ အချို့သော အဓိက အကြောင်းတရားများ သို့မဟုတ် အကြောင်းရင်းများကို ကြည့်ကြပါစို့။

အကြောင်းတရားများ

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြား အလှမ်းကွာဝေးသယောင် ခံစားစေသည့် အချက် အနည်းဆုံး နှစ်ချက် ရှိပါသည်။ တစ်ဖက်တွင် ဘုရားသခင်သည် သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်းဟုခေါ်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်အားဖြင့် ဤကျမ်းစာများကို လူသားထုသို့ ချပေးခဲ့သည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူကား ဘုရား၏ လိုက်လျောညီထွေမှုဟု ခေါ်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်အားဖြင့် ဓမ္မဟောင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်စုံစေရန် ဘုရားသခင်က ၎င်းအား ပုံစံချထားခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဤကဏ္ဍကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသည်နှင့် အမျှ ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရသော စိမ်းခေါ်မှု အများအပြားကို ဓမ္မဟောင်း၏ ဤသွင်ပြင်လက္ခဏာများက ရှင်းပြပေးပါသည်။ ပထမဦးစွာ သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်းလုပ်ငန်းစဉ် အကြောင်း ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။

သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း

ကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူချက်ဖြစ်သည် ဆိုသည့် သမိုင်းကြောင်း အခြေပြု ဧဝံဂေလီ ယုံကြည်သူတို့၏ ရှုထောင့် အမြင်ကို "သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း" ဟူ၍ သာမန်အားဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိပါသည်။ ကျမ်းစာကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က မှတ်သွင်းကြောင်းကျွန်ုပ်တို့ အခိုင်အမာ ပြောဆိုနေစဉ်မှာပင် ဝိညာဉ်တော်၏ မှတ်သွင်းခြင်းသည် လူသားကျမ်းရေးသူများ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများ၊ အတွေ့အကြုံများနှင့် အတွင်းသဘောထားများမှ ခွဲထုတ်ပိုင်းကန့်ထားခြင်း မရှိကြောင်း ဖော်ပြရန်အတွက် ဤ အသုံးအနှုံးကို အသုံးပြုပါသည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ မဖောက်ပြန် မမှားယွင်းနိုင်သော အထူး ကြပ်မတ်မှုအောက်တွင် လူသား ကျမ်းရေးသူတို့သည် မိမိတို့

ရေးရမည့် အရာတို့အား မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မာကျမ်းသည် ဘုရားသခင်က လူသားကျမ်းရေးသူများအား တုန့်ပြန်မှုမရှိသည့် ရေသွယ်ပြန်များကို တစ်ဖက်သတ် အသုံးပြုသွားခဲ့သလိုမျိုး စက်ယန္တရားဆန်ဆန် မှုတ်သွင်းခြင်းမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် ရလဒ် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်က ကျမ်းရေးသူတို့အား ရေးဖို့ အားပေးအားမြှောက်ပြုရုံမျှသာ ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြောလေ့ရှိကြသည့် အနုပညာ ဈာန်ဝင်သူ ဂီတ၊ အနုပညာသည်များနှင့် အလားတူစွာ ကျမ်းစာကိုလည်း စိတ်ကူးယဉ် ဆန်ဆန် ဈာန်ဝင် တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ ထိုအစား ဘုရားသခင်သည် ကျမ်းစာတွင် ပါဝင် သည့် အကြောင်းအရာများကို အသေးစိတ် ထိန်းချုပ်တော်မူခဲ့သဖြင့် ၎င်းကို အမှားအယွင်းကင်းသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟု အမှန်အကန် ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိုယ်တော်သည် လူသား ကျမ်းရေးသူတို့၏ တစ်ဦးချင်း ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများ၊ ဘဝအတွေ့အကြုံများ၊ ရည်ရွယ်ချက်များကိုပါ အသုံးပြုတော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းစာကို သန့်ရှင်းသူတို့၏ နှုတ်ထွက်စကားများဟူ၍လည်း အမှန်အကန် ခေါ်ဆို၍ ရပါသည်။

၂ပေ ၃:၁၅-၁၆ တွင် ရှင်ပေတရုက ရှင်ပေါလု၏ စာစောင်များအကြောင်း ပြောထားခဲ့ပုံကို ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ ထိုနေရာတွင် ဤစကားလုံးများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရပါသည်။

"ငါတို့ချစ်သော ညီပေါလုသည် မိမိခံရသော ညာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်သော စာ၌၎င်း၊ သူသည် ဤအရာများကို ပြော၍ စီရင်သော ဩဝါဒစာ ရှိသမျှတို့၌၎င်း ပါသည်နှင့် အညီ ငါတို့ သခင်ဘုရား သည်းခံတော်မူခြင်းသည် ကယ်တင်မည် အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။ ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသော အရာ အချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသောသူတို့သည် ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်းသော ကျမ်းစာ၏ အနက်ကို မှောက်လှန်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏" (၂ပေတရု ၃:၁၅-၁၆)။

ဤကျမ်းချက်များတွင် တမန်တော်ကြီး ပေတရုက ရှင်ပေါလု၏ စာများသည် သူ့အား ဘုရားသခင် ပေးသော ညာဏ်ဖြင့် ရေးထားကြောင်း အတည်ပြုထားပါသည်။ တနည်းဆိုရလျှင် ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်တော်သည် ရှင်ပေါလု၏ စာများကို မှုတ်သွင်းတော်မူသည် ဖြစ်၍ ထိုစာတို့သည် လူရေးသောစာ မျှသာ မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ရေးသော စာများလည်း ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤစာများအားဖြင့် ပေါလု၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ပါရှိလာကြောင်းကို ပေတရုက အခိုင်အမာ ပြောဆိုထားပြန်သည်။ သူမည်သို့ ရေးထားသည်ကို သတိပြုပါ "ပေါလုသည်လည်း သူခံရသော ညာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့ကို ရေးခဲ့သည်" ။ ဤကျမ်းစာတို့သည် ပေါလု၏ စာများအဖြစ် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရှင်ပေတရု၏ ရှုထောင့်အရ တမန်တော် ရှင်ပေါလု၏ စာများသည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ လူသားကျမ်းရေးသူတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပါဝင်သော လုပ်ငန်းစဉ်မှ ပေါ်ထွက်လာသော ရလဒ် ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့နိုင်ပါသည်။

ဤအလားတူ ရှုမြင်ချက်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း အတွက်လည်း မှန်ကန်မှု ရှိပါသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဓမ္မဟောင်း ပညတ်တော်ကို ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော် ဟူ၍ သာမက မောရှေ၏ ပညတ်တော်ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် မောရှေ နှစ်ဦးလုံးထံမှ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဆာလံကျမ်း များစွာကို ဒါဝိဒ်၏ ဆာလံများဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း ရှုထောင့်အမြင်သည် သမ္မာကျမ်းရေးသူများက လူသားစာရေးသူများအား အဘယ်ကြောင့် ဟေရှာယ၊ ယေရမိ၊ ဒံယေလ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုထားရသည့် အကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ အန္တိမ ကျမ်းရေးဆရာကြီး ဖြစ်တော်မူသော်ငြား ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်များကို အသုံးပြု၍ ထိုသူတို့ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့် အချိန်၊ မည်သည့် နေရာဒေသမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ထင်ဟပ်စေသည့် ပုံစံများဖြင့် ဤစာအုပ်တို့ကို ရေးသားစေခဲ့သည်။

၎င်းကို သင်စဉ်းစားမိလျှင် သမ္မာကျမ်းစာ၏ သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်း ကိုယ်တိုင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ အလှမ်းကွာဝေးနေစေသည့် အကြောင်းတရား ဖြစ်နေသည်ကို နားလည်ရန် မခက်ခဲတော့ပါ။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရေးဆရာ အားလုံးသည် ရှေးခေတ်ကာလ လူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ရှေး အရှေ့နီးပိုင်း ဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသောကြောင့် အရေးအရာများစွာ၌ တွေးခေါ်ရေးသားပုံတို့သည် ထိုခေတ်ကာလ လူများနည်းတူသာ ဖြစ်သည်။ ဤထက်မက ဆိုရလျှင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရေးသူတို့သည် ခရစ်တော် လူ့ဇာတိ ခံယူကြွဆင်းခြင်း မပြုမီအချိန်တွင် ရေးခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ အပြည့်အစုံ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ထားပြီးသည့် ဓမ္မသစ် ခရစ်ယာန် ဓမ္မပညာ ကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိထားသလိုမျိုး သူတို့တွင် မရှိခဲ့ပါ။ အကျိုးဆက်အားဖြင့် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာသည်နှင့် ဓမ္မဟောင်းကာလ ကမ္ဘာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ကမ္ဘာနှင့် အလွန်ကွဲပြားကြောင်း များမကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့ စမြင်လာရတော့သည်။

ဓမ္မဟောင်းကာလ ဂျူးများသည် သူတို့၏ တစ်ကိုယ်ရည် စာရိတ္တကျင့်ဝတ်ပိုင်း၊ မြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း၊ ဝိညာဉ်ရေးရာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှု အပိုင်း စသည့် ဘဝမျက်နှာစာတိုင်းကို၎င်း၊ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ဆက်နွယ်ပေါင်းသင်းမှုများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်းများနှင့် ပွဲတော်ဆိုင်ရာများကို၎င်း အုပ်ချုပ် လွှမ်းမိုးနေသည့် အပါး ၆၀၀ မကသော ဝတ်ပြုခြင်းဆိုင်ရာ ပညတ်တော်များကို ခံယူကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အနက်ဖွင့်ခြင်း၊ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းနှင့်တကွ ၂၁ ရာစုခေတ်ကမ္ဘာကြီးကို ပထမ ရာစုနှစ် သို့မဟုတ် ခရစ်တော်မကြွလာမီကာလထဲ တဖန် ပြန်မထည့်မိရေး တို့အတွက် ဤအမှုကိစ္စအားလုံးသည် အရေးပါလှသည်။

ဒေါက်တာ Thaddeus J. James, Jr.

သမ္မာကျမ်းရေးသူတို့၏ သဘာဝ မှတ်သွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသော အခက်အခဲများသာမက ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ထားရမည့် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြား အလှမ်းကွာသယောင် ခံစားစေသည့် နောက်အကြောင်းတရား တစ်ခုမှာ ဘုရားသခင်၏ လိုက်လျောညီထွေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ လိုက်လျောညီထွေခြင်း

အကျယ်ဆိုရလျှင် ဘုရားသခင်သည် မိမိကိုယ်မိမိ လူသားထုသို့ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည့် အခါတိုင်း အကန့်အသတ်ရှိသော လူ့ဝေါဟာရများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဆက်သွယ်ပြောဆိုသည် ဟူသော အချက်ကို ဓမ္မပညာရှင်များ ဖော်ပြသည့်အခါ "လိုက်လျောညီထွေခြင်း" ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးလေ့ ရှိသည်။ ဘုရားသခင်သည် အလှမ်းကွာလွန်းလှပြီး နားမလည်နိုင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည့် အတွက် သူ့ကိုယ်သူ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည့် အခါတိုင်း အကန့်အသတ် ရှိသော လူသားများ နားလည်နိုင်သည့် ပုံစံများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် လိုက်လျောညီထွေ ကိုင်းညွတ်နှိမ့်ချလေ့ ရှိပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား အလျဉ်း နားလည် သဘောပေါက် နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ဟေရှာယ ၅၅:၈-၉ တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသော ဤစကားလုံးများကို သင် သတိရပါလိမ့်မည်။

ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ငါ၏ အကြံအစည်သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်နှင့် မတူ။ ငါ၏ အကျင့်သည်လည်း သင်တို့၏ အကျင့်နှင့် မတူ။ မိုးကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက်သာ၍ မြင့်သကဲ့သို့ ငါ၏ အကျင့်သည် သင်တို့၏ အကျင့်ထက်၎င်း၊ ငါ၏ အကြံအစည်သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်ထက်၎င်း သာ၍ မြင့်၏ (ဟေရှာ ၅၅:၈-၉)။

ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်နှင့် အကျင့်တို့သည် အလှမ်းကွာဝေးလွန်းလှပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကန့်အသတ်များထက် အတိုင်းအဆမဲ့စွာ သာလွန်လွန်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူပြုတော်မူဖူးသမျှ ဗျာဒိတ်တော်တိုင်းအား လူသားများ တတ်စွမ်းနိုင်မှု အတိုင်းအတာအရ လိုက်လျောညီထွေတော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ကိုယ်တော် ပြုခဲ့ခြင်းသည် ယုတ်စွာအဆုံး ကျွန်ုပ်တို့လို အချို့သူများ နားလည်နိုင်ဖို့ရန်နှင့် သူ့ဖွင့်ပြချက်ကို လိုက်နိုင်ဖို့ရန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဓမ္မဟောင်းတွင် ဘုရားသခင်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် လူသားထု၏ ကန့်သတ်ချက်နှင့်အညီ လိုက်လျောညီထွေခြင်းကို အလွယ်တကူ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပြုတော်မူခဲ့ကြောင်း နားလည် သဘောပေါက်ထားရန် အရေးကြီးပါသည်။ ထိုအစား ကိုယ်တော်သည် ရှေးအရှေ့နီး ဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည့် ဣသရေလလူမျိုးတို့၏ တိကျသော သမိုင်းဝင် အခြေအနေများနှင့် ကိုက်ညီအောင် မိမိကိုယ်ကို လိုက်လျောညီထွေခဲ့ပါသည်။ ဦးဆုံးအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ရှေးဣသရေလများ နားလည်စေရန် ပုံစံဆွဲခဲ့သည်။

ဓမ္မဟောင်း၏ ပင်ကိုယ်မူလ ပရိတ်သတ်သည် ရှေး ဂျူးလူမျိုးများ ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းကို ဟေဗြဲနှင့် အာရမစ်ဘာသာ စကားများဖြင့် ရေးသားစေခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျောက်တုံးများ ပေါ်တွင် ပညတ်တော် ဆယ်ပါးကို ပေးခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ

တော်ဝင်မိသားစုများအတွက် ပညတ်ချက်များ အပါအဝင် အရေးကြီးသော အမျိုးသားရေး
မှတ်တမ်းများအား ဤပုံစံ အတိုင်း ပြသခြင်းသည် နိုင်ငံအသီးသီး ကျင့်သုံးနေကြသည့် အလေ့အထ
တစ်ခုဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် နေရာများစွာရှိ ဓမ္မဟောင်း ပုံပြင်ဇာတ်ကြောင်း၊ ကဗျာဖွဲ့၊
ညာဏ်အလင်းပြပုံနှင့် ပညတ်တော် စသည့် စာပေရေးဟန်များသည် ထိုစဉ်က ရှေး အရှေ့နီးပိုင်း တွင်
တွေ့မြင်နေကျ စာပေရေးထုံးများကို လိုက်နာထားခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်တော်၏ ရှေးလူမျိုးတို့
ဓမ္မဟောင်းကို နားလည်နိုင်စေရန်အတွက် ဘုရားသခင်သည် ထိုကျမ်းကို ဤနည်းလမ်းများ အပါအဝင်
အခြားနည်းလမ်းများစွာ အားဖြင့် လိုက်လျော ညီထွေပေးခဲ့ပါသည်။

ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့လို ခေတ်လူများ ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာသည့်အခါ
ရှေးရှေးက နေထိုင်ခဲ့သည့်လူများနှင့် ညီလျော်အောင် ၎င်းကျမ်းကို လိုက်လျောညီထွေထားခဲ့ကြောင်းကို
စဉ်ဆက်မပြတ် တွေ့လာရပေသည်။ ပထမဆုံး အနေဖြင့် ၎င်းကျမ်းအား ရှေးဣသရေလလူမျိုးများ သို့
အထူးတလည် ဦးတည် ရေးသားထားခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းစာထဲက စာအုပ်တိုင်းကို မူလပရိတ်သတ် တစ်စုသို့
ဦးတည်ရေးသားထားပါသည်။ ၂၁ရာစုနှစ်မှာ ရှိနေသည့် ကျွန်ုပ်တို့သည်
မူလပထမ ပရိတ်သတ်များ မဟုတ်ကြပါ။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲရှိ စာအုပ်
တစ်အုပ်ချင်းစီကို ကြည့်လျှင် အများစုသည် သြဝါဒစာများ သို့မဟုတ်
ပေးစာများ ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်သလို
အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်သည်ဟုလည်း ကျွန်ုပ် ယူဆပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထို
သြဝါဒစာများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်သည့်အခါ အခြားသူတို့၏ စာကို ကျွန်ုပ်တို့
ဖတ်နေသည့် သဘော ဖြစ်ပါသည်။ သင်သည် ထိုသဘောကို ကျမ်းစာ
တစ်အုပ်လုံးအတွက် ဆန့်ယူနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
အသင်းတော်နှင့် ဆိုင်သောကြောင့် ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဖြစ်ပါသည်။
သို့သော် ၎င်းတို့အား မူလပထမ ပရိတ်သတ်သို့သာ ရည်ရွယ်၍
ရေးသားထားခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာ Robert MacEwan

ယခု ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အလှမ်းဝေးခြင်း အကြောင်းအချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့အကြား မကြာခဏ တွေ့ရသည့်
အလှမ်းကွာမှု အမျိုးအမည် သို့မဟုတ် ပုံစံများ ဟူသော ဒုတိယ အကြောင်းအရာဘက်ဆီသို့ ကျွန်ုပ်တို့
လှည့်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စိမ်းသယောင်ဖြစ်နေသည့် ဓမ္မဟောင်းထဲရှိ အရာတို့တွင် မည်သည့်
ပုံစံများကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြုံရပါသနည်း။

အမျိုးအစားများ

ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့လို ခေတ်လူများအဖို့ အမြဲလို အလှမ်းကွာဝေးနေပုံ ရကြောင်း ဝန်ခံခြင်းသည် ကောင်းပါသည်။ သို့သော်လည်း ဤအမှန်တရားသည် ရှုပ်ထွေးစေနိုင်သလို သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဤအပိုင်းကို လေ့လာရာတွင် စိတ်ဓာတ်ကျစေနိုင်ပါသည်။ စိတ်ထက်သန်မှု လျော့ကျလာခြင်းကို ရှောင်ရှားရာတွင် အလုပ်ဖြစ်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့အား ထိုစိတ်ခံစားမှုပေးသည့် ဓမ္မဟောင်း အကြောင်းအရာတို့၏ အမျိုးအစားကို သိအောင်ဖော်ထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မကြာခဏ တွေ့နေကျ အလှမ်းကွာဝေးမှု အမျိုးအစားတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိမြင်သောအခါ ဤကျမ်းစာတို့ကို နားလည်ရန်နှင့် လက်တွေ့ဘဝများထဲ ချိတ်ဆက် အသုံးပြုရန် တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ပြင်ဆင်သားကျပြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့ အကြား ပဓာနကျသော အလှမ်းကွာဝေးမှု အမျိုးအစားများကို စာရင်းပြုစုရန် နည်းများစွာ ရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို ထောက်ရှုသောအားဖြင့် သုံးမျိုးကိုသာ ဆွေးနွေးပါမည်။ ပထမအားဖြင့် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာမှု၊ ဒုတိယအားဖြင့် နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာမှုနှင့် တတိယအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အလှမ်းကွာမှုတို့ ဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ အလှမ်းကွာမှု အမျိုးအစား သုံးခုတို့သည်လည်း နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးဖြင့် အချင်းချင်း ဆက်နွယ်နေလျက် ရှိပါသည်။ သို့သော် ဆွေးနွေးခြင်း၏ သဘောအရ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် တစ်ခုပြီးမှသာ အခြားတစ်ခုကို ကိုင်တွယ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာသည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရသည့် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှုဖြင့် အစပြုကြပါမည်။

ဓမ္မပညာပိုင်း ဆိုင်ရာ

ဓမ္မပညာပိုင်း ဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှုအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ပြောသည့်အခါ မူလ အခြေခံအားဖြင့် ဓမ္မဟောင်း စာရေးသူများ လက်ခံရရှိသည့် ဗျာဒိတ်တော်နှင့် ခရစ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ လက်ခံရရှိသည့် ပိုမိုပြည့်စုံသော ဗျာဒိတ်တော်တို့ အကြား ကွဲလွဲမှုများ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အစပထမတွင် ဓမ္မသစ် သွန်သင်ချက်များနှင့် ကိုက်ညီပုံမရသည့် ဓမ္မ ရှုထောင့်များကို ဓမ္မဟောင်းက တင်ပြနေကြောင်း ခရစ်ယာန်တိုင်း သဘောပေါက်ကြသည်။ ဥပမာ အချို့ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ကမ္ဘာဦး အခန်းကြီး ၂၂ တွင် ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို ခေါ်တော်မူ၍ သူ၏ သားကို ယဇ်ပူဇော်စေခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုရန် လိုလိုလားလား ရှိမှုအတွက်လည်း ဘုရားသခင်က သူ့အား ကောင်းချီးပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မိမိအား ဘုရားသခင် ခေါ်ခြင်းသည် မိမိ၏ သားကို ဘုရားသခင်ထံ ယဇ်ပူဇော်စေဖို့ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သည့် ယနေ့ခေတ်လူ တစ်ယောက်ကို သင် မည်သို့ စဉ်းစားပါမည်နည်း။ ထိုကဲ့သို့သော ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အဆိုကို အလေးအနက် သဘောထားဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ အစတောင် ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

မောရေ၏ ကာလအတွင်းက ဘုရားသခင်သည် သူ၏ သစ္စာရှိသော လူမျိုးတော်ကို ကြီးမားသော စစ်တပ်ကြီး အဖြစ်ဖြင့် အဲဂုတ္တုမှ ကတိတော်နယ်မြေသို့ ချီတက်ရန် မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သို့သော် ခရစ်ယာန် အုပ်စုကြီး တစ်စုသည် သိနာတောကို ဖြတ်၍ ကတိတော်နယ်မြေ ရောက်အောင် အမှန်တကယ် ချီတက်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ခဲ့ပါလျှင် ၎င်းအား အထူးအဆန်း အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ သေချာပေါက် ယူဆကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲတွင် မိမိတို့၏ ဆံပင်ကို မဖြတ်ဘဲ ဘုရားသခင် အစေကို ခံရန် နာဇရီ သစ္စာပြု၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆက်ကပ်သူများ အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ကြရပါသည်။ သို့တည်းမဟုတ် ယေရုရှလင်မြို့ရှိ ဗိမ္မာန်တော်ကို သူ၏လူများဝတ်ပြုကိုးကွယ်ရာ တစ်ခုတည်းသော နေရာအဖြစ် ဘုရားသခင် ခွဲခန့် သတ်မှတ်ပေးတော်မူခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့၏ အပြစ်ကို ဖြေသည့် အနေဖြင့် တိရစ္ဆာန်များကို ယဇ်ပူဇော်ရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ခါနန် မြို့များကို မိန်းမနှင့် ကလေးများ အပါအဝင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဖျက်ဆီးရန် မိန့်တော်မူခဲ့ကြောင်း ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရပါသည်။

ထိုအရာတို့သည် ဓမ္မသစ်တွင် ဘုရားသခင် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြ ထားသည်နှင့် အလွန်အမင်း ကွဲလွဲနေပုံရနေလျက်ပင် ထိုကဲ့သို့သော အရာတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြချက် ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဓမ္မဟောင်းက တောင်းဆိုနေသည့်အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး အနည်းငယ်မျှပင် စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်း မရှိဘဲ နေကြပါသလော။ ဤ ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ ကွဲလွဲမှု အမျိုးအစားတို့၏ စာရင်းသည် ဆက်၍ ဆက်၍သာ တိုးနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမဆို ပြောလိုက ပြောနိုင်သေးသော်ငြား ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့အကြား ကြီးလှစွာသော ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှုသည် အသေအချာ ရှိနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်က သူ့ကိုယ်သူ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြသည့် အခါ သမိုင်းကြောင်း အချိန်ကာလ အတွင်း နေရာယူ၍ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တိကျသော အစားအသောက်ဆိုင်ရာ အချို့သော ပညတ်ချက်များနှင့် သန့်ရှင်း/ညစ်ညူးသော ဝတ်ပြု အထုံးအဖွဲ့များကို ကျင့်သုံးရာ ပဋိညာဉ်ဟောင်းကို သင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ထိုအရာသည် ဓမ္မဟောင်း ဣသရေလတို့ ကျင့်သုံးရန် ဖြစ်ခဲ့သော်ငြား ပဋိညာဉ် ဆိုင်ရာ အပြောင်းအလဲများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ကာလတွင် ထိုအမျိုးမျိုး အဖုံဖုံတို့ကို ကျင့်သုံးရန် မလိုအပ်တော့ပါ။ ဤကဲ့သို့သော အရာမျိုးတို့ကို မည်သူမဆို လုပ်နိုင်သော်လည်း မဖြစ်မနေ လုပ်ရန် မလိုအပ်တော့ပါ။ ၎င်းတွင် ထူးခြားလေးနက်သည့် ပဋိညာဉ် သဘော မရှိတော့ပါ။ အမှန်စင်စစ် ဤအရာများကို လုပ်ဖို့ ဓမ္မဟောင်းက တောင်းဆိုသဖြင့် ထိုအတိုင်း လိုက်လုပ်ရန် လူများကို သင်တောင်းဆိုမိလျှင် သင်သည် "ဘုရားသခင်နှင့် မှန်ကန်သော ဆက်နွယ်မှု ရှိရန် အတွက် ယခု ပြည့်စုံခဲ့ပြီးဖြစ်သော ပဋိညာဉ်ဟောင်းအောက်ထဲ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်ကြရမည်" ဟု ဆိုရာ

ရောက်သွားနိုင်သည်ကို သင် အလွန် အလွန် ဂရုစိုက်ရပါလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
ပဋိညာဉ် ဆိုင်ရာ အပြောင်းအလဲများအရ အချို့သော ကျင့်သုံးမှု အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ
တို့ကို လိုက်နာရန် မလိုအပ်တော့ပါ။

ဒေါက်တာ Stephen J. Wellum

ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှု အပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကင်းကွာစေသော
နောက်ထပ် အလှမ်းကွာမှု အမျိုးအစား တစ်ခုမှာ ရှေး အရှေ့နီးဒေသနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက် ကမ္ဘာတို့
အကြား နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှု ဖြစ်သည်။

နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ

စဉ်ဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲနေသော လူ့ယဉ်ကျေးမှုတို့ကြောင့် နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ
အလှမ်းကွာဝေးမှု သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့အကြား တည်ရှိလာရသည်။
ပိုမိုရှေးကျသော ဓလေ့တို့သည် လူမှု ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံတို့၏ အပြောင်းအလဲကြောင့်
ခေတ်နောက်ကျကျန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သလို ကြောင်တောင်တောင်လည်း နိုင်လှသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်
၂၀၀ခန့်လောက်က သင့်မိခင်တိုင်းပြည်ကို အလည်လာရောက်သည့် သဘောမျိုး စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်ပါ။
များစွာသော ကွဲလွဲမှုတို့က ကျွန်ုပ်တို့အား သီးခြားကမ္ဘာ တစ်ခုထဲ ရောက်နေသယောင်
ခံစားစေပါလိမ့်မည်။ ဒါသည်ပင်လျှင် စဉ်းငယ်မျှကွဲလွဲသော ခေတ်ထဲ ကျွန်ုပ်တို့ ရှိနေရုံသာ
ဖြစ်သေးသည်။ ဤသဘောသည် တူညီသောနေရာ တစ်ခု၌ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၂၀၀ တွင် မှန်ကန်နေခဲ့လျှင်
ဓမ္မဟောင်းထဲ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်မိသည်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်အကြား နောက်ခံယဉ်ကျေးမှု
ဆိုင်ရာ ကွာဟမှုများကို တွေ့ဖို့ရန် အဘယ်မျှလောက် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ထားသင့်ကြပါသနည်း။
ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်ကမ္ဘာနှင့် ရှေးအရှေ့နီးဒေသတို့အကြား ကွဲလွဲမှု အမြောက်အများ ရှိနေသဖြင့်
ဓမ္မဟောင်းထဲ ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရသည့် အရာများစွာသည်သိသိသာသာ စိမ်းနေကြပေသည်။

ဣသရေလ၊ ခါနန်၊ အဲဂုတ္တု၊ အာရှရီ၊ ဘာဗုလုန်၊ ပေရသီ သို့မဟုတ် ဓမ္မဟောင်းတွင်
ဖော်ပြထားသည့် များစွာသော အခြား မည်သည့် ယဉ်ကျေးမှုများ ဖြစ်ပါစေ ရှေးခေတ်ကမ္ဘာ နေရာစုံရှိ
လူမှုဘဝကို ဓမ္မဟောင်းက ဖော်ပြသည့်အခါ နောက်ခံယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှုကို ကျွန်ုပ်တို့
ခံစားရသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့နေရသလို ဓမ္မဟောင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသော
ဇာတ်ကောင်များမှာလည်း ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ ယုံကြည်မှုများ၊ စံသတ်မှတ်ချက်များနှင့် အလေ့အထများ
တပုံတပင် ရှိနေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အမြဲလိုလိုပင် ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်သစ်ယုံကြည်မှုများ၊
စံနှုန်းများ၊ ကျင့်ထုံးများနှင့် အကြီးအကျယ် ကွဲပြားခြားနားနေခဲ့သည်။ ဓမ္မဟောင်းတွင် မြင်ရသော
လူ့ယဉ်ကျေးမှု ဥပမာ အချို့ကိုပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ဓမ္မဟောင်း အများစုက လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖော်ပြထားသည်။ ကျမ်းစာ
စာမျက်နှာများ တလျှောက် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းများ အကြောင်းကို
ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်။ သို့သော် ဤရှေးလူနေမှုဘဝတွင် ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ခေတ်သစ်

မြို့ပြလူများစွာတို့အဖို့ စိတ်ကူးကြည့်ရုံမျှသာ တတ်နိုင်ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်းကာလတွင်
နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာများလည်း အလွန်ကွဲပြားခြားနားခဲ့ပါသည်။ ဆက်သွယ်ပေါင်းကူးရန်၊
အလုပ်လုပ်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းများ လည်ပတ်ရန် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ အများစု မှီခိုအားထားနေကြသော
နည်းပညာများသည် ရှေးခေတ်ကာလ၌ အမှန်တကယ်ကို မရှိခဲ့ပါ။

ဓမ္မဟောင်းထဲတွင် နှစ်ဖက်မိဘ ကြိုတင်စီစဉ်ပေးသော လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း အကြောင်း
များကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်။ အရေးပါသော သမ္မာကျမ်း ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မယားများစွာယူသော
ဓလေ့ကျင့်သုံးခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရသည်။ ဓမ္မဟောင်းတွင် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံသော ကျွန်ုပ်တို့
ပုံစံများကို မြင်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် ဣသရေလ နိုင်ငံ အတွင်း အပြင်ရှိ ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းသည်
နယ်မြေချဲ့ထွင်ဝါဒ အရင်းခံ လက်တွေ့ နိုင်ငံရေးတို့၏ ရိုက်ခတ်မှုကို အကြီးအကျယ် ခံခဲ့ကြရသည်။
တောကန္တာရနေ လူမျိုးစုများအတွက်တော့ ချွင်းချက် ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း ကြီးမြတ်သော
ဘုရင်များ သို့မဟုတ် အင်ပါယာရှင် မင်းဧကရာဇ်များနှင့် သူတို့၏ အင်အားကြီးမားသော
စစ်တပ်ကြီးများသည် ဤကျမ်းစာများ တလျှောက် အရေးပါသော ကဏ္ဍတွင် ပါဝင်နေခဲ့ကြသည်။
ဓမ္မဟောင်း ဇာတ်ကောင်များသည် ယနေ့ခေတ် ဒီမိုကရေစီ စံနှုန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ လက်တွေ့ ဘာမျှ
မသိနားမလည်ခဲ့ကြပါ။

ဤအရာများနှင့် အလားတူ ဓမ္မဟောင်း ဘဝ သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့သည့်အခါ
၎င်းတို့အား မည်သို့ ကိုင်တွယ်ရမည်မသိ ဖြစ်ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အလွန် ကွဲပြားခြားနားသော
ယဉ်ကျေးမှုများ အတွင်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း မြုပ်ဝင်နေသော သမ္မာကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့
အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုမည်နည်း။ နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ ကွဲပြားမှုတို့ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းနှင့်
ကျွန်ုပ်တို့ အကြား အလွန်ကြီးသော ကွာဟမှုကြီး တစ်ခုရှိနေသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားရသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကို သင်ပြန်ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယနေ့ခေတ်
နောက်ခံနှင့် အလွန်ကွာခြားသော အရာများ ထိုအထဲတွင် ရှိနေကြောင်း
သင်တွေ့မည် ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။ အချက်တစ်ခု ဆိုရလျှင် နောက်ခံနှင့်
ဓလေ့အရ ဓမ္မဟောင်းသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးအခြေခံသာ ဖြစ်သည်။
နောက်အချက်ဥပမာ ဆိုရလျှင် မယား အများယူသည့် ဓလေ့သည်လည်း
အများသူငါကြား တွေ့မြင်နေကျ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Luis Orteza

ဓမ္မဟောင်းထဲက ဓမ္မပညာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့သည် မည်သည့်ပုံစံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
မကြာခဏ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြောင်း စဉ်းစားပြီးသည့်နောက် "ပုဂ္ဂိုလ်ရေး" ဆိုင်ရာ
အလှမ်းကွာဝေးမှုဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်ဆိုသည့် တတိယ အလှမ်းကွာဝေးမှု အမျိုးအစားကို
ကြည့်ရှုကြပါမည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ

"ပုဂ္ဂိုလ်ရေး" ဆိုင်ရာ အလှမ်းကွာဝေးမှု အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ပြောသည့်အခါ ဓမ္မဟောင်းကာလ အသက်ရှင်ခဲ့ကြသော လူတို့သည် ယနေ့ခေတ် လူတို့နှင့် ကွဲပြားခြားနားခဲ့သည် ဆိုသည့် အချက်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူတို့အကြားရှိ ကွာဟမှုများစွာတွင် အလွန် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆန်ပြီး လူနှင့် သက်ဆိုင်သော အချက်အလက်များ ပါဝင်ပတ်သက်နေကြသည်။ ဓမ္မဟောင်းမှ လူများသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် လုံးလုံးလျားလျားကြီး ကွဲပြားခြားနား မနေသည်ကတော့ မှန်ပါသည်။ ဤသင်ခန်းစာထဲ ရှေ့ရှောက်ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည့်အတိုင်း အရေးပါသည့် ပုံစံများစွာရှိသည့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တူညီနေခဲ့ပါသည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်သူ ဆိုသည်နှင့် သူတို့ ဘယ်သူ ဆိုသည်တို့ကြား အတော်လေး ကွဲပြားစေသည့် သိသာခြားနားသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အတွေ့အကြုံတို့သည်လည်း သူတို့တွင် ရှိနေခဲ့ကြသည်။

ဓမ္မဟောင်းလူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်လူတို့နှင့် ကွဲပြားခြားနားသည် ဆိုသည့်အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ မအံ့သြသင့်ပါ။ အဆုံးမှာတော့ သူတို့၏ ပင်ကိုယ်စရိုက် နှင့် ပြုမူလှုပ်ရှားမှု များစွာတို့သည် သူတို့ ကျင်လည် ရှင်သန်ခဲ့သော ဓမ္မပညာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ကမ္ဘာထဲက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအရာကို ဤပုံစံ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဓမ္မပညာ အဆင့်အရ ကြည့်လျှင် ဓမ္မဟောင်း တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတွင် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိသည်နှင့် လားလားမျှမတူ၊ ထူးခြားပြီး အံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် ဝိညာဉ်ရေး အတွေ့အကြုံများ ရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့တွင် ကောင်းကင်နှင့် ဆိုင်သည့် ရူပါရုံများ ရှိခဲ့ကြသလို ကြားနာနိုင်သည့် ဘုရားသခင် အသံတော်ကိုလည်း ကြားခဲ့ရသည်။ ကောင်းကင် တမန်များနှင့်လည်း အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော ဝိညာဉ်ရေး အတွေ့အကြုံများ သင့်မှာ ရှိခဲ့လျှင် သင်သည် မည်မျှလောက် ကွဲပြားခြားနားသောသူ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်နည်းဟု ခဏလေး ရပ်ပြီး သင့်ကိုယ်သင် မေးကြည့်ပါ။ ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသော ရူပါရုံများ၊ အသံထွက်ပြခြင်းများ၊ ကောင်းကင်တမန်များ၊ နတ်ဆိုးများ နှင့် အလားတူများကို သင်တွေ့ကြုံခံစားဖူးပါက သင်သည် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်နည်း။ ထိုကဲ့သို့သော အတွေ့အကြုံများသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အံ့သြဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် ပြောင်းလဲစေမည်မှာ သံသယ မရှိပါ။ ဤ မှန်ကန်ချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းသည် ထူးခြားသော ပုံစံများစွာရှိ ဓမ္မဟောင်းလူများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကွဲပြားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်နိုင်ရန် ကူညီပေးသည်။

ဤမျှမက ယဉ်ကျေးမှု ဩဇာများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်း ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မည်သို့ ကွဲပြားခြားနားရသည်ကိုလည်း စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဓမ္မဟောင်းလူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စိမ်းသော နောက်ခံယဉ်ကျေးမှု အတွင်း မကြာခဏ ဆိုင်ရာတာဝန်ထမ်း ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်များ၊ မိဖုရားများ၊ အစေခံများ၊ ကျွန်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ ကိုယ့်ကဏ္ဍကို ကိုယ် ရှုမြင်ခဲ့ကြပုံသည် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ ကဏ္ဍကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှုမြင်ကြပုံနှင့် အလွန်ကွဲပြားခဲ့သည်။ ဓမ္မဟောင်းလူတို့၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများအပေါ် ရှေးခေတ် စစ်ပွဲ၏ အနိဋ္ဌာရုံများက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း လွှမ်းမိုးထားခဲ့သည်။ ခေတ်သစ်နည်းပညာ အကူအညီ မပါဘဲ အစာခေါင်းပါးမှု၊ မိုးခေါင်မှုများကို ဖြတ်သန်းရမှုများကလည်း ရှေးလူတို့၏ ကာယပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း ကျန်းမာရေးပိုင်းတို့ အပေါ်

သက်ရောက်မှုများ ရှိခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေများကို ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ အများစု
ရင်မဆိုင်ဖူးကြပါ။ ထို့ကြောင့် အကျိုးရလဒ်အားဖြင့် ဓမ္မဟောင်းထဲ ဖော်ပြထားသည့် လူတွေကို
မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း သိအောင် ဖော်ထုတ်ရန် ခက်ခဲသောအချိန်ကို မကြာခဏ ကျွန်ုပ်တို့
ကြိုကြရသည်။

ယခု ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကွာဝေးစေသည့် အကြောင်းရင်းများနှင့် ကွာလွှမ်းမှု ပုံစံများကို
သိမှတ်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုတိယ ခေါင်းစဉ် ဖြစ်သော ခေတ်သစ်လူတို့အတွက် ဓမ္မဟောင်း၏
ပတ်သက်စပ်လျဉ်းမှု ဘက်သို့ လှည့်ကြပါမည်။ အကယ်၍ ဓမ္မဟောင်းကို လွန်လေပြီးသော
ရှေးရှေးကာလက ရေးခဲ့ပါလျှင် အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်
ပတ်သက်စပ်ဆိုင်နေဆဲဟု မျှော်လင့်ရပါမည်နည်း။

ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှု

ဓမ္မဟောင်းသည် မိမိတို့ အသက်တာအတွက် ထူးခြားလေးနက်မှု ရှိမည်ဟု ခရစ်ယာန်တို့
မျှော်လင့်သင့်သော အကြောင်းတရား တပုံတပင် ရှိပါသည်။ သို့သော် အရေးအကြီးဆုံး ဟု ဆိုနိုင်သည့်
သက်သေကို ယေရှုနှင့် သူ၏ ပထမရာစု တမန်တော်များနှင့် ပရောဖက်များထံမှာ တွေ့ရသည်။
ဓမ္မဟောင်းသည် ရှေး ဣသရေလတို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ အခွင့်အာဏာ ရှိသော နှုတ်ကပတ် ဖြစ်ရုံ
မည်ကာမတ္တ မဟုတ်။ ခရစ်ယာန် ခေတ်ကာလ အတွက် ဘုရားနှုတ်ထွက်စကားလည်း ဖြစ်ပါသည်။
ဓမ္မသစ်ကို ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းကို ပယ်ဖျက်ရန် ဖြစ်သည်ဟု ယနေ့ ခရစ်ယာန်များစွာက
ယုံကြည်နေကြသည်။ သို့သော် အမှန်တွင် ယေရှုနှင့် သူ၏ တမန်တော်များ၊ ပရောဖက်များ
ပြောဆိုခဲ့ကြသည်က ၎င်းနှင့် ပြောင်းပြန် ဖြစ်သည်။ သူတို့က ဓမ္မဟောင်းသည် သစ္စာရှိသော ခရစ်ယာန်
အသက်တာအတွက် မည်သည့်ခေတ်ကာလမှာမဆို အရေးကြီးကြောင်း သွန်သင်ခဲ့ကြသည်။

ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာနှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်ကြောင်းကို နေရာများစွာ၌
ဓမ္မသစ်က သွန်သင်ထားသည်။ သို့သော် မျက်နှာစာ နှစ်ဖက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ကြရပါမည်။
ပထမအားဖြင့် ယေရှု၏ သွန်သင်ချက် အချို့ကို ကြည့်ကြပါမည်။ ဒုတိယ အားဖြင့် တမန်တော်
ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက် အချို့ကို စဉ်းစားကြပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်များကို ရှေးဦးစွာ စဉ်းစားကြပါစို့။

ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်များ

မိမိနောက်သို့ လိုက်သူများအတွက် ဓမ္မဟောင်း၏ စပ်ဆိုင်မှုနှင့် အခွင့်အာဏာ အကြောင်း
ယေရှုသွန်သင်ခဲ့သည်တို့ကို နားလည်ရန် သူ့သွန်သင်ချက်၏ မျက်နှာစာ နှစ်ဖက်ကို အတိုချုံး
ကြည့်ရှုပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း အပေါ် ယေရှု ပြုခဲ့သော ဝေဖန်ချက်များသည် အနှုတ်သဘော

ဆောင်သည်ဟု မြင်စေသည့် ကျမ်းပိုဒ် အချို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အစပြုပါမည်။ ပြီးလျှင် ဓမ္မဟောင်း၏ ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုအပေါ် ရှင်းရှင်း အပြုသဘောဆောင်သည့် သူ၏ အတည်ပြုပြောဆိုချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆန်းစစ်ကြပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း အပေါ် အနှုတ်သဘော ရှုမြင်ချက်များ အဖြစ် အနက်ဖွင့်သူအများက ယူဆကြသည့် ယေရှု၏ ဝေဖန်ချက် အချို့ဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

အနှုတ်သဘောဝေဖန်ချက်များ

ရှင်မသဲ ၅-၇ ပါ ယေရှု၏ တောင်ပေါ်ဒေသနာကို ကျွန်ုပ်တို့ အများစု ရင်းနှီးကြပါသည်။ ဤဒေသနာ၏ တစ်နေရာတွင် ယေရှုက ကျင့်ဝတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမှုကိစ္စ အချို့ကို ကိုင်တွယ်ထားခဲ့ပါသည်။ ဤအမှုကိစ္စများသို့ ယေရှု ချဉ်းကပ်ပုံသည် စိတ်စေတနာကောင်းရှိသူ ယုံကြည်သူများအဖို့ ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်တို့ကို သခင်ယေရှုက ဆန့်ကျင်နေသည် သို့မဟုတ် အမှားပြင်ပေးနေသည်ဟူသော အထင်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ရင်းနှီးပြီးသား ဤကျမ်းပိုဒ်များကို နားထောင်ကြည့်ကြပါ။ မသဲ ၅:၂၁-၂၂ ပါ လူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအကြောင်းတွင် ဤစကားလုံးများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်။

"လူ့အသက်ကို မသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏" ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား ညီအစ်ကိုကို အထောက်အပံ့ အမျက်ထွက်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏ (မသဲ ၅:၂၁-၂၂)။

မသဲ ၅:၂၇-၂၈ တွင် ယေရှုသည် သူ့မယားအားပြစ်မှားခြင်းကို ဤပုံစံ ဖြင့် ရည်ညွှန်းထားခဲ့သည်။

"သူ့မယားကို မပြစ်မှားရ" ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရကြပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား ကိလေသာစိတ်နှင့် သူ့မယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်မှားပြီ (မသဲ ၅:၂၇-၂၈)။

ရှင်မသဲ ၅:၃၁-၃၂ တွင် ယေရှုက ကွာရှင်းခြင်းအကြောင်းကို ပြောထားခဲ့သည်။

တဖန်တုံ "မယားနှင့် ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို အပ်ပေးစေ" ဟူသော ပညတ်စကား ရှိပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား မှားယွင်းခြင်း အကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားသော အကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့် ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဖက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကို ပြစ်မှား၏ (မသဲ ၅:၃၁-၃၂)။

မသဲ ၅:၃၃-၃၄၌ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ယေရှု ကိုင်တွယ်ရာတွင် အထက်ပုံစံကို တွေ့ပြန်သည်။

တဖန်တုံ "မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်းကို မပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည့်အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တည်စေလော့" ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျင်း မပြုရ (မသေ ၅:၃၃-၃၄)။

ယေရှုသည် မသေ ၅:၃၈-၃၉ တွင် လက်စားချေခြင်း အကြောင်းကို ပြောထားခဲ့သည်။

"သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင် ကိုယ့်မျက်စိ ဖျက်ခြင်းကို ခံစေ။ သူ့သွားကို ချိုးလျှင် ကိုယ့်သွားချိုးခြင်းကို ခံစေ" ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား နှောင့်ယှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ ပါးတဘက်ကို သူတပါးပုတ်လျှင် ပါးတဘက်ကို လှည့်၍ ပေးဦးလော့ (မသေ ၅:၃၈-၃၉)။

အဆုံးတွင် ခရစ်တော်သည် မသေ ၅:၄၃-၄၄ တွင် ရန်သူအပေါ်ထားရမည့် မေတ္တာ အကြောင်းကို ထိုနည်းတူ ဖြေရှင်းထားခဲ့သည်။

"ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို ချစ်လော့။ ရန်သူကို မုန်းလော့" ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသော သူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့ (မသေ ၅:၄၃-၄၄)။

ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ အမြင်ဆုံးသော ဗျာဒိတ် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြချက် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ၏ သွန်သင်ချက်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်တို့ထက် ပိုမို ပြည့်စုံကြောင်း ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက် အားလုံးက သဘောတူကြဖို့ လိုပါသည်။ သူသည် ဓမ္မဟောင်းက ဘယ်တော့မျှ လှမ်းမမီနိုင်သည့် ပုံစံများဖြင့် နှလုံးသားထဲထိ ထိုးထွင်းရောက်ရှိ၍ အဝေးဆုံး နယ်ပယ်များထိတိုင်အောင် ချဲ့ထွင်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ဝမ်းနည်းစရာပင် ခရစ်ယာန် များစွာက သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ကွာရှင်း ပြတ်စဲခြင်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်း၊ လက်စားချေခြင်း၊ ရန်သူအပေါ် မေတ္တာထားခြင်း ဆိုင်ရာ ယေရှု၏ အမြင်ရှုထောင့်သည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် အမှန်တကယ် ဆန့်ကျင်နေသည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲကြသည်။

ယုံကြည်သူ အများစုက ယေရှုသည် ပိုမိုခြုံငုံမိသော ညွှန်ကြားချက်များ အဖြစ် သူ့ကိုယ်တိုင် သွန်သင်သည့် အချက်များကို မျက်နှာသာပေးလိုသည့်အတွက် ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်များကို ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု တလွဲယုံကြည်မိနေကြသည်။ ယခု ဤရေပန်းစားနေသော အမြင်သည် သမ္မာတရားနှင့် နီးစပ်သည် ဆိုပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ဓမ္မဟောင်း၏ ကျင့်ဝတ် ဆိုင်ရာ အခွင့်အာဏာမှ ဝေးရာသို့ နှင်ရန် ယေရှု ကြွဆင်းလာကြောင်း ယူဆဖို့ အကြောင်းပြချက်ကောင်းများ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မသေ ၅ တွင် ယေရှု အမှန်တကယ် ဘာပြောခဲ့သည်ကို ပို၍ အနီးကပ် ဆင်ခြင်ကြည့်မည် ဆိုပါက ဤအမြင်သည် မပြည့်စုံကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ရှာတွေ့သည်။ ယေရှုသည်

မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဓမ္မဟောင်း၏ မည်သည့် အပိုင်း ကိုမျှ မဆန့်ကျင်ခဲ့ပါ။ ထိုအစား ဓမ္မဟောင်း၏ အခွင့်အာဏာကို သူ အတည်ပြုခဲ့သည်။ သူ့ကာလတွင် ၎င်းကျမ်းအပေါ် အများသူငါ နားလည်လွဲနေကြသည်များကိုသာ သူ ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။

ဓမ္မဟောင်းနှင့် သဘောကွဲလွဲမည့်အစား သူ့ကာလတွင် ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲများစွာတို့၏ ဓမ္မဟောင်း အနက်ဖွင့် ပုံစံများကိုသာ ယေရှု ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ယေရှု ကာလတွင် သမ္မာကျမ်းစာကို နိုင်သည့် အလွန်ရှားပါးလှသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ဣသရေလတိုင်းရှိ အောက်ခြေလူတန်းစားတို့သည် သူတို့ကို ဦးဆောင်သော ဘာသာရေးဆရာတို့၏ နှုတ်ပြော အဆုံးအမများကိုသာ အကြီးအကျယ် မှီခိုအားထားနေခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် သူတို့၏ အဆုံးအမများကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကိုယ်တိုင်က ပေးနေသော သွန်သင်မှု အပေါ်မှာထက် ဓမ္မဟောင်းထဲ သူတို့ထပ်ဆောင်းထည့်သွင်းထားသည့် ထုံးစံလေ့များ အပေါ်တွင်သာ အမြဲလို အခြေခံထားလေ့ ရှိသည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းစွာပင် ဤထုံးစံလေ့များ သည် အတွင်းနှလုံးသား အခြေအနေပေါ်မှာထက် အပြင်ပန်း နာခံမှုအပေါ်မှာသာ စူးစိုက်လေ့ ရှိသည်။ ၎င်းသည် ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်နှင့် ဓမ္မဟောင်းတွင်တွေ့ရသည့် ပဓာနကျသော အလေးထားမှုပင် ဖြစ်သည်။

ယေဘုယျ ဝေါဟာရများအရ ဆိုရလျှင် ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် သဟဇာတဖြစ်စွာ သူကိုယ်တိုင် သွန်သင်ထားသည်များနှင့် "စကားရှိပြီ"၊ "ကြားရပြီ" ဆိုသည်တို့၏ ရှုထောင့် အမြင်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ထားခဲ့သည်။ တနည်းဆိုရလျှင် သူသည် နှုတ်ပြော ထုံးစံလေ့များကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယေရှုနှင့် အခြားသော ဓမ္မသစ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဓမ္မဟောင်းကို ရည်ညွှန်းသည့်အခါမျိုးတွင် သူတို့သည် အမြဲတမ်း "ရေးထားပြီ"၊ "ဖတ်ရပြီ" ဟူ၍သာ ပြောဆိုသုံးနှုန်းခဲ့သည်။ ထိုပုံစံဖြင့် နိဒါန်းချီသော မည်သည့်အရာကို မဆို ဓမ္မသစ် ဘယ်နေရာတွင်မျှ ယေရှု ငြင်းဆိုခြင်း မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် တောင်ပေါ်ဒေသနာတွင် ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ရေးသား ထားသည်တို့နှင့် သဘောကွဲလွဲနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဣသရေလတိုင်းရှိ အခြားသော ဆရာများ ဆက်လက်အသက်သွင်းနေသည့် နှုတ်ပြော ထုံးစံလေ့များနှင့်သာ သဘောကွဲလွဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအရ ဤနှုတ်ပြော အနက်ဖွင့်ချက်များအကြောင်း ယေရှု အမှန်တကယ် ဘာပြောခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပိုမိုအနီးကပ် ကြည့်ရှုရန်လိုအပ်ပါသည်။

တောင်ပေါ်ဒေသနာထဲတွင် "သင်တို့ ကြားရပြီ။ ငါပညတ်သည်ကား" ဟူသော စာပိုဒ်ကို သုံးပြီး ယေရှု ပြောဆိုသည့်အခါ ဓမ္မဟောင်း ပညတ်တော်ကို ယခု ပယ်ဖျက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ အမှန်အားဖြင့် "ငါသည် ပညတ်တရားကို ပြည့်စုံစေဖို့ရန် လာခဲ့သည်" ဟူ၍ အလွန်ရှင်းလင်းစွာ ဆန့်ကျင်ဖက် စကား ဆိုလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ယေရှု လုပ်ဆောင်နေသည့် အရာသည် ပညတ်ဆရာများက သူတို့ကိုယ်ပိုင် သွန်သင်မှု အခွင့်အာဏာကို ညွှန်းသည့်အခါ သုံးလေ့ရှိသည့် ရမ္မိဇ်ဆရာကြီးများ၏ အများသိပြီးသား နည်းစနစ်ကို သုံးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ "ပညတ်တော် သွန်သင်ချက်တွေနဲ့

ပတ်သက်တဲ့ ဒီအရာတွေကို မတူညီတဲ့ လူအမျိုးမျိုးက ထုံးစမလေ့တွေ အဖြစ်နဲ့ ပြောထားတာကို သင်တို့ ကြားရပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် သင်တို့ကို ငါ ပညတ်သည်မှာ" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည် လက်ရှိလတ်တလော အခွင့်အာဏာအရင်း၊ ထပ်ဆောင်းထားသော အခွင့်အာဏာအရင်း လာခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယေရှုသည် အများသိ သွန်သင်နည်းကို သုံး၍ သူ၏ သွန်သင်မှု အခွင့်အာဏာကို တည်ထောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကို တန်ဖိုးချရန်မဟုတ်ပဲ အလွန်အရေးကြီး အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဓမ္မပညာရှုထောင့်၊ ကယ်တင်ရှင် ခရစ်တော် ရှုထောင့်တို့မှ ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်၎င်း၊ ပညတ်တော်အကြောင်း မိမိသွန်သင်ချက်နှင့်၎င်း ဆက်နွယ်၍ ဓမ္မဟောင်းကို အနက်ဖွင့်ရန် အရေးကြီးကြောင်း ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Gregory R. Perry

ယေရှု ထုတ်ယူဆင်ခြင်ပြသော နှိုင်းယှဉ်ခြားနားမှုများ အကြောင်း တဖန် စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။ သူ့အသက်သတ်ခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ လူမသတ်ရ တားမြစ်ချက်တွင် မုန်းတီးခြင်းကိုပါ ယေရှုက တိုးချဲ့ထည့်သွင်းလိုက်သည်ဟု လူများစွာက ယုံကြည်ကြသည်။ သို့သော် နားလည်ဖို့ အရေးကြီးသည်မှာ ဓမ္မဟောင်းသည် လူသတ်ခြင်းကိုသာ အပြစ်စီရင်သည် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားလူများအကြား ရန်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း အပြစ်စီရင်ထားပါသည်။

ဘုရားသခင် လူများအကြား သင့်တင့်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိခြင်းတို့သည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်ကို "ညီအစ်ကိုတို့သည် သဘောတူလျက် ပေါင်းဖော်ကြသည့်အရာမှာ အလွန်ကောင်းပေ၏" ဟူ၍ ဆာလံ ၁၃၃:၁ တွင် ကောင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။ သခင်ယေရှု အချိန်ကာလတွင် ရေပန်းစားခဲ့သည် ထုံးစမလေ့များအရ ကိုယ်ထိလက်ရောက် လက်တွေ့သတ်ဖြတ်ခြင်းအဆင့်သို့ ဦးမတည်သေးသ၍ ဂျူးအချင်းချင်းကြား မုန်းတီးခြင်းနှင့် ရန်ဖြစ်ခြင်း တို့ကို ချွင်းချက်အဖြစ် ခွင့်ပြုထားကြသည်။ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲစွာပင် ယေရှုက လူ့အသက်မသတ်ရ တားမြစ်ချက်နှင့် မမုန်းတီးရ တားမြစ်ချက်တို့ကို တွဲဖက်ထားခြင်းအားဖြင့် စစ်မှန်သော ဓမ္မဟောင်း စံနှုန်းများကို ပြန်လည်၍ အခိုင်အမာ ပြောဆိုထားခဲ့သည်။

သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သခင်ယေရှုသည် သူ့မယားအား စိတ်နှလုံးဖြင့် ပြစ်မှားခြင်း ကို ထပ်ထည့် ခြင်းဖြင့် သူ့မယားအား ကိုယ်ထိလက်ရောက် မလွန်ကျူးရ ဟူသော ဓမ္မဟောင်းပညတ်ကို ကျော်လွန်နေခဲ့ကြောင်း တလွဲ ယုံကြည်နေသူ များစွာ ရှိကြသည်။ သို့သော် ထွက်မြောက်ရာ ၂၀:၁၇ တွင် ဒဿမမြောက် ပညတ်တော်က "ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အိမ်ကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ မယား၊ သူ၏ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊ နွားမြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်" ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤနေရာတွင် ဓမ္မဟောင်းသည် သူတပါး၏ ခင်ပွန်း/ဇနီးကို တပ်မက်ခြင်းမှ

ရှင်းရှင်း တားမြစ်ထားသည်။ တနည်းဆိုရလျှင် ၎င်းသည် သူ့မယားအား စိတ်နှလုံးဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယေရှု၏ အာဘော်မှာ ဓမ္မဟောင်းကို ငြင်းပယ်သည့် သဘော မဟုတ်ဘဲ ပြန်လည်၍ ခိုင်မာစေလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယေရှုတို့ ခေတ်ကာလတွင် ဣသရေလ ဘာသာရေးဆရာ အများစုက လက်တွေ့ကျသော မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မဆို ယောက်ျားသည် မိမိဇနီးကို ကွာရှင်းပြတ်စဲခွင့် ရှိကြောင်း ယုံကြည်ထားခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် တရားဝင် ဖြတ်စာကို ဘောင်ဝင်အောင် ထုတ်ပေးနေသ၍ ဓမ္မဟောင်း ပညတ်ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ကွာရှင်းပြတ်စဲခွင့် ရှိသည်ဟု သွန်သင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် ဤကဲ့သို့သော အပြုအမူမျိုးကို ဝန်ခံတော်မူခြင်း မရှိခဲ့ကြောင်း ဓမ္မဟောင်းကိုယ်တိုင်က ရှင်းရှင်းညွှန်ပြနေသည်။ မာလခိ ၂:၁၆ (NASB) တွင် "မယားကို စွန့်ခြင်းအမှု၊ မိမိခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကို ငါရှုမုန်းသည်ဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏" ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်။

မသဲ ၁၉:၃-၉ တွင်လည်း ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းအပေါ် သူမည်သို့ သဘောရသည်ကို ယေရှုက အသေးစိတ် ရှင်းပြထားသည်။ ဤနေရာတွင် ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်းကို ဆန့်ကျင်ကြောင်း ယေရှု၏ ရုပ်တည်ချက်သည် ဓမ္မဟောင်းကိုယ်တိုင် အပေါ်တွင် အထူးသဖြင့် အာဒံနှင့် ဧဝတို့ ပါဝင်ပတ်သက်နေသော ဖန်ဆင်းခြင်း ဇာတ်ကြောင်းအပေါ်တွင် အခြေတည်ထားခဲ့သည်။

ကျိန်ဆိုခြင်း အလေ့အထများနှင့် ပတ်သက်လျှင်လည်း ယေရှုကာလတွင် ဂျူးဘာသာရေး ဆရာအချို့က လူသည် သူ၏ စကားကို တည်ပါစေမည်ဟု မကျိန်ဆိုထားသ၍ သူ့၌ မုသာပြောခွင့် ရှိသည်ဟု သွန်သင်နေခဲ့ကြသည်။ ဤသွန်သင်ချက်ကို ယေရှု သဘောမတူဘဲ ဓမ္မဟောင်းသည် အကျိန်ကို ဖောက်ဖျက်သည့် မုသာကိုသာမက မည်သည့် မုသာမျိုးကိုမဆို တားဆီးပိတ်ပင်ထားကြောင်း မလေ့တမ်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုရလျှင် သုတ္တံ ၆:၁၆-၁၇ တွင် "ထာဝရ ဘုရား မုန်းတော်မူသော အရာ ခြောက်ပါးမက စက်ဆုပ် ရှုံရှာတော်မူသော အရာ ခုနစ်ပါး ဟူမူကား ထောင်လွှားသော မျက်နှာ တစ်ပါး၊ မုသာ၌ ကျင်လည်သော လျှာတစ်ပါး ...." ဟူ၍ အစချီထားသည်။

ထို့ကြောင့် ယေရှုက မသဲ ၅:၃၇ တွင် ဆက်၍ ပြောခဲ့ရသည်မှာ "သင်၏ စကားမှာ ဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ် ဖြစ်စေလော့" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် သဘောကွဲလွဲနေခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၏ နှုတ်ပြော ထုံးစံလေ့ တို့သည် ဓမ္မဟောင်း စံနှုန်းများအောက် နိမ့်ကျလျော့ပါးနေကြောင်းကိုသာ ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်။

လက်စားချေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ထွက်မြောက်ရာ ၂၁:၂၄ ပါ "မျက်စိအတွက် မျက်စိ" ဟူသော ဓမ္မဟောင်း ဥပဒေပညတ် ပြဋ္ဌာန်းချက်အား ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လက်စားချေပိုင်ခွင့် အဖြစ် ဘုရားသခင် အတည်ပြုထားကြောင်း ယေရှုကာလတွင် ယူဆထားခဲ့ကြသည်။ သင့်အပေါ် မည်သူမဆို တစ်ခုခု မှားယွင်းလိုက်သည့် အခါတိုင်း သူတို့အား အညီအမျှ ရန်ပြုနိုင်သောအခွင့် သင့်၌ ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မူလအားဖြင့် "မျက်စိအတွက် မျက်စိ" ပညတ်သည် တရားသူကြီးများအတွက် မောရှေ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်စိတ် တစ်ပိုင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဣသရေလ

အစိုးရ ရုံးကနား များတွင် တရားသူကြီးများကို လမ်းညွှန်ရန် ပုံစံထုတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ ကာလမှာကဲ့သို့ပင် တရားသူကြီးများ သည် ကျူးလွန်သော မှုခင်းများနှင့် အချိုးညီစွာ စီရင်ချက်များ နှင့် ပြစ်ဒဏ်များကို ပေးကြရသည်။

မောရှေသည် ဤစံနှုန်းကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အမှုအခင်းများအကြား လိုက်နာ အသုံးပြုစေရန် မရည်ရွယ်ထားခဲ့ပါ။ ထိုအစား သနားကြင်နာခြင်းနှင့် ကရုဏာတရားတို့သည်သာလျှင် နေ့စဉ် ပုံမှန် လူနေမှု ၁၁၀ ပြုမှု ကျင့်ကြံမှုတို့အတွက် လမ်းညွှန်များ ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မဟောင်းက သွန်သင်ထားပါသည်။ ဝတ်ပြုရာ ၁၉:၁၈ က "သင့် အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မတုန်ရ။ အငြိုးမထားရ" ဟု ဆိုထားသည်။ သခင် ယေရှုသည် ရုံးကနားများတွင် တရားသူကြီးများ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် ရည်ရွယ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ပညတ်ဥပဒေ တစ်ခုအား မှားယွင်းစွာ အနက်ဖွင့်ထားသည့်အပေါ် ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး လူအချင်းချင်းကြား ဆက်နွယ်ရင်းနှီးမှုများတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သနားကြင်နာမှု ပြသကြရမည် ဆိုသည့် ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်ကို အခိုင်အမာ အတည်ပြုထားခဲ့သည်။

အဆုံးသတ်အားဖြင့် ရန်သူကို ချစ်ပါ ဆိုသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယေရှုကာလ အချို့ ဆရာများက ရန်သူကို မုန်းခြင်းသည် လက်သင့်ခံဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ခဲ့ကြသည်။ ရန်သူကို မုန်းခြင်းသည် ညီတူညီမျှ သင့်မြတ်မှန်ကန်သည် ဆိုခြင်းမှာ ဝတ်ပြု ၁၉:၁၈ ပါ "ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့် အမျှ ချစ်ရမည်" ဟူသော ပညတ်ချက်မှ သွယ်ဝိုက်ကောက်ချက် ဆွဲယူထားသည့် ပုံစံပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရန်သူကို ချစ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ဓမ္မဟောင်းက အားပေးထားသည်။ ဥပမာ ပြောရလျှင် ထွက်မြောက်ရာ ၂၃:၄ တွင် "သင်သည် ရန်သူ၏ မြင်းနွား လမ်းလွဲနေသည်ကို တွေ့မြင်လျှင် အမှန် ပြန်ပို့ရမည်" ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုပင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည့် အတိုင်း ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်း ရှုထောင့် အမြင်များနှင့် သူ၏ ရှုထောင့်အမြင်များကို နှိုင်းယှဉ် ဆန့်ကျင်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။ ထိုအစား သူသည် သူ့ကာလက မှားယွင်းသော အနက်ဖွင့်ချက်များကိုသာ ဆန့်ကျင်ခဲ့ပြီး ဓမ္မဟောင်း၏ စစ်မှန်သော သွန်သင်ချက်များကို အခိုင်အမာ ပြန်လည် ပြောဆိုထားခဲ့သည်။

တောင်ပေါ်ဒေသနာထဲတွင် ".. ဟူသည်ကို သင်တို့ ကြားရကြပြီ။ ယခု သင်တို့အား ငါပညတ်သည်ကား .." ကဲ့သို့သော ဖော်ပြချက်များကို ယေရှု တင်ပြထားသည့်အခါ ဤအရာကို အကောင်းဆုံး ရှုမြင်ရန် နည်းလမ်းမှာ ယေရှုသည် ပညတ်တရားတော်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ် အစစ်အမှန်ကို ဆွဲကိုင်မိနေသည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သူသည် အသစ်အဆန်း တစ်ခုကို မိတ်ဆက်နေခြင်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ဘာကို လုံးလုံး ရည်ရွယ်နေသည်ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြနေသည့် သဘော ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပညတ်တော်က "သူ့မယားကို မပြစ်မှားရ" ဟု ပညတ်သည့် အခါ ဘုရားသခင် လူတို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏ ကာမပိုင် မဟုတ်သော မိန်းမများကို တဏှာရာဂစိတ်ဖြင့် ကြည့်ခြင်းမှ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သူတို့၏ ကာမပိုင်

ဇနီးများကိုပင် ဤစိတ်ဖြင့် ကြည့်ခြင်းမှ ဖြစ်စေ မိမိတို့ လွတ်နိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆဖို့ ဘုရားသခင် မရည်ရွယ်ထားခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် အသစ်သော တောင်းဆိုမှုတစ်ခုကို ထပ်သွင်းနေခြင်းမဟုတ်၊ သူသည် ပညတ်တော်ထံ၌ ပင်ကိုယ်အားဖြင့် ရှိနှင့်ပြီးသားကို ပေါ်လွင်အောင် လုပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ James M. Hamilton

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယေရှု၏ အနှုတ်သဘောဆောင်သည့် ဝေဖန်မှုများ အဖြစ် အများက မှားယွင်းစွာ မှတ်ယူကြသည့် အချို့သော သွန်သင်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခု ကြည့်ရှုကြပြီးသည့်နောက် သူ့နောက်လိုက်သူတိုင်းအတွက် ဓမ္မဟောင်း အခွင့်အာဏာနှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုတို့အပေါ် ယေရှု၏ အပြုသဘောဆောင် အတည်ပြုချက်များ တွေ့ရသည့် ကျမ်းပိုဒ် အတော်များများဆီသို့ ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်ကြပါမည်။

အပြုသဘော အတည်ပြုချက်များ

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာများ၌ အခွင့်အာဏာနှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှု အပြည့်အဝ ရှိသည့်အပေါ် ခရစ်တော်၏ အပြုသဘောဆောင်သည့် အမြင် ကို ရှင်းရှင်းဖော်ပြသည့် ကျမ်းပိုဒ်များအား ခရစ်ဝင်ကျမ်းများတွင် အမြောက်အများတွေ့ရသည်။ သခင်ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် သွန်သင်ချက်များ၏ အခြေခံအုတ်မြစ်အဖြစ် ဓမ္မဟောင်းကို မကြာခဏ ကိုးကားရည်ညွှန်းလေ့ ရှိခဲ့သည်။ ပညတ်တော်ကို ချပေးသူ မောရှေနှင့် ပရောဖက် ဇလီယတို့အကြား ယေရှု ရပ်နေခဲ့ရာ တောင်ပေါ်မှ အဆင်းသဏ္ဍာန်ထူးခြားမှု မြင်ကွင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မမေ့ကြဖို့ လိုပါသည်။ ခရစ်ဝင်ကျမ်း လေးကျမ်းလုံးသည် ယေရှု၏ ပြီးပြည့်စုံသော ဖြောင့်မတ်မှုတည်းဟူသော ပညတ္တိကျမ်းနှင့် ပရောဖက်ကျမ်းများအပေါ် သူ၏ အကုန်အစင် ဝန်ခံမှုကို အထူး အလေးပေးထားသည်။ ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်ကို ဝန်ခံရင်း အသက်ရှင်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အားလုံးကို ပြည့်စုံစေရန် သူကြွဆင်းလာခဲ့သည်။ သူ၏ တပည့်တော်များကိုလည်း အလားတူ ပြုရန် သူတောင်းဆိုထားခဲ့သည်။

မသဲ ၅:၁၇-၁၈ တွင် ယေရှု ဘာပြောထားခဲ့သည်ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှာ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှာ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ လာသတည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မပျက်ဆီးမီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော စာလုံး ဗိန္နု တစ်လုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မီ မပျက်ဆီးရ (မသဲ ၅:၁၇-၁၈)။

ဤနေရာတွင် ယေရှုက "ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်း" များကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှာ သူလာခဲ့သည် မဟုတ်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြောဆိုခဲ့သည်။ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ဆိုသည်မှာ ပထမ

ရာစုနှစ်ကာလ၌ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း တစ်ခုလုံးကို အများသူငါ ရည်ညွှန်းခေါ်ဆိုလေ့ရှိသည့် ပုံစံ ဖြစ်သည်။
အမှန်အားဖြင့် အခန်းငယ် ၁၇၏ အဖွင့်ပိုင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် "မထင်ကြနှင့်" ဟု
အလွယ်ပြန်ဆိုမည့် အစား "ထင်ဖို့ရန် အစပင်လျှင် မပြုလိုက်ကြနှင့်" ဟု ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်
အငယ်ဆုံးသော စာလုံး ဗိန္ဒုတစ်လုံးမျှ "ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မီ" မပျက်ဆီးရ ဟု ယေဂ္ဂက ဆက်၍
ပြောခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာတို့ကို သူ့ အပြည့် အဝ အတည်ပြုနေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
အကြောင်းမတိုက်ဆိုင်စွာပင် ခရစ်ယာန်များစွာတို့သည် ဤကျမ်းပိုဒ်များကို ဖတ်၍ ယေဂ္ဂအနေဖြင့်
"ငါသည် ဓမ္မဟောင်းကို ဖျက်ပယ်ရန် လာသည်မဟုတ်။ ပတ်သက် စပ်ဆိုင်မှု မရှိစေရန်သာ ငါလာသည်"
ဆိုတာမျိုး ပြောလိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့ကြပြန်သည်။ သို့သော် ဤအထင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ရှင်မဿဲ
၅: ၁၉ တွင် ယေဂ္ဂ နောက်ထပ် ပြောခဲ့သော စကားများကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် အငယ်ဆုံးသော ပညတ်တစ်ခုကို
ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ထို့အတူ သွန်သင်၏။ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်
ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း သွန်သင်၏။ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည် (မဿဲ ၅:၁၉)။

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် ယေဂ္ဂ ဘာပြောထားသည်ကို သတိထားကြည့်ပါ။ အငယ်ဆုံး ပညတ်တစ်ခု
ဖြစ်လျှင်တောင်မှ လူတို့သည် ကိုယ်တိုင် မထိမ်းသိမ်းလျှင် သို့မဟုတ် တစ်ပါးသူတို့
မထိမ်းသိမ်းအောင်လည်း အားပေးတိုက်တွန်းမည် ဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌
"အငယ်ဆုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်"။ အငယ်ဆုံး ပညတ်တစ်ခု ဖြစ်လျှင်တောင်မှ ကိုယ်တိုင်လည်း
ထိမ်းသိမ်းပြီး တစ်ပါးသူကိုလည်း ထိမ်းသိမ်းအောင် သွန်သင်သည် ဆိုလျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင်
"ကြီးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်"။

ယေဂ္ဂသည် သူ့ကာလ ဂျူးများအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကို သိနေခဲ့သည်။ ထိုအရာသည်
ယနေ့ကာလ ယုံကြည်သူများအတွက်လည်း မှန်ကန်နေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးသည် ဓမ္မဟောင်းကို
ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာ၌ အသုံးပြုရာတွင် ရွေးချယ်လွန်းတတ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုက်သော
အပိုင်းများကို အထူးအာရုံစိုက်တတ်ပြီး မကြိုက်သော အပိုင်းများကိုကား လစ်လျူရှုချင် ရှုမည်၊
သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်သည်ထိ ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ယေဂ္ဂက သူ့တပည့်တော်များအား ဓမ္မဟောင်း၏
အပိုင်း အချို့ကိုသာမဟုတ်၊ တစ်ခုလုံး ၏ အသေးစိတ်တိုင်းကိုပါ အတည်ပြု လိုက်လျှောက်သင့်ကြောင်း
အခိုင်အမာ ပြောနေခဲ့သည်။ မဿဲ ၅:၂၀ တွင် သူ မည်သို့ ဆိုထားသည်ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

သင်တို့ ကျင့်သော အကျင့်သည် ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ ကျင့်သော
အကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင် သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့
မဝင်ရကြဟု ငါအမှန်အကန် ဆို၏ (မဿဲ ၅:၂၀)။

ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်တို့အနေဖြင့် ဓမ္မဟောင်းသည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်
ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ပါသည်ဟု ကြွေးကြော်လျက်ပင် နာခံရန် ပျက်ကွက်နေသည့်
ဟန်ဆောင်လျှို့ဝှက်မှုထဲ ကျဆင်း မသွားကြဖို့ လိုပါသည်။

ဓမ္မဟောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်လုကာ ၂၄ ဌာ ၅၅ ပြန်ထမြောက်ပြီးသော ယေရှု
ကိုယ်တိုင်က ဧမောက်လမ်းတွင် ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာလေ့လာမှု တစ်ခုအားဖြင့်
သူ့တပည့်တော်များကို ဓမ္မဟောင်းဆီသို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ကျမ်းစာ
ရှိသမျှထဲက သူနှင့် ပတ်သက်သည့် အရာများကိုလည်း သူတို့အား
ထုတ်ပြခဲ့သည်။ ယခုတွင် ၎င်းသည် ဓမ္မဟောင်းအား အရေးပါပြီး သူ့ကို
ညွှန်ပြနေသော အရာ အဖြစ် ယေရှု ရှုမြင်ခဲ့ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ပင်ဖြစ်သည်။
အနီးစပ်ဆုံး သူပြောနေပုံရသည်မှာ "ကြည့်ပါ။ သင်တို့သည် ငါ၏
ထမြောက်ခြင်းမျိုးဖြင့် ထမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဒါသည် အံ့ဖွယ်ကောင်းပါသည်။
သို့သော် သင်တို့ ကျွန်ုပ်ကို ယခု နားလည်သွား၍ ကျမ်းစာနှင့် နောက်ခံသမိုင်း
စာအုပ်တွေ မလိုအပ်တော့ဟု မထင်လိုက်ပါနှင့်။ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်စွာပင်
သင်တို့သည် ငါ့ကို နားလည်ရန် နှင့် လောကအတွက် ဘုရားသခင်ထားရှိသော
အကြံအစည်တော်များကို နားလည်ရန် ထိုအရာတို့ကို သာ၍ လိုအပ်ပါသည်။"
သို့ဖြစ်၍ ထိုနေရာတွင်သာမက အခြားသော ဥပမာများစွာအတွင်း
သခင်ယေရှုအား ဓမ္မဟောင်းကို အခိုင်အမာ အတည်ပြုသူအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့
ရှုမြင်ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်ဆိုလိုသည်မှာ သူစုံစမ်းသွေးဆောင်ခံရချိန်တွင်
"ကျမ်းစာလာသည် .... ကျမ်းစာလာသည် .... ကျမ်းစာလာသည် ...." ဟူ၍သာ
မပြတ် ထပ်တစ်လဲလဲ ပြောဆိုသည်။ ဤသည်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင်က ကျမ်းစာကို
ဝန်ခံနေခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ နောက်လိုက်များအနေဖြင့် မည်မျှသာ၍
ဝန်ခံသင့်ကြောင်း သခင်ကိုယ်တိုင်က ပြသနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Peter Walker

ယခုတွင် ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဓမ္မဟောင်း ပတ်သက် စပ်ဆိုင်မှုကို သခင်ယေရှု၏
သွန်သင်ချက်များက မည်သို့ အတည်ပြုထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ပြီးဖြစ်၍ တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလု၏
သွန်သင်ချက်များ ဖြစ်သည့် ဓမ္မသစ် နောက်ကဏ္ဍဘက် ခေတ္တ လှည့်ကြပါမည်။

ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက်များ

ယေဘုယျအားဖြင့် ဧဝံဂေလိ ခရစ်ယာန်များသည် ရှင်ပေါလု၏ ဓမ္မသစ် ပေးစာများအပေါ်
အကြီးအကျယ် မှီခိုအားပြုလေ့ ရှိပါသည်။ သို့သော် ခရစ်ယာန် အသက်တာအတွက် ဓမ္မဟောင်း
ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုဆိုင်ရာ ရှင်ပေါလု၏ သဘောထားကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်မှုလွဲနိုင်ပါသည်။

ရှင်ပေါလုသည် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များအား ဓမ္မဟောင်း အခွင့်အာဏာမှ လွတ်ခြင်းအခွင့်
ပေးထားကြောင်း စိတ်စေတနာကောင်းသော ခရစ်ယာန်များက မကြာခဏ ခုခံပြောဆိုတတ်ကြသည်။
သို့ရာတွင် အနက်ဖွင့်သူ အများပိုင်းက ထောက်ပြကြသည့် အတိုင်း ဤကိစ္စများတွင် ယေရှုနှင့်
ရှင်ပေါလုတို့အကြား ပြီးပြည့်စုံသော သဟဇာတ ဖြစ်မှု ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ယေရှုကဲ့သို့ပင်
ရှင်ပေါလုသည်လည်း သူ့ကာလ၌ ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာများအား တလွဲကိုင်တွယ်ခဲ့သည်များကို
ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုကျမ်းစာတို့ ၏ ခရစ်ယာန် အသက်တာ ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှု နှင့်
မေးခွန်းထုတ်ဖွယ်မရှိသော အခွင့်အာဏာတို့ကိုမူ ရှင်ပေါလုက မလျှော့တမ်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

ဤအကြောင်းအရာများ အပေါ် ယေရှု၏ အမြင်များကို ကျွန်ုပ်တို့ စုံစမ်းဖော်ထုတ်ခဲ့သည့်နည်းတူ
ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက်များကိုလည်း အလားတူ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာဖော်ထုတ်ကြပါမည်။ ပထမ
ဦးစွာ ဓမ္မဟောင်း အပေါ် အနှုတ်သဘော ရှင်ပေါလု ဝေဖန်ခဲ့ပုံရသည့် ကျမ်းပိုဒ် တစ်ပိုဒ်ကို ကျွန်ုပ်တို့
ကြည့်ကြပါမည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ အတွက် ဓမ္မဟောင်း
ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုအပေါ် ရှင်ပေါလု၏ အပြုသဘောဆောင် အတည်ပြုချက် အချို့ကို ကျွန်ုပ်တို့
စဉ်းစားကြပါမည်။ ပထမ ဦးစွာ မည်သို့မည်ပုံ ရှင်ပေါလုသည် ဓမ္မဟောင်း အပေါ် အနှုတ်သဘော
ဝေဖန်ခဲ့ပုံ ရနေကြောင်း စဉ်းစားကြည့်ပါ။

အနှုတ်သဘော ဝေဖန်ချက်များ

ဂလာတီ ၃:၁-၅ ပါ ဤထင်ရှားသည့် စကားလုံးများကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ပညာမဲ့သော ဂလာတီလူတို့ သင်တို့ကို အဘယ်သူ ပြုစားသနည်း။
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို သင်တို့ မျက်မှောက်၌
ထင်ရှားစွာ ပြုပြီးသည် ဖြစ်၍ အရာတစ်ခုကိုသာ သင်တို့၌ ငါသိလို၏။
ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြသလော၊ သို့မဟုတ်
ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ခံရကြသလော။ ဤမျှလောက်
ပညာမဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်တော်ကို အမှီပြု၍ လုပ်စရှိပြီးမှ ဇာတိကို အမှီပြု၍
ပြီးစေကြသလော။ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲခြင်းကို အချည်းနှီး ခံကြပြီလော။
အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ရမည်လော။ ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ်တော်ကို
သင်တို့အားပေး၍ သင်တို့၌ တန်ခိုးများကို ပြသောသူသည် ပညတ်တရား၏
အကျင့်အားဖြင့် ပြသလော။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို နာခြင်းအားဖြင့် ပြသလော။
(ဂလာတီ ၃:၁-၅)

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် တမန်တော်ကြီးသည် "ပညတ်တရား၏ အကျင့်"နှင့် "ယုံကြည်ခြင်းတရား"
တို့ကို ဆန့်ကျင်နှိုင်းယှဉ်ထားကြောင်း သတိပြုပါ။ ဤဆန့်ကျင် နှိုင်းယှဉ်မှုသည် ဓမ္မဟောင်း ကျင့်ဝတ်
ညွှန်ကြားချက်များကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဓမ္မသစ် ကျင့်ဝတ် သွန်သင်ချက်များ သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန်
အသက်ရှင်မှု ပုံစံကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အများက မှတ်ယူထားကြသည်။

ရှင်ပေါလု၏ အရေးအသားများတွင် ပါသော ဤအရာများနှင့် အလားတူ ဖော်ပြချက်များကြောင့် ရှင်ပေါလုသည် ဓမ္မဟောင်း ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုကို ငြင်းပယ်၍ အခြေခံအားဖြင့် ကွဲလွဲသော ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ခြင်း ဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်များကို ဦးစားပေးနေသည်ဟု အများက ထင်မြင်စရာ ဖြစ်လာသည်။ အမှန်တွင်လည်း ဓမ္မဟောင်းကို အခွင့်အာဏာပေးနိုင်သော လမ်းညွှန်အဖြစ် သတ်မှတ်သုံးစွဲခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းကောင်းမှ နောက်ပြန်လှည့်သွားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ခရစ်ယာန် အများက အဘော်ရှိနေကြသည်။ သို့ရာတွင် ဂလာတီ စာစောင် တစ်ခုလုံးနှင့်တကွ ရှင်ပေါလု၏ အခြားသော ဩဝါဒစာများပါ ကဏ္ဍများကိုပါ ကျွန်ုပ်တို့ သေချာစွာ ထည့်သွင်း စဉ်းစားဖို့ လိုပါသည်။ ထိုနေရာတို့တွင် ယေရှုကဲ့သို့ပင် ရှင်ပေါလုသည် ဓမ္မဟောင်းကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ထားမှု မရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြရသည်။ သူသည် ဓမ္မဟောင်းကို အလွဲသုံးစားလုပ်မှုမျိုးကိုသာ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ရှင်ပေါလုသည် ဓမ္မဟောင်းကို အကျိုးမျှော် ကောင်းမှုပြုသော ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရရှိရန် ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်ရသော ဘာသာတရား လမ်းညွှန်အဖြစ် အလွဲသုံးခြင်းကို ဆန့်ကျင်ရာ၌ အခိုင်အမာ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ ဂလာတီ ၃:၁၀-၁၃ တွင် ဂလာတီ အသင်းတော်များကို ရှင်ပေါလု လိပ်မူ ကိုင်တွယ်သည့် ပုံစံကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ပညတ်တရား၏ အကျင့်ကို အမှီပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသမျှသော စကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သောသူတိုင်း ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟု ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ တဖန်တုံ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ပညတ်တရားမူကား ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ "သစ်တိုင်၌ ဆွဲထားခြင်းကို ခံရသောသူတိုင်း ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်သည်" ဟု ကျမ်းစာ လာသည်နှင့် အညီ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏ ကျိန်ခြင်းမှ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ (ဂလာတီ ၃:၁၀-၁၃)။

ဤကျမ်းပိုဒ်က ညွှန်ပြသည်နှင့် အညီ ရှင်ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအတွက် ပညတ်တရားကို နာခံလိုက်လျှောက်ခြင်းအပေါ် အားပြုသည့် မှားယွင်းသော ဆရာများကို ဆန့်ကျင်ထားသည်။ ဤသွန်သင်ချက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသားကျသွားလျှင် ဘုရားသခင် ပညတ်တော်ကို မည်သည့်အခါမျှ ပြီးပြည့်စုံစွာ မလိုက်လျှောက်နိုင်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိန်ခံရသူများ ဖြစ်သွားကြသည်။ ပညတ်တရား၏ ကျိန်ခြင်းမှ တစ်ခုတည်းသော လွတ်မြောက်လမ်းမှာ ဘုရားသခင် ကျိန်တော်မူခြင်းကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ယူပေးတော်မူခဲ့သော ခရစ်တော်၌ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။

ရှင်ပေါလုသည် ဓမ္မဟောင်း သက်သက်ကို မည်သည့်အခါမျှ မဆန့်ကျင်ခဲ့ပါ။
ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်သည် ခရစ်ယာန်များနှင့် မဆိုင်ဟု သူ မည်သည့်အခါမျှ မတွေးခဲ့ပါ။
ကယ်တင်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၌ ယုံကြည်ခြင်းအစား ပညတ်တရားကို နာခံခြင်းအပေါ်၌ တည်ကြောင်း
အခိုင်အမာဆိုနေကြသည့် မှားယွင်းသောဆရာများကိုသာ သူ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။
အမှန်ဆိုရလျှင် သူ၏ ဂလာတီဩဝါဒစာထဲတွင် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်သည် ဆိုသည့် ဓမ္မသစ် စည်းမျဉ်းကို သက်သေပြရာ၌ ရှင်ပေါလုသည်
အမှန်တကယ်ပင် ဓမ္မဟောင်း၏ အကူအညီကို ရယူ အသုံးချခဲ့ရသည်။ ဟဗက္ကုတ် ၂:၄ ကို သူ
ကိုးကားထည့်သွင်းရာ ဂလာတီ ၃:၁၁ ထဲက ရှင်ပေါလု၏ စကားလုံးများကို တဖန် နားထောင်ကြည့်ပါ။

ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည် (ဂလာတီ
၃:၁၁)။

များစွာ အလားတူသည့် ပုံစံဖြင့် ရှင်ပေါလုသည် ရောမ ၄:၁-၅ တွင် အာဗြဟံ၏ အသက်တာကို
အသုံးပြုပြီး ဤ ဓမ္မဟောင်း စည်းမျဉ်းကို ပုံဖော်ခဲ့သည်။ သူ၏ အမြင်ရှုထောင့်အရ ဆိုလျှင်
ယုံကြည်ခြင်း သက်သက်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်း ဓမ္မသစ်သွန်သင်ချက်သည် အမှန်စင်စစ်
ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်တွင် မြစ်ဖျားခံထားသည်။

ရှင်ပေါလုသည် တပါးအမျိုးသားတို့အတွက် တမန်တော်ဖြစ်သော်လည်း မိမိ
တစ်နိုင်ငံတည်းသား၊ မိမိ ဂျူးလူမျိုးတို့ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသည်။ ရှင်ပေါလုက
သူတို့ကို မြင်စေလိုသည်။ သူတို့အား သခင်ယေရှုခရစ်တော် နှင့်
အသက်ရှင်သော ရင်းနှီးဆက်နွယ်မှု ရှိစေလိုသည်။ သူသည် သူတို့၏ အမွေစစ်
အမွေမှန် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း ကိုယ်တိုင်က လူသည် ယုံကြည်ခြင်းသက်သက်
အားဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရသည်ကို သွန်သင်နေကြောင်း ပြရန်
ကြိုးစားရင်း များစွာ နာကျင်ခံစားရသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ယုံကြည်ခြင်း
ရှိခဲ့ကြသည့် အာဗြဟံကဲ့သို့သော အဓိက လူမျိုးစု အကြီးအကဲများကို
သူတွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြီးမြတ်သော ဖခင်ကြီး အာဗြဟံပင်လျှင်
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ သူ သွန်သင်နေသော
သတင်းစကားသည် အမှန်စင်စစ် ဓမ္မဟောင်းတွင် မြစ်ဖျားခံကြောင်းနှင့်
ယေရှုသည် ဓမ္မဟောင်း၏ ပြီးပြည့်စုံလာမှု ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို သူ၏
တနိုင်ငံတည်းသား မိမိ လူမျိုးများ လက်ခံယုံကြည်စေရန်အတွက် ထိုအရာသည်
ရှင်ပေါလုအတွက် အရေးကြီးသည်။ ထို့ကြောင့်
ယုံကြည်ခြင်းသက်သက်အားဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိကြောင်း
သတင်းစကားကို ပုံဖော်ရာတွင် ဓမ္မဟောင်းကို အစစ်အမှန် သုံးစွဲဖို့ရန်
သူ့အတွက် အရေးကြီးလှသည်။

ဒေါက်တာ Vuyani Sindo

ရှင်ပေါလုသည် မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း အပါအဝင် ဓမ္မဟောင်းကို ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ရောမ
၇:၁၂ တွင် ပညတ်တော်သည် "သန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ပြီး ကောင်းမြတ်ကြောင်း" သူ ရေးထားသည်။
သို့သော် ကယ်တင်ခြင်းကို ကြိုးစားရယူပေးသည့် နည်းလမ်း တစ်ခုအဖြစ် ဘုရားသခင်၏
ပညတ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တလွဲသုံးမိသောအခါ မည်သည့်အခါကမျှ ဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည့်
အရာတစ်ခု အဖြစ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ မလိမ့်တစ်ပတ် လုပ်ပစ်လိုက်ရာ ရောက်သွားသည်။ ဓမ္မဟောင်း
တစ်လျှောက်လုံး၌ လူသည် အနာဂတ်တွင် ကယ်တင်ရှင် မေရှိယ ကြွလာမည်ဆိုသည့် ဘုရားသခင်
ကတိတော်ကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဘုရား၏ တရားစီရင်ချက်မှ
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရသည်။ ဘုရားသခင် ပညတ်တော်ကို နာခံခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းပေးသော
ကျေးဇူးတော်အတွက် ကျေးဇူးသိ၍ တုန့်ပြန်ခြင်းမျိုး ဖြစ်ရပါမည်။ ယနေ့ပင်လျှင် ဤခြားနားမှုကို
ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ဝန်ခံရန် လိုအပ်လှပါသည်။ ဓမ္မဟောင်း ကျင့်ဝတ် သွန်သင်ချက်များသည်
ခရစ်ယာန်များနှင့် ပတ်သက် စပ်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုရာ၌ ကယ်တင်ခြင်းကို ကြိုးစားမှုဖြင့် ရယူစေသော
နည်းလမ်းအဖြစ် မဟုတ်၊ ခရစ်တော်၌ အခမဲ့ လက်ခံရရှိပြီး ဖြစ်သည့် ကယ်တင်ခြင်း အတွက်
ကျေးဇူးသိစိတ်ကို ပြသရာ နည်းလမ်းအဖြစ် စပ်ဆိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ရှင်ပေါလု၏ သွန်သင်ချက်များတွင်ပါသည့် ဓမ္မဟောင်းဆိုင်ရာ အနှုတ်သဘော
ဝေဖန်ချက်များသည် အမှန်စင်စစ် ဓမ္မဟောင်းကို အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေသည့်
စနစ်အဖြစ် အလွဲသုံးမှုများအကြောင်း ဖြစ်သည် ဆိုသည်ကို တွေ့မြင်ပြီးသည့်နောက် ယခု
ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ အတွက် ရှင်ပေါလု၏ ဓမ္မဟောင်း အခွင့်အာဏာနှင့်
စပ်ဆိုင်ပတ်သက်မှု ဆိုင်ရာ ခိုင်လုံသည့် အပြုသဘောဆောင် အတည်ပြုချက်များကို ကြည့်ကြပါမည်။

အပြုသဘော အတည်ပြုချက်များ

ရှင်ပေါလုသည် ဂျူးလူမျိုးဖြစ်သည်။ သူသည် အစဉ်အမြဲ ဂျူးလူမျိုး
ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ၏ ရေခံမြေခံသည် ဂျူးဖြစ်သည်။ မိမိဇာတိ အမျိုးသည်
ဂျူးဖြစ်ကြောင်းကို သူပြောဆိုသည်။ ကျမ်းစာအတွက်
သူဆက်ကပ်အပ်နှံထားသည်။ ဖိလိပို သြဝါဒစာတွင် ဖာရိရှဲ တစ်ဦး အနေဖြင့်
ထိုသို့ ဆက်ကပ်အပ်နှံခဲ့ကြောင်း သူပြောထားသည်။ သူ၏ နောက်ခံသမိုင်း
ဇာတ်ကြောင်းကို ဂလာတီသြဝါဒစာ ထဲ၌ သူပြောသည့်အခါ ဘိုးဘေးတို့ကို
သိကျွမ်းခြင်း၌ သူ၏ စိတ်အားထက်သန်မှုသည် သူနှင့် တန်းတူသူများထက်
များစွာသာလွန်ကြောင်း သူပြောပြထားသည်။ ထိုနေရာတွင် ယုဒ
ဘာသာအကြောင်းကိုလည်း သူပြောနေသည်။ ဟေဗြဲကျမ်းစာ၏
သွန်သင်ချက်များတည်းဟူသော ဓမ္မဟောင်း၏ သွန်သင်ချက်များသို့ မိမိကိုယ်မိမိ
ဆက်ကပ်အပ်နှံ ထားကြောင်းကိုလည်း သူပြောနေသည်။ ၎င်းသည်

တပါးအမျိုးသားများသို့ သူ့အမှုဆောင်သည့်အခါ ယေရှုမည်သူ ဖြစ်ကြောင်း
သူ့သွန်သင်ရာ၌ ပါဝင်လာသည့် သူ၏ ဂျူးနောက်ခံသမိုင်းပင် ဖြစ်သည်။
လူမျိုးအပေါင်းသို့ သူ့အမှုဆောင်သည့်အခါ ယေရှု ကြွလာခြင်းသည်
ကယ်တင်ရှင်မေရှိယ ကြွလာခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့အတွက်
သတင်းကောင်းသည် အာဗြဟံအား ကတိထားတော်မူသော ကတိတော်များ
ပြီးပြည့်စုံလာမှုပင် ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ကို နားလည်စေလိုသည်။ သူသည်
ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာကိုငြင်းပယ်ခြင်း မရှိ၊ ၎င်းတို့ကို ယခု အသစ်တဖန်
နားလည်သွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် ဟေဗြဲသမ္မာကျမ်းစာက
ပြောခဲ့သမျှ အရာရာတို့၏ ပြီးပြည့်စုံလာမှုပင် ဖြစ်သည်ဟု
သူနားလည်ထားသည်။

ဒေါက်တာ Mark A. Jennings

ရောမ ၁၅:၄ တွင် ဓမ္မဟောင်းအကြောင်း ရှင်ပေါလု ဘာရေးထားသည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသော သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း အကြောင်းများကို
အမှီပြု၍ မျှော်လင့်ရသော အခွင့် ရှိစေခြင်းငှာ ကျမ်းစာ၌ အထက်က
ရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ရေးထားသတည်း (ရောမ
၁၅:၄)။

"ကျမ်းစာ၌" နှင့် "အထက်က ရေးထားသမျှသည်" ဆိုသည်တို့ကို ဤနေရာတွင် ရှင်ပေါလု
ပြောသည့်အခါ ဓမ္မဟောင်းကို သူ စဉ်းစားနေခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်အရ ဓမ္မဟောင်းသည်
ခရစ်ယာန် မျှော်လင့်ခြင်းကို ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးစေခြင်းနှင့် ထိမ်းသိမ်းခြင်းတို့အတွက် မရှိမဖြစ်
အရေးပါနေသည်။ ပုံပြင်ဇာတ်ကြောင်းများ၊ ပညတ်တော်များ၊ ဆာလံသီချင်းများ၊ ဓမ္မဟောင်း
ပရောဖက်ပြုချက်များ တို့သည် "ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးရန်" ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် ဓမ္မဟောင်း၏ ပတ်သက် စပ်ဆိုင်မှုကို ၂ တိမောသေ ၃:၁၆-၁၇ တွင် ရှင်ပေါလုက
အခိုင်လုံဆုံး၊ အရှင်းဆုံး အတည်ပြု ဟောပြောထားသည်မှာ သံသယ ဖြစ်ဖွယ် မရှိပါ။ ဤနေရာတွင်
သူရေးထားခဲ့သည်မှာ

ထိုကျမ်းစာ ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်၍
ဘုရားသခင်၏ လူသည် စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသော အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို
ပြုစုခြင်း အလို့ငှာ ပြင်ဆင်သောသူ ဖြစ်မည့်အကြောင်း သြဝါဒပေးခြင်း၊
အပြစ်ကို ဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို သွန်သင်ခြင်း
ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏ (၂တိမောသေ ၃:၁၆-၁၇)။

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို ခရစ်ယာန် အများစု ရင်းနှီးပြီး ဖြစ်ကြသော်လည်း "ကျမ်းစာ ရှိသမျှ" ဟူသော စကားလုံးများသည် ဓမ္မသစ်ကို ရည်ညွှန်းနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု မကြာခဏ စိတ်ကူးမိကြသည်။ ကောင်းပါပြီ။ ဤစကားလုံးများသည် ဓမ္မသစ်အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ ထားရှိသော အမြင်များအတွက် သွယ်ဝိုက်သက်ရောက်မှုများ ရှိသည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပါ။ သို့သော် ကျမ်းစာ ရှိသမျှဟု ရှင်ပေါလု ရေးချိန်တွင် အထူးသဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကိုသာ သူ စဉ်းစားနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အံ့ဩဖွယ် အရာများကို နားထောင်ကြည့်ပါ။ ၎င်းသည်ကောင်းသော အမှုအမျိုးမျိုးကို ပြုစုခြင်း အလို့ငှာ ပြင်ဆင်ပေးရင်း ဩဝါဒ ပေးနိုင်သည်။ အပြစ်ကို ဖော်ပြနိုင်သည်။ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်နိုင်သည်။ တရားကို သွန်သင်နိုင်သည်။ အတိုပြောရလျှင် ခရစ်ယာန် အသက်တာအတွက် ဓမ္မဟောင်းသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ကြောင်း ရှင်ပေါလု ဆိုနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် "ထို ကျမ်းစာ ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှတ်သွင်းတော်မူသောအားဖြင့် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ လူသည် စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသော အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုစုခြင်း အလို့ငှာ ပြင်ဆင်သောသူ ဖြစ်မည့်အကြောင်း ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏" ဟူ၍ ရှင်ပေါလု ဆိုသည့်အခါ သူသည် ဓမ္မဟောင်းကို ပြောနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဓမ္မဟောင်း၏ ပတ်သက် စပ်ဆိုင်မှု အကြောင်းကို ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းသည် ပတ်သက် စပ်ဆိုင်သည် ဆိုကာမျှ မဟုတ်။ ကမ်းကုန်သည်အထိ ပတ်သက် စပ်ဆိုင်သည် ဟု သူက ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်း မရှိလျှင် ဓမ္မသစ်က သုံးထားသည့် ဝေါဟာရ အမျိုးမျိုးတို့ကို နားလည်စေမည့် ရေခံမြေခံများလည်း ကျွန်ုပ်တို့တွင် မရှိနိုင်ပါ။ ဥပမာ အားဖြင့် ဘုရားသခင် ဆိုကြပါစို့။ ဤဘုရားသည် မည်သူနည်း။ သို့မဟုတ် ခရစ်တော် ဆိုကြပါစို့။ ခရစ်တော် ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ သို့မဟုတ် သတင်းကောင်းသာမက အပြစ်၊ ကယ်တင်ခြင်း ကဲ့သို့သော အယူအဆများ ဆိုကြပါစို့။ ဤအရာတို့သည် ဓမ္မဟောင်းတွင် စမိတ်ဆက်ပြီးနောက် ဖွံဖြိုးတိုးတက်လာသော ဝေါဟာရ အလုံးစုံ ဖြစ်ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်းတွင် ၎င်းတို့အား မည်သို့ အသုံးပြုသည်ကို သိနားလည်မှသာ အသိအမြင် နှံ့စပ်ပြီး တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှုရှိသော ပုံစံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မသစ်ကို ဖတ်ရှုနိုင်ကြပေမည်။

ဒေါက်တာ Matthew Newkirk

ဓမ္မဟောင်း၏ ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုကို မျှော်လင့်စရာ ရှိနေ၍ ၎င်း၊ အလှမ်းကွာဝေးမှု ဆိုင်ရာ အခက်အခဲကြောင့်သော် ၎င်း ကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာသင့်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတွင် ဤသင်ခန်းစာပါ ကျွန်ုပ်တို့၏ တတိယ ခေါင်းစဉ် ဖြစ်သော ဓမ္မဟောင်းကို ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ ဘဝ၌ အသုံးပြုခြင်း လုပ်ငန်းတာဝန် ဆီသို့ လှည့်ကြပါစို့။

လက်တွေ့ဘဝတွင် အသုံးချခြင်း

ပြောသင့်သည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ဓမ္မဟောင်းသည် ယနေ့ခေတ် ခရစ်ယာန်များနှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်သည် ဟု ဆိုခြင်းသည် အရာတစ်ခု ဖြစ်၍ ထိုမှန်ကန်မှုကို လက်တွေ့ဘဝတွင် ကျင့်သုံးခြင်းသည် နောက် အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့ လက်တွေ့ အသုံးကျနေသည်ကို မြင်ရန် မခက်ခဲလှသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်းကြား အလှမ်းကွာဝေးမှုကြောင့် အခြားအချိန်များတွင်မူကား အလွန် ခက်ခဲနေတတ်သည်။ ယခုတွင် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ လေ့လာရန်နှင့် ဓမ္မဟောင်းကို လက်တွေ့ဘဝတွင် အသုံးချရန်အတွက် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က ကူညီမည့်အကြောင်း စိတ်ချမှု အာမခံချက် ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဇာတိ အားအင်နှင့် လုပ်ဆောင်ပြီးမြောက်နိုင်သည်ထက် များစွာ သာလွန်သော နည်းလမ်းများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်က သွန်သင်ပေးနေပါသည်။ သို့တစေယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝတွင် မှန်ကန်စွာ လက်တွေ့ အသုံးချနိုင်ဖို့ ဓမ္မဟောင်းကို နက်နိုင်သမျှ နက်နက် လေ့လာရန် ကျွန်ုပ်တို့တွင် တာဝန်ရှိပါသည်။

တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလုက ဤတာဝန်ကို တိမောသေအား ပြောပြခဲ့သည်။ ၂တိမောသေ ၂:၁၅တွင် ရှင်ပေါလုက

သင်မူကား ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်း မရှိဘဲ
သမ္မာတရားကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ဆရာသမား ဖြစ်လျက်
ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်သခြင်းငှာ ကြိုးစား အားထုတ်လော့။
(၂တိမောသေ ၂:၁၅)

ဤနေရာတွင် ပေါလု ဆိုထားသလို ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကို "အလုပ်သမား" တစ်ဦး အနေဖြင့် ချဉ်းကပ်ကြရမည်။ အလုပ်သမား (ဟေလသလို အာဂတေးစ်) သည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားနိုင်ရန်အတွက် လုံ့လစိုက်ပြီး အလုပ်လုပ်သော လုပ်ဆောင်သူ ဟု အနက်ရသည်။

ဓမ္မဟောင်းကို ခေတ်သစ် လူနေမှု ဘဝထဲ လက်တွေ့အသုံးချခြင်းအား အဆင့် သုံးဆင့်ခွဲ၍ ကြည့်ပါမည်။ ပထမဦးစွာ ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ဘဝများတွင် ဓမ္မဟောင်းကို အသုံးချရန် ကြိုးစားသည်နှင့် အမျှ ကျွန်ုပ်တို့ အောင်မြင်ကျော်လွှားရမည့် စိမ်ခေါ်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ထုတ်သွားကြပါမည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝ၌ လက်တွေ့ အသုံးချမှုကို အကောင်အထည်ပေါ်လာစေသည့် ဆက်စပ်မှုများအား ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားကြပါမည်။ တတိယအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ဘဝတွင် အသုံးချသည်နှင့် အမျှ ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ဝန်ခံရမည့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများအား ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရာဖွေကြပါမည်။ ဓမ္မဟောင်းကို ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ဘဝတွင် အသုံးချသည့် အခါ ရင်ဆိုင်ရမည့် စိမ်ခေါ်မှုများနှင့် အစပြုကြပါစို့။

စိမ်ခေါ်မှု အခက်အခဲများ

ဤသင်ခန်းစာတွင် စောစောက ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့သလို ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းကို ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက နေထိုင်ခဲ့သော သူလူများအား ဦးဆုံး ပေးကမ်းတော်မူခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့ကာလ၌ ဤကျမ်းစာများအားဖြင့် အသက်ရှင်မည့် အကြောင်း ကိုယ်တော်သည် ၎င်းတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့အားလည်း ပေးအပ်တော်မူခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်း ကမ္ဘာမှ လွန်စွာ ကွဲပြား ခြားနားသော ကမ္ဘာတစ်ခုတွင် နေထိုင်နေကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်းတို့ အကြားရှိ အလွန်ကြီးမားသော ကွာဟချက်ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကို လက်တွေ့ ဘဝ၌ အသုံးချရာတွင် ထိုအချက်ကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကို ခရစ်ယာန် အသက်တာ၌ လက်တွေ့ အသုံးချရာတွင် တွေ့ရသည့် စိမ်ခေါ်ချက်အား တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလု အကျဉ်းချုံးထားရာ ၁ကောရိန်သု ၁၀:၁၁ ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။ ထိုနေရာတွင် သူရေးထားသည်မှာ

ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေ ဖြစ်အံ့သောငှာ ထိုသူတို့၌
ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလ အဆုံးတွင် ဖြစ်သော ငါတို့ကို ဆုံးမစရာဖို့ ကျမ်းစာ၌
ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။ (၁ကောရိန်သု ၁၀:၁၁)

ဤ ကျမ်းပိုဒ်၏ ပိုကြီးသော နောက်ခံ အဆက်အစပ်ထဲမှ နေ၍ ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူလေ့လာရသည်မှာ အဲဂုတ္တုမှ ကုသရေလတို့ ထွက်မြောက်လာပုံ ဓမ္မဟောင်း ပုံပြင် ဇာတ်ကြောင်းများနှင့်တကွ ထိုအရာတို့သည် ကောရိန်သု ခရစ်ယာန်တို့၏ လက်တွေ့ ဘဝ၌ မည်သို့ အသုံးကျခဲ့သည်ကို ပေါလု စဉ်းစားနေခဲ့ကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ အနည်းဆုံး အကြောင်း အရာ သုံးခုအား သူ မီးမောင်းထိုးပြထားခဲ့သည်ကို သတိပြုပါ။ ပထမဦးစွာ "ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှတို့သည် ရောက်ကြ၏။ .... ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း" ဟု အလှမ်းဝေးကွာသော အတိတ်ကာလ အဖြစ်အပျက်များကို သူပြောသည်။ ဒုတိယ အားဖြင့် ထို အကြောင်း အရာ ရှိသမျှတို့သည် "ငါတို့ကို ဆုံးမစရာဖို့ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း" ဟု ပြောရင်း မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် ကောရိန်သု ခရစ်ယာန် ရောင်းရင်းများကို ရည်ညွှန်းထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တတိယ အနေနှင့် "ကပ်ကာလ အဆုံးတွင် ဖြစ်သော ငါတို့" ဟူ၍ ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များသို့ ဖော်ပြခြင်းဖြင့် ဓမ္မဟောင်းခေတ်ကာလနှင့် ခရစ်ယာန် ခေတ်ကာလတို့အကြား အဖြစ်အပျက် များစွာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးကြောင်း ရှင်ပေါလု သိမှတ်ဝန်ခံထားခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်တို့သည် သမိုင်း၏ အဆုံးသတ်ပိုင်း ခေတ်ကာလများ တနည်းအားဖြင့် သမိုင်း ပြည့်စုံလာသည့် အချိန်များတွင် အသက်ရှင်နေကြသည်။ တမန်တော်ကြီး၏ စကားလုံးများကလည်း ဓမ္မဟောင်းကို ခေတ်သစ်ဘဝထဲ အသုံးချရာ၌ ကြံရသည့် အခက်အခဲကို ဖွင့်ပြနေသည်။

၁ကောရိန်သု ၁၀ တွင် ရှင်ပေါလု ပြောထားသည်များကို ကျွန်ုပ် နှစ်သက်သည်။
သို့ဖြစ်လျှင် ၁ကောရိန်သု ၁၀ ထဲတွင် သူသည် ကုသရေလ သမိုင်းကို၎င်း၊
ထိုသမိုင်းကို ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းစာများထဲတွင် ချရေးထားသည်

ဆိုသည့်အချက်ကို၎င်း ပြန်ဆင်ခြင်နေရင်း "ထို အကြောင်း အရာ ရှိသမျှတို့သည် ငါတို့ကို ဆုံးမစရာဖို့ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း" ဟူ၍ ထိုစဉ်က တပါးအမျိုးလည်းဖြစ်၊ မပြောင်းလဲမီက အများအားဖြင့် သာသနာပ ဖြစ်ခဲ့ကြသော ကောရိန်သု ခရစ်ယာန်များကို ပြောဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျမ်းစာသည် လူတို့အပေါ်တွင် အခွင့်အာဏာ ရှိနေရသည်။ ကောရိန်သု ခရစ်ယာန်တို့ကို ကနဦး ရည်ရွယ်မထားခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင် အကြံအစည်ထဲတွင် သူတို့ ရှိနေခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျမ်းစာကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်း အမှု အပေါ်တွင် ပိုင်သအုပ်စိုးသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ စိတ်တော်ထဲတွင် ရည်ရွယ်ထားသည်များ ရှိနိုင်သည်။ ရှေးကနဦးတွင် ကွဲပြားသော ပရိတ်သတ်ဆီသို့ လိပ်မူ ရေးသားစေခဲ့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏ စိတ်တော်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့လည်း ရည်ရွယ်လိပ်မူထားနိုင်ပေသည်။

ဒေါက်တာ Stephen E. Witmer

ရှင်ပေါလု၏ စကားလုံးများက အကြံပြုနေသလိုပင် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်ကာလ၌ ဓမ္မဟောင်းကို လက်တွေ့ အသုံးချသည့်အခါ ကြုံရသည့် စိမ်ခေါ်မှုများအား ရင်ဆိုင်ရန်အတွက် အရာသုံးခုကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းရပါမည်။ ပထမဦးစွာ ဓမ္မဟောင်း၏ ရှေးခေတ်ကမ္ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ရပါမည်။ ဒုတိယအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထိုရှေးခေတ်ကမ္ဘာတို့အကြား သမိုင်းကြောင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြရပါမည်။ ထို့နောက် တတိယ အနေနှင့် ဤ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာမှုများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူလေ့လာရသည်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာသို့ ယူဆောင်လာကြရပါမည်။ ပထမဦးစွာ ဓမ္မဟောင်း ပါဝင်နေသည့် ရှေးခေတ် ကမ္ဘာ အပေါ် သတိပြု အာရုံစိုက်ရန် မည်မျှ အရေးကြီးလှသည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ရှေးခေတ်ကမ္ဘာ

ဓမ္မဟောင်းကို ဦးဆုံး လက်ခံရရှိသည့် ရှေးခေတ်ကမ္ဘာ၏ ဝေါဟာရများဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး အနက်ဖွင့်ရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဓိက လုပ်ငန်းတာဝန် တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤလုပ်ငန်းကို ကျွန်ုပ်တို့ အပတ်တကုပ် ကြိုးစား လုပ်လျှင်တောင်မှ မည်သည့် အခါမျှ ကျွန်ုပ်တို့ ပြီးပြည့်စုံစွာ လုပ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်သော ကမ္ဘာကြီးက ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် အလွန်အမင်း သြဇာ လွှမ်းမိုးထားသည် ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြည့်အဝ မရှောင်လွှဲနိုင်သေးသော ခေတ်သစ် ဗီဇ စရိုက်သဘောများဖြင့် ရှေးကျမ်းစာပေးများဆီသို့ အမြဲလိုလို ရောက်လာကြပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမလှစွာပင် ဤ အချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်သစ်လူများ အနေဖြင့် မိမိတို့ ယုံကြည်လေ့ ရှိသောအရာကို ဓမ္မဟောင်းထဲ အလွယ်ထည့်သွင်း ဖတ်ရှုခြင်းအတွက် မကြာခဏ ဆင်ခြေပေးချက် ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ဖတ်ခြင်းကြောင့် လူက ကျမ်းစာ၏ သြဇာခံ ဖြစ်ရမည့်အစား ကျမ်းစာကသာ လူသြဇာခံ ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ခေတ်သစ် ဘက်လိုက်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့

အပြည့်အဝ မရောင်လွှဲနိုင်သော်ငြား သစ္စာရှိသော ကျောင်းသားတိုင်းသည် ဖြစ်နိုင်သမျှ ၎င်းတို့၏ မူရင်း
ဘာသာစကား အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ရန် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းပိုဒ်များကို လုံ့လစိုက်၍ လေ့လာသင့်သည်။

ရိုးရှင်းစွာ ဆိုရလျှင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းပိုဒ် တစ်ပိုဒ်၏ ပင်ကိုယ်မူလ အဓိပ္ပာယ်ဟူသည်
ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ ဝိညာဉ်တော် မှတ်သွင်းခံ စာရေးသူများက ထိုကျမ်းပိုဒ်၏ ကနဦး
ပရိတ်သတ်အပေါ် သက်ရောက်စေလိုသည့် အကျိုးတရားပင်ဖြစ်သည်။ အလွန် အရေးကြီးသော
သဘော ဆိုရလျှင် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ မှတ်သွင်းခံ စာရေးသူများ ကျွန်ုပ်တို့အား စကားပြောသည်ကို
ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ရိုက် မကြားရပါ။ သူတို့က အခြားသူများသို့ ပြောနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ကျော်ပြီး
ကြားနေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသည့်အခါ အရေးတကြီး
မေးရမည့် မေးခွန်းများမှာ ကနဦး ပရိတ်သတ်၏ ဦးစားပေးအရာများသည် အဘယ်အရာများနည်း။
ဘာကို သူတို့ ယုံကြည်ပါသနည်း။ သူတို့၏ အခြေအနေများသည် အဘယ်နည်း။ သူတို့ကာလတွင်
ကိုယ်တော်ကို ဝန်ခံလာအောင် သူတို့အား ဘုရားသခင် မည်သို့ ခေါ်ယူပါသနည်း။ ဤသို့သော
မေးခွန်းမျိုးများကို ဖြေဆိုရန် အမြဲတမ်း မလွယ်ကူပါ။ သို့သော် ပင်ကိုယ်မူလ အဓိပ္ပာယ်ကို
ရှာဖွေခြင်းသည် ခေတ်သစ် လက်တွေ့ဘဝ အသုံးချမှု အားလုံးအတွက် လမ်းကြောင်း
သတ်မှတ်ပေးပါသည်။

ဓမ္မဟောင်းပါဝင်နေသော ရှေးခေတ်ကမ္ဘာအပေါ် လုံ့လောက်သော အာရုံစိုက်ပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့
ကာလနှင့် ဓမ္မဟောင်းခေတ်ကာလတို့ အကြား ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် သမိုင်းကြောင်း တိုးတက်
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများအား ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန် စိမ်ခေါ်ချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သမိုင်းကြောင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများ

အချို့သော ဘာသာတရားတို့၏ သန့်ရှင်းသော ကျမ်းများနှင့် ကွဲလွဲစွာပင် ဓမ္မဟောင်း
ဓမ္မပညာဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်များသည် အချိန်ယူပြီး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။ ဓမ္မဟောင်းသည်
ဘုရားသခင် ကိုယ်တိုင်၏ အကြောင်း၊ ကမ္ဘာဦး ကာလများက အစပြုခဲ့သော ကမ္ဘာကြီးနှင့် လူ
တို့အကြောင်း သမ္မာတရားများအား ဘုရားသခင် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြရာ နည်းလမ်း များစွာကို
ရည်ညွှန်းသည်။ ထို့နောက် ၎င်းသည် ဣသရေလ လူမျိုးစု အကြီးအကဲများ ကာလ၊ မောရှေ၏
ကာလနှင့် ဣသရေလတို့ ကတိတော်နယ်မြေ ဝင်စားရာ ကာလများ၌ ဘုရားသခင်
ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်များနှင့် အတူ ရှေ့သို့ ခရီးဆက်သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ထိုနေရာတွင် ရပ်တန့်
မသွားပါ။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အုပ်စိုးသော ခေတ်ကာလ၊ ကတိတော်နယ်မြေမှ ဣသရေလတို့
ကျေကွဲဖွယ် အနှင်ခံရသောကာလ နှင့် နောက်ဆုံးတွင် အချို့သော ဣသရေလများ ကတိတော်နယ်မြေ
ပြန်ရောက်ပြီးနောက် ဖြစ်ပျက်သည့် ရုန်းကန်မှု ကာလများတိုင်အောင် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်
ဖွင့်ပြချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ရသည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်က မိမိလူများသို့ တစ်စုံတစ်ရာ
ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြပြီးသည့်နောက် ထို အဘော်၊ ထို ခေါင်းစဉ်နှင့် ဆက်နွယ်၍ နောက်ထပ် ဘာကိုမဆို
ဘယ်တော့မှ ထပ်မပြောတော့ပါ ဆိုသည့် သဘောမျိုး မဟုတ်ပါ။ ၎င်းနှင့် ကွဲလွဲစွာပင် ဓမ္မဟောင်း
အချိန်ကာလ အတွင်း ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်တော်အား ဆက်လက်ပြီး ပို၍ ပို၍ ဖွင့်ပြလာသည်။

ထို့ထက်မက ဓမ္မသစ် သွန်သင်မှုများအတွင်း သမ္မာကျမ်းနှင့် လျော်ညီသည့် ယုံကြည်ခြင်း၌ အလွန် လေးနက်ထူးခြားသော တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုများလည်း ပေါ်ထွန်းလာသည်။ ဓမ္မသစ်သည် ဓမ္မဟောင်း၏ အခွင့်အာဏာကို ဝန်ခံသိမှတ်ထားသည်။ သို့သော် ဓမ္မသစ်ကာလ အတွင်း နောက်ထပ် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုများ ရှိကြောင်းကိုလည်း ၎င်းက ဖွင့်လှစ် ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ကို ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့ဘဝ၌ လက်တွေ့ အသုံးချတိုင်း ၎င်း၏ ပင်ကိုယ်မူလ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကျော်လွန်၍ သွားကြရမည် ဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေတ်သစ် ကမ္ဘာနှင့် ရှေးဓမ္မဟောင်းတို့ကြား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် သမိုင်းကြောင်း တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှု အမျိုးစုံတို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြရမည် ဖြစ်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာ ယုံကြည်ခြင်းသည် ရာစုနှစ်များစွာအတွင်း တစ်သမတ်တည်း တည်မနေခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း ဘာသာအယူ တစ်ခုကို ဘုရားသခင် အစပြုလိုက်၊ ပစ်ပယ်လိုက်၊ နောက်တစ်ခုဖြင့် အစားထိုးလိုက် လုပ်သလိုမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ကြီးထွားနေသော ဘာသာ သို့မဟုတ် ယုံကြည်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဓမ္မပညာရှင်များသည် သမ္မာကျမ်းစာ ယုံကြည်ခြင်း၏ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများကို သဘာဝ ဖြစ်စဉ် အဖြစ် မကြာခဏ ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။ ယုံကြည်ခြင်း ပေါ်ပေါက်လာပုံသည်လည်း သစ်စေ့မှ ကြီးရင့်သော အပင်ထိ သစ်ပင်တစ်ပင် ပေါက်လာပုံမျိုးနှင့် များစွာ တူသည်။ ဤအကြောင်းကို သင် စဉ်းစားပါက သစ်စေ့သည် ၎င်းမှ ပေါက်လာမည့် ကြီးရင့်သစ်ပင်နှင့် လုံးလုံး ကွဲပြားခြားနားပုံရနေသည်။ ကြီးထွားမှု အဆင့်တိုင်း၌ ကွဲပြားခြားနားမှုများ ရှိနေကြသည်။ သို့သော် ၎င်းသည် အသက်ရှင်မှု ယန္တရား တစ်ခုတည်း၊ အပင်တစ်ပင်တည်း အဖြစ်သာ တည်ရှိ နေသည်။ များစွာအလားတူသည့် ပုံစံအတိုင်း ဓမ္မဟောင်း၏ နောက်ပိုင်း ကဏ္ဍများသည် ရှေ့ပိုင်းကဏ္ဍများနှင့် ကွဲပြားခြားနားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသစ်သည်လည်း ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကွဲပြားခြားနားသည်။ သို့သော် ဤကွဲပြားခြားနားမှုများသည် အသက်ရှင်သော အင်္ဂါစု၏ သဘာဝ ကျကျ ကြီးထွားမှုမျိုးကို ထင်ဟပ်ပြနေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း ရှေးရှေး လွန်ခဲ့သည့် ကာလတွင် စိုက်ပျိုးခဲ့သည့် မျိုးစေ့ တစ်ခုမှ အပင်ပေါက်လာ၍ ဓမ္မဟောင်း တစ်လျှောက် ကြီးထွားလာခဲ့ပြီး ဓမ္မသစ်တွင် ရင့်မှည့်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဘုရားသခင် မိမိကိုယ်မိမိ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြရာ၌ တိုးတက်ဖွင့်ပြမှု ဖြစ်စဉ် ရှိနေပါသည်။ ဘုရားသခင် အကြောင်း ဩဝါဒ သွန်သင်ချက်များ၊ အယူအဆများနှင့် အတွေးအခေါ်များ မျိုးစေ့ဘဝမှသည် အပြည့်အဝ ပုံပေါ်လာသည်ထိ ကြီးထွားလာမှု တနည်းအားဖြင့် "သဘာဝ ကြီးထွားမှု" ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်ဆိုသည့် ဤအရာကို သမ္မာကျမ်းစာက ပြဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မာကျမ်းစာ အတွင်း နှင့် ပညတ္တိကျမ်းငါးကျမ်းတို့ အတွင်း တိုးတက်ကြီးထွားမှု ပုံစံ သည် အဟုတ်အမှန် ရှိနေပါသည်။ သင်ဆန္ဒရှိ၍ ပန်းပွင့် တပွင့် အဆင့်ဆင့် ဖူးပွင့်လာသည်ကို အချိန်ဆိုင် ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံအား

စိတ်ကူးကြည့်နိုင်မည် ဆိုပါက ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြမှု အစပြုခြင်းမှ
အပြည့်အဝ ဖူးပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်လာခြင်းသည် ရွှေလျားမှု တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

သိက္ခာတော်ရ ဆရာကြီး Michael J. Glodo

ကျွန်ုပ်တို့ မြင်နိုင်သည့်အတိုင်း ခေတ်သစ်ဘဝ လက်တွေ့ အသုံးချမှုများ အတွက်
စိမ်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်သည့်အခါ ဓမ္မဟောင်းပါဝင်နေသော ရှေးကမ္ဘာလောကနှင့် ကျမ်းစာများထဲ
ဖြစ်ပျက်ပေါ်ပေါက် ခဲ့သည့် သမိုင်းကြောင်း တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့ကိုသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့
အာရုံစိုက်ကြရမည် မဟုတ်ပါ။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာထံ ရေးဖို့ အတွက်လည်း
ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းကို မှတ်သွင်းခဲ့သည် ဆိုသည့် အချက်အပေါ် အခိုင်အမာ
ဆက်ကပ်အပ်နှံမှု ရှိနေရန်လည်း လိုပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာလောက

၁၈၅၀ ခုနှစ်တွင် ရှင်ပေါလု ပြဆိုထားသည့်အတိုင်းပင် ဓမ္မဟောင်းအား "ကျွန်ုပ်တို့ကို
ဆုံးမစရာဖို့ ရေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်"။ ဤအချက်ကြောင့် ခေတ်သစ် ကမ္ဘာလောကကြီးထဲ
ရှိနေသည့် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့တွင် ရှိနေသော တာဝန်များကို မှတ်မိကြဖို့
လိုအပ်ပါသည်။

ယနေ့ကာလ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကို ထိထိရောက်ရောက် လက်တွေ့အသုံးချမည် ဆိုလျှင်
ဤသို့သော မေးခွန်းများကို မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ အစဉ်အမြဲ မေးကြရပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း
ကျမ်းပိုဒ်တစ်ပိုဒ်၏ ပင်ကိုမူလ အဓိပ္ပာယ်ကို ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ကာလ ကမ္ဘာကြီးအတွက် မည်သို့ လက်တွေ့
အသုံးချ၍ ရပါသနည်း။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သောသူများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံနေရသော
အခြေအနေများအား မည်သို့ ကိုင်တွယ် ရင်ဆိုင်ပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အားနည်းချက်များနှင့်
အားသာချက်များမှာ အဘယ်နည်း။ ဤ မေးခွန်း အမျိုးအစားများ သည် ယနေ့ကာလ
ဓမ္မဟောင်းလက်တွေ့ အသုံးချရေး လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အလွန် အရေးပါလှပါသည်။

လက်တွေ့ အသုံးချရေး ဆိုင်ရာ စိမ်ခေါ်ချက်များကို စဉ်းစားရင်း ဒုတိယမြောက်
အနီးကပ်ဆက်နွယ်နေသည့် ပြဿနာ တစ်ခုဘက်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်ကြပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းပိုဒ်
တစ်ခု၏ ရှေး ပင်ကိုမူလ အဓိပ္ပာယ်ကို ယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေတ်ပြိုင် ကမ္ဘာကြီးအတွက် လက်တွေ့
အသုံးပြုခြင်းကို ဖြစ်မြောက်စေသည့် ဆက်သွယ်မှုများမှာ အဘယ်နည်း။

ဆက်သွယ်မှုများ

မျက်မှောက်ကာလ ဓမ္မဟောင်း လက်တွေ့ အသုံးချမှုသည် ရှေးဟောင်းကမ္ဘာမှ အသုံးအဆောင်
တစ်ခုအား ကောက်ယူ၍ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာအောင် သယ်ယူလာပြီးသည့်နောက် ယနေ့
ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာနှင့် ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုကို ဖွင့်ပြလိုက်သည်နှင့် များစွာတူညီသည်။ ၎င်းအကြောင်းကို

သင်စဉ်းစားကြည့်လျှင် ၎င်းသည် တကယ်ပင် ခရီးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဤအရာသည် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆရပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ အောင်မြင်နိုင်ကြပါမည်နည်း။ ဟုတ်ပါပြီ။ ရှေးစာပေက ခေတ်သစ်လူတစ်ယောက်အပေါ် ဩဇာလွှမ်းမိုး ဆိုလျှင် ထိုစာပါ အကြောင်းအရာနှင့် စာဖတ်သူကြား ဆက်သွယ်မှု တစ်စုံတစ်ရာ ရှိဖို့တော့ လိုပါသည်။ ဆက်သွယ်မှု လုံးလုံးမရှိခဲ့ပါလျှင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ လုံးဝ နားမလည်သည့်အတွက် ၎င်းကို အလွယ်လေး ပစ်ထားလိုက်ကြမည်ပင်။ ဓမ္မဟောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုင်တွယ်သည့်အခါမှာလည်း ဤသဘော အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကာလနှင့် ဓမ္မဟောင်းကြားကာလ တစ်လျှောက် လွှမ်းခြုံထားသည့် ဆက်သွယ်မှုများ သို့မဟုတ် တူညီသော စရိုက်လက္ခဏာများကို ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲတစေ သတိပြုကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဤဆက်သွယ်မှုများကို စာရင်းပြုစုရန် နည်းများစွာ ရှိသော်လည်း တူညီစရိုက် သုံးမျိုးအား မီးမောင်းထိုးကြည့်ခြင်းသည် အလုပ်ဖြစ်စေပါသည်။ ဤကျမ်းစာများကို ကနဦး လက်ခံရရှိသူ ကုသရေလများ၏ ဘုရားသခင်အား ကျွန်ုပ်တို့ တူညီစွာ ကိုးကွယ်ပါသည်။ သူတို့နေထိုင်ခဲ့သော ကမ္ဘာကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တူညီစွာ နေနေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် တူညီသော လူတန်းစားများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသော ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မသစ် ခရစ်ယာန်များ တူညီစွာ ကိုးကွယ်သည့် ဘုရားသခင်ပဲ ဖြစ်သည် ဆိုသည့် အချက်နှင့် စတင်၍ ဤဆက်သွယ်မှု လမ်းကြောင်းများကို အသေးစိတ် စိစစ်ကြည့်ကြပါစို့။

တူညီသော ဘုရားသခင်

ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဓမ္မဟောင်း လောကနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်သစ်ကမ္ဘာကြားမှာ ကြီးမားသည့် ကွာဟချက် ရှိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် တကယ့်ကို မှန်သောသဘောဆိုရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မည်သူ ဖြစ်သည်၊ မည်သည့် ကမ္ဘာတွင် နေထိုင်ကျင်လည်သည်၊ မည်သည့် ဘုရားကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်သည် ဆိုသည့် အခြေခံ မှန်ကန်ချက်များမှာမူ တသမတ်တည်း ရှိနေခဲ့သည်။ ဓမ္မဟောင်း ကာလတွင် ရှေးကုသရေလများ သစ္စာရှိရှိ ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် တူညီသော ဘုရားသခင်ကို ယနေ့ ခရစ်ယာန်များကလည်း သစ္စာရှိစွာ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်နေကြသည်။ ဘုရားသခင်သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကျမ်းစာက သွန်သင်သောကြောင့် ဤအချက်သည် အလွန် အရေးကြီးသော ဆက်သွယ်မှုများကို ပြဋ္ဌာန်းပေးသည်။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးရှေးကာလ၌ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူခဲ့သလို ယနေ့ကာလတွင်လည်း တူညီသော ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူပါသည်။ ယခု ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သတိထားရမည်မှာ မပြောင်းလဲခြင်းသည် မလှုပ်ရှားခြင်းကို မဆိုလိုပါ။ ကိုယ်တော်သည် သမိုင်းနှင့် ကင်းကွာနေသည်ဟုလည်း မဆိုလိုပါ။

ထာဝရ အကြံဉာဏ်။ အစဉ်အလာ ခရစ်ယာန် ဓမ္မပညာရှင်တို့က ဘုရားသခင်သည် တူညီသော မပြောင်းမလဲသည့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ပြသည့် နည်းလမ်း သုံးသွယ်ရှိကြောင်း မှန်ကန်စွာ သွန်သင်ထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရ အကြံဉာဏ် အရာ၌ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ ဘုရားဖြစ်တော်မူခြင်း ဂုဏ်တော်များ၌ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ကတိတော်များ၌လည်း

ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။ ဤနည်းလမ်း တစ်ခုချင်းစီကိုသော်၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းကာလ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်သလို ယခုကာလ၏ တူညီသော ဘုရားသခင်လည်း ဖြစ်တော်မူကြောင်း သူတို့ မည်သို့ သေချာစေသည်ကို၎င်း ကြည့်ကြပါစို့။ ပထမအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ထာဝရ အကြံဉာဏ်တည်းဟူသော စကြဝဠာဆိုင်ရာ ထာဝရ အကြံအစည်သည် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။

လောကကြီးထဲ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်ပျက်သည့်အခါတိုင်း ဤအရာသည် အမှန်တကယ် ဘုရားသခင် စဉ်းစားမိသောအရာ ဟုတ်မဟုတ် တွေးတတ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လောကကြီးထဲ မဖြစ်သင့်သည်များ ဖြစ်ပျက်သောအခါ ဤအခြေအနေ၌ ဘုရားသခင် ဘယ်ရောက်နေပါသနည်း၊ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် အဘယ်နည်း စသဖြင့် တွေးတတ်ကြသည်။ ဘုရားသခင်၏ ပိုင်သအုပ်စိုးခြင်း ဆိုင်ရာ သမ္မာကျမ်းစာဩဝါဒကို အပြည့်အဝ နားလည်ထားလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်၏ အန္တိမ အလိုတော်နှင့် အကြံအစည်တော်တို့မှ ကင်းလွတ်၍ ဖြစ်ပျက်သည့်အရာ ဘာမျှမရှိကြောင်း ရှင်းလင်းထင်ရှားနေ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကျမ်းစာထဲမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ထောက်ပြနိုင်သည့် နေရာအများအပြားရှိနေပါသည်။ ဖောက်ဩဝါဒစာ အခန်းကြီး ၁ သည် ထိုကဲ့သို့သောနေရာ တစ်နေရာ ဖြစ်သည်မှာ အသေအချာပင်။ ၎င်းတွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အလိုတော် အတိုင်း ကြံစည်တော်မူခြင်း ရှိသည်နှင့်အညီ အရာရာကို လုပ်ဆောင်တော်မူကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်သမျှ အရာအားလုံးသည် အဆုံးစွန်အားဖြင့် ဘုရား အကြံ အစည်တော်များ၏ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ လူသားတို့၏ သမိုင်းကြောင်းကို သုံး၍ ကိုယ်တိုင် အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်သော အကြံအစည် တစ်ခု ဘုရားသခင်၌ ရှိနေပါသည်။ ဤအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကန့်အသတ်ရှိသော အတွေးများအရ ဆိုရလျှင် ကြီးစွာသော နက်နဲရာပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Philip Ryken

ဟေရှာယ ၄၆:၁၀ တွင် ပရောဖက် ဟေရှာယ ဆိုထားသည်မှာ

[ဘုရားသခင်သည်] အဦးမှစ၍ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း၊ ရှေးကာလမှစ၍ မဖြစ်သေးသော အမှုအရာတို့ကို၎င်း ဖော်ပြလျက် ငါ့အကြံတည်လိမ့်မည်။ ငါ့အလို ရှိသမျှကို ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု ဆိုလျက် (ဟေရှာယ ၄၆:၁၀)

ဤကျမ်းပိုဒ်က ပြဆိုသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်ပြုခဲ့ပြီးသမျှ အရာအားလုံး၊ ဘုရားသခင် ပြုတော်မူဆဲ အရာအားလုံးတို့သည် ဖန်ဆင်းခြင်း အမှု မတိုင်မီကပင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖြစ်သည့် မပြောင်းလဲသော၊ ပြည့်စုံသော ပုံစံကျနမှုတစ်ခု၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာက သွန်သင်သည်။

ဤသင်ခန်းစာတို့တွင် ဤထာဝရ အကြံအစည်တော်၏ ပန်းတိုင်နှင့် လားရာ အထူးသဖြင့် ကောင်းကင်ဘုံတွင် ရှိသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မြေကြီးပေါ်တွင် ထူထောင်ရန် အကြံအစည်တော်ကို အသေးစိတ် ကျွန်ုပ်တို့ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ကြမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤနေရာ၌ ဘုရားသခင်၏ ဓမ္မဟောင်း ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် ဓမ္မသစ် ရည်ရွယ်ချက်များသည် အချင်းချင်း မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြကြောင်း ကိုယ်တော်၏ ထာဝရ မပြောင်းမလဲ တည်တော်မူသော အကြံအစည်တော်က ကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်နေသည်ဟု ဆိုလျှင် လုံလောက်ပါလိမ့်မည်။ မည်သည့် ကွဲလွဲချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည် ဖြစ်ပါစေ၊ နှစ်ခုသော ဓမ္မကျမ်းတို့သည် ကွဲပြား ခြားနားသော အကြံအစည်နှစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုခြင်း မရှိပါ။ တစ်ခုက အခြားတစ်ခုကို ဖယ်ထုတ် နေရာယူလိုက်ခြင်း မဟုတ်သလို ကျောခိုင်းလိုက်ခြင်းလည်း မရှိပါ။ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်စွာပင် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်တို့သည် လောကကမ္ဘာကြီးအား ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်အဖြစ် ပြောင်းလဲရေးဟူသော တည်မြဲပြီး တစ်ခုတည်းဖြစ်သည့် ပန်းတိုင်ဆီသို့ သမိုင်းကို ယနေ့ကာလ နောင်ကာလ ဆက်ရွေ့စေဦးမည့် တစ်ခုတည်းသော ပေါင်းစည်းအကြံအစည်တော်၏ အဆင့်များ သို့မဟုတ် ခြေလှမ်းများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်များ။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားဂုဏ်တော်များ တနည်းအားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ အနှစ်သာရ ဆိုင်ရာ အရည်အချင်းများ၌လည်း မပြောင်းမလဲသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူပါသည်။

သေချာအောင်ဆိုရလျှင် ဘုရားသခင်သည် သမိုင်းအတွင်း ပါဝင်ပတ်သက်သည့်အခါ သူ့ စရိုက်တော်၏ ကွဲပြားသော မျက်နှာစာများကို ကွဲပြားသော အချိန်ကာလများအလိုက် ထင်ရှားပေါ်လွင်စေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ရံဖန်ရံခါတွင် ကိုယ်တော်သည် သူ၏ ကရုဏာတော်ကို ပြသည်။ တခါတလေတွင် သူ၏ အမျက်တော်ကို ပြသည်။ အချို့အချိန်များတွင် ကိုယ်တော်သည် သူ၏ ကြီးမားသော တန်ခိုးကို ပြ၍ အချို့ကာလများတွင် သူသည် မိမိကိုယ်မိမိ ချုပ်တည်းထားသည်။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်၏ ထာဝရ သဘာဝမူကား မည်သည့် အခါမျှ ပြောင်းလဲခြင်း ရှိတော်မမူပါ။ ဟေဗြဲ ၁:၁၀-၁၂ တွင် ဟေဗြဲ စာရေးဆရာက ခရစ်တော်၏ ထာဝရ သဘာဝ အကြောင်း ဖော်ပြထားပုံကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

အို ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည်တော်မူပြီ။
မိုးကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသော အရာ ဖြစ်ပါ၏။
ထိုအရာတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်
အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့

ရောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံကို လိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့်
ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။
အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရပါဟု လာသတည်း (ဟေဗြဲ ၁:၁၀-၁၂)။

ထို့ပြင် ယာကုပ် ၁:၁၇ တွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဤသို့ ဖတ်ရသည်။

ကောင်းမြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူး ရှိသမျှတို့သည် အလင်းတို့၏
အဘထံတော်က သက်ရောက်သည် ဖြစ်၍ အထက်အရပ်မှ လာကြ၏။
ထိုအဘသည် ရွှေလျှော့တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်း အရိပ်နှင့်
ကင်းလွတ်တော်မူ၏ (ယာကုပ် ၁:၁၇)။

ရှင်ယာကုပ် ဤနေရာတွင် ပြောထားသကဲ့သို့ပင် ဘုရားသခင်သည် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ။

အကြောင်းမလှစွာပင် စိတ်စေတနာကောင်းရှိသော ခရစ်ယာန် များစွာက ဘုရားသခင်သည်
ဓမ္မဟောင်းတွင် ဂုဏ်တော်စုံ တစ်စုံ ရှိခဲ့ပြီး ယခု ဓမ္မသစ်တွင် အလွန်ကွဲပြားခြားနားသည့် ဂုဏ်တော်စုံ
တစ်စုံ ရှိနေဘိသကဲ့သို့ မကြာခဏပြောဆိုတတ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ် အသက် ခြောက်နှစ်သား အရွယ်က
ယောရှု၏ ယေရိခေါ တိုက်ပွဲအပေါ် ကျွန်ုပ်ဆရာမ၏ ဝေဖန်ချက်ကို ပြန်သတိရနိုင်ပါသေးသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အား ဆရာမက ဇာတ်ကြောင်းပြောပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကို ကြည့်ပြီး သူမက
"သားတို့ သမီးတို့၊ ဘုရားသခင်ဟာ ဓမ္မဟောင်းမှာ အလွန်ဘဲ ဒေါသကြီးခဲ့တယ်၊ သူဟာ အဲဒီတုန်းကဆို
ကလေးသူငယ်တွေကိုတောင် သေစေချင်တဲ့ဘုရား ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့
သူပြောင်းလဲသွားပြီ။ ဓမ္မသစ်မှာတော့ သူက အားလုံးကို ချစ်တယ်။ ဓမ္မဟောင်းမှာထက်စာရင်
ဓမ္မသစ်ကာလမှာ နေရတာ ပိုပျော်စရာ မကောင်းဘူးလား ကလေးတို့" ဟုဆိုပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး အလွန်ပျော်ခဲ့ကြပါသည်။ ယေရိခေါမြို့က ကလေးသူငယ်လို ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်သူမျှ
မသေချင်ခဲ့ကြပါ။

ယခုမူ ကျွန်ုပ် ဆရာမ စေတနာကောင်း ရှိသလောက် သူမ၌ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ နားလည်လွဲမှု
ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်များသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်တို့အကြား
ပြောင်းလဲသွားခဲ့ခြင်းမျိုး မရှိခဲ့ပါ။ ထိုအချက်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာပင် ကိုယ်တော်သည် ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ်
နှစ်ခုလုံးတွင် တရားစီရင်သော ဘုရား ဖြစ်နေပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိုယ်တော်သည်
ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ် နှစ်ခုလုံးတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှင် ဘုရား ဖြစ်နေပါသည်။ ဘုရားသခင်၏
ဂုဏ်တော်များသည် ထာဝရ တည်မြဲပါသည်။ ယခင်က ပြောင်းလဲခြင်း မရှိခဲ့ဖူးသလို နောင်လည်း
မပြောင်းမလဲ ရှိနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မပြောင်းလဲသော ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်များက သမိုင်းကာလ အချိန်အားလုံးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့
မျှော်လင့်ထားကြရမည့် ဆက်သွယ်မှုများကို ဖွင့်ပြပါသည်။ ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်များသည်
စိုးစဉ်းမျှပင် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိခဲ့ဖူးပါ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကာလ၊ ဓမ္မသစ်ကာလ နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်သစ်ကာလများ တစ်လျှောက် ဘုရားသခင် ပြုမူလုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်

ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြချက်များသည် ကိုယ်တော်၏ ထာဝရ သဘာဝကို ထင်ဟပ်နေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့
စိတ်ချနိုင်ကြပါသည်။ ကိုယ်တော်သည် ယခင်ကတည်းက ဖြစ်ခဲ့ပြီးသလို ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့
ကိုးကွယ်နေသည့် တူညီသော ဘုရား အစဉ် ဖြစ်တော်မူပါသည်။

ပဋိညာဉ် ကတိတော်များ။ တတိယ အချက် အနေဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပဋိညာဉ်
ကတိတော်များ၌ မပြောင်းမလဲသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူ့လူမျိုးတော်နှင့်
ဖွဲ့ထားသော ပဋိညာဉ်နှင့် အညီ မိမိလုပ်ဆောင်ရန် ကျိန်ဆိုထားသမျှအားလုံးကို မပျက်မကွက်
ပြီးပြည့်စုံစေမည် ဖြစ်သည်။

ယခု ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သတိထားရန် ရှိပါသည်။ ကြိမ်ဖန်များစွာ ဘုရားသခင်က
လူတို့အား ခြိမ်းချောက်ခြင်း၊ ကမ်းလှမ်းခြင်းများ ပြုသော်လည်း မပြည့်စုံလာသော အရာများ
ကျမ်းစာထဲတွင် ရှိနေသည်။ သို့သော် ခြိမ်းချောက်မှုနှင့် ကမ်းလှမ်းမှုတို့သည် ပဋိညာဉ် ကတိတော်များ
မဟုတ်ကြပါ။ ပဋိညာဉ် ကတိတော်များ ဆိုသည်မှာ အမှုဆောင်ရွက်ဖို့ရန် ဘုရားသခင်
ကျိန်ဆိုတော်မူသော အရာများဖြစ်ကြပြီး ဤပဋိညာဉ် ကျိန်ဆိုမှုများသည် မဖောက်ပြန်နိုင်ပါ။ ဟေဗြဲ
၆:၁၇ က ဆိုထားသည်မှာ

ထို့ကြောင့် ကတိတော်ကို အမွေခံရသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
အကြံအစည်တော် မဖောက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကို အတပ်သိစေခြင်းငှာ
ဘုရားသခင်သည် အကျိန်အားဖြင့် အာမခံတော်မူ၏ (ဟေဗြဲ ၆:၁၇)။

ထို့ကြောင့်ပင် ဤသင်ခန်းစာ စာစဉ်၌ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တို့သည် အရေးကြီးသော
ကဏ္ဍတွင် ပါဝင်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းတစ်ခုလုံး၏ သွန်သင်ချက်များနှင့် ဓမ္မသစ်
သွန်သင်ချက်များသည် အတူတကွ ချိတ်ဆက်နေကြသည်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည်
အဓိကကျသော ပဋိညာဉ်အတွဲတစ်ခု အားဖြင့် သူ၏ နိုင်ငံတော် ရည်ရွယ်ချက်များကို
ပြည့်စုံစေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပဋိညာဉ် တစ်ခုချင်းစီတိုင်းသည် ရှေ့ယခင် ပဋိညာဉ်များအပေါ်တွင်
တည်ဆောက်ပြီး ထပ်မံကျယ်ပြန့်လာကြသည်။

ပထမဦးစွာ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ နိုင်ငံတော် ဆိုင်ရာ ပန်းတိုင်များနှင့် လူသားတို့၏
အခန်းကဏ္ဍကို တည်ထောင်ပြဌာန်းရင်း အာဒံ၏ ခေတ်ကာလတွင် ပဋိညာဉ် တစ်ခုပြုခဲ့သည်။ နောဧ၏
ခေတ်ကာလတွင် ဘုရားသခင်သည် သဘာဝလောကကြီး၏ တည်ငြိမ်မှုအတွက် အာမခံရင်း
ဤပဋိညာဉ်ပေါ် တည်ဆောက်ခဲ့ပြန်သည်။ အာဗြဟံ၏ ခေတ်ကာလတွင် ဘုရားသခင်သည်
ဣသရေလလူမျိုးအား ပွားများရန်နှင့် ဘုရားသခင် ကောင်းချီးများအား တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားစေရန်
ကတိတော်ထားခဲ့သည်။ မောရှေနှင့် ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်တွင် ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလ
လူမျိုးစုများရှေ့မှောက်၌ သူ၏ ပညတ်တော်ကို ချမှတ်ပြဌာန်းပေးခဲ့သည်။ ဒါဝိဒ်၏ ခေတ်ကာလတွင်
ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလအား နိုင်ငံတစ်ခု အဖြစ် တည်ထောင်၍ ဒါဝိဒ် ၏ သားမြေးသည်
ပလ္လင်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး အစဉ်အမြဲ စိုးစံမည့်အကြောင်းကို အထူးပြုခဲ့သည်။ အဆုံးသတ်တွင်

ဘုရားသခင်သည် အတိတ်က ကျရုံးမှုများကို ပြောင်းပြန်လှန်၍ သူ၏ နိုင်ငံတော် ရည်ရွယ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းရင်း ခရစ်တော်၌ ပဋိညာဉ် တရားသစ်ကို ပြုခဲ့သည်။ ဟုတ်ပါသည်။ စစ်၍ မကုန်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာတော်နှင့် တော်လျော်စွာ မြင်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် ကွဲပြားခြားနားသော နိုင်ငံတော်မူဝါဒများကို ပဋိညာဉ် တစ်ခုစီတိုင်းတွင် အလေးပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ် ကတိတော်များသည် တည်မြဲသည်ဖြစ်၍ ဤပဋိညာဉ် တစ်ခုစီတွင် ကိုယ်တော်ထားတော်မူသော ကတိတော်တိုင်းသည်လည်း မုချ ပြည့်စုံရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အချို့သော ကတိတော်များကို မေ့လျော့သွားပြီ သို့မဟုတ် ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပြီ ဆိုသည့် ပုံစံမျိုး မကြာခဏ မြင်ရသည်ကိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဝန်ခံရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျမ်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ပတ်စွာ နားလည်လာသည့်အခါ တနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပြောင်းလဲတော်မူခြင်းမရှိသည်ကို သတိရသည့်အခါ ပဋိညာဉ် ကတိတော်တိုင်းသည် ပြည့်စုံကြသည် သို့မဟုတ် မုချပြည့်စုံကြလိမ့်မည် ဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည် မှာ အမှန်တရားပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ ကတိတော်များကို မည်သူမျှ မျှော်လင့်မထားဖူးသော ပုံစံများဖြင့် ဖြည့်ဆည်းကောင်း ဖြည့်ဆည်းနိုင်သော်လည်း မုချမသွေ ပြီးပြည့်စုံစေမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲပါပေ။ ထို့ပြင် ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ ကိုယ်တော် ရှိနေ၊ ဖြစ်နေသည့်အတိုင်း ဓမ္မဟောင်း၏ တူညီသော မပြောင်းမလဲသည့် ဘုရားဖြစ်ရကား သူ၏ ပဋိညာဉ် ကတိတော်များကလည်း ရှေး ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆက်သွယ်ပေးသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် တူညီသော မပြောင်းမလဲသည့် ဘုရားသခင် ရှိနေသည် ဆိုသည်အချက်က ဓမ္မဟောင်းနှင့် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းတို့ကို ဆက်သွယ်ပေးထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတွင် ဓမ္မဟောင်း ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ယနေ့ ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ခြင်းတို့ အကြား ဒုတိယ ဆက်သွယ်မှု ပုံစံဘက်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်ကြပါမည်။ ၎င်းသည် တူညီသော လောကကြီးထဲ ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေကြသည် ဆိုသည့်အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူညီသော လောကကမ္ဘာ

စောစောပိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားထားခဲ့ကြသလို ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အကြား ကွဲပြားခြားနားမှုအပေါ် အာရုံစိုက်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လွယ်ကူပါသည်။ သို့ရာတွင် ရှေးကုသရေလ ခေတ်သည် များစွာ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်ငြား ကျွန်ုပ်တို့သည် တူညီသော ကမ္ဘာကြီးထဲ ဆက်လက် ရှင်သန်နေရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကို နောက်ထပ် စကြဝဠာ တနည်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နေနေကြသော ကမ္ဘာမှ အခြေခံကျကျ ကွဲပြားခြားနားသော နောက်ကမ္ဘာတစ်ခုအတွက် ဦးတည် ရေးသားခဲ့သည့် သဘောမျိုး ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်တော့မျှ မတွေ့ကြရပါ။ ဓမ္မဟောင်း ရှင်သန်ခဲ့သော ကမ္ဘာသည် သင်နှင့်ကျွန်ုပ် ယခု ရှင်သန်နေသော တူညီကမ္ဘာပင် ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်း ယုံကြည်သူများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြား တူညီသော သမိုင်းနှင့် တူညီသော အခြေအနေများ ရှိကြပါသည်။

သမိုင်းနောက်ခံများ။ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် ဓမ္မဟောင်းယုံကြည်သူများသည် တူညီသော ကမ္ဘာကြီးပေါ် နေထိုင်ခဲ့ကြသည် ဆိုသည့်အချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မသစ် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဓမ္မဟောင်း

ယုံကြည်ခြင်းတို့အကြား အနည်းဆုံး ဆက်သွယ်မှု ပုံစံ နှစ်ခုကို ပြဌာန်းပေးပါသည်။ ပထမ အနေဖြင့် ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ လတ်တလော ဖြတ်သန်းနေရသည့် အတွေ့အကြုံ များစွာကို ရှင်းပြပေးသည့် သမိုင်းနောက်ခံများကို ပေးသည်။ ဒုတိယ အနေဖြင့် ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ လတ်တလော ဖြတ်သန်းနေရသည့် အတွေ့အကြုံ များစွာကို ထင်ဟပ်သည့် တူညီ အခြေအနေများကို ဖော်ပြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း အတွေ့အကြုံများအား နားလည်ရန် လိုအပ်သော သမိုင်းနောက်ခံများကို ဓမ္မဟောင်းက ပေးသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကို ဆိုလိုသည်ကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ကြပါစို့။

ဓမ္မဟောင်း၏ အပေါ်လွင်ဆုံးလည်းဖြစ် အထူးခြား အလေးနက်ဆုံးလည်း ဖြစ်သော သွင်ပြင်လက္ခဏာတစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယနေ့ခေတ်ကာလ အပါအဝင် ဓမ္မသစ်ကာလ အဖြစ်အပျက်များနှင့် သွန်သင်ချက်တို့၏ သမိုင်းနောက်ခံများကို ဓမ္မဟောင်းက ပေးကမ်းသည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်း အဖြစ်အပျက်တို့သည် လက်တွေ့ဘဝနှင့် ကင်းကွာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ ၎င်းတို့သည် စိတ်ကူးယဉ် ဖန်တီးချက်များလည်း မဟုတ်ကြပါ။ ၎င်းတို့သည် သမိုင်းကြောင်းတွင်း အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြပါသည်။ အဖြစ်အပျက်များစွာတို့ကလည်း အစဉ်အမြဲ တည်နေမည့် အမှတ်တရများကို ကမ္ဘာကြီးထဲ ချန်ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။

ဥပမာ ဆိုရလျှင် သိနာတောင်ပေါ်တွင် ဣသရေလသို့ ပေးအပ်တော်မူသော ပညတ်တော် ဆယ်ပါး သည် ဓမ္မသစ်ကျင့်ဝတ် ဆိုင်ရာသွန်သင်ချက်များ အတွက် ဆက်လက်တည်မြဲနေသော သမိုင်းနောက်ခံကို ပြဌာန်းပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ကာလ ကမ္ဘာတလွှားတွင် ပညတ်တော် ဆယ်ပါး၏ ဩဇာ ရိုက်ခတ်မှုများကိုပင်လျှင် အထိမ်းအမှတ် မော်ကွန်းတိုင်များ၌၎င်း၊ ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ သွန်သင်ချက်များ၌၎င်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့နိုင်ကြပါသည်။ အလားတူပင် ဘုရားသခင် လူတို့အတွက် ထာဝရ နန်းဆက်၏ ဥသျှောင်အဖြစ် ဒါဝိဒ်အား ဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူခြင်းသည် ဒါဝိဒ်၏ ကြီးမြတ်သောသားတော် အဖြစ် ယေရှု၏ မျိုးရိုး သမိုင်းကြောင်းကို ရှင်းပြပေးသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်ဖြစ်သော ယေရှုသည် အားလုံး၏ အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လျက် ကျွန်ုပ်တို့အား ကယ်တင်ခြင်းကို ပေးပိုင်သော တစ်ဦးတည်းသောသူ ဖြစ်တော်မူဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းများ အပါအဝင် အခြား နည်းလမ်း တစ်ပုံတစ်ပင်အားဖြင့် ဓမ္မဟောင်း သည် ယနေ့ခေတ် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သမိုင်းနောက်ခံများစွာကို ပေးနေပါသည်။

တူညီ အခြေအနေများ။ ဒုတိယ အချက်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတွေ့အကြုံကို ရှင်းပြသော သမိုင်းနောက်ခံများကို ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိကြ၍ တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ကာလနှင့် ဓမ္မဟောင်းကြား အခြေအနေတူ များစွာကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြရ၍ တစ်ကြောင်း ဓမ္မဟောင်း ယုံကြည်သူများနည်းတူ တူညီသော ကမ္ဘာတစ်ခုတည်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မျှဝေသုံးစွဲကြကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိကြသည်။

ဓမ္မဟောင်း ယုံကြည်သူများနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော်လည်း အပြစ်ထဲကျသွားခဲ့သော ကမ္ဘာတွင် နေထိုင်ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်းကာလ သစ္စာစောင့်သူတို့သည် အခြားသောလူများထံမှ၎င်း၊ အစွမ်း တန်ခိုးရှိသော နတ်ဆိုးတို့ထံမှ၎င်း ဆန့်ကျင်မှုကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ရင်ဆိုင်နေကြရသည်။ ရန်သူများကို အောင်မြင်ရန်

ဓမ္မဟောင်းလူတို့သည် ဘုရားသခင်အပေါ် မှီခိုအားပြုခဲ့ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းပဲ ကိုယ်တော်၏ အထောက်အမအပေါ် မှီခိုအားပြုနေကြရသည်။ ဤသို့သော တူညီမှုများသည် ကျယ်ပြန့်ပါသည်။ အပေါ် ရံသဘော မတူကွဲပြားမှုတို့ကို ကျော်လွန်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ရှုမြင်သည်နှင့် ဓမ္မဟောင်း စာရေးသူများနှင့်တကွ ၎င်းတို့ ပရိတ်သတ်များ၏ အခြေအနေများနှင့် အလွန် အလားတူသော အခြေအနေများ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်သန်နေရကြောင်းကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ကျမ်းစာ၏ ဆွဲဆောင်မှုအကောင်းဆုံး လက္ခဏာ တစ်ခုမှာ အစောပိုင်းကာလ အဖြစ်အပျက်များ၏ ဖြစ်စဉ်အစုံ တစ်ခုနှင့် နောက်ပိုင်း ကာလ အဖြစ်အပျက်များ၏ ဖြစ်စဉ်အစုံ တစ်ခုတို့ကြား တူညီမှုများအား ညွှန်ပြပုံပင် ဖြစ်သည်။ ပရောဖက်တို့သည် အဲဂုတ္တုမှ ကုသရေလတို့၏ ထွက်မြောက်မှုအား ကုသရေလတို့ ကျွန်ဘဝမှ ပြန်လာခြင်းနှင့် တန်းညှိထားသည်။ ခရစ်ဝင်ကျမ်းတို့သည် ယေရှု၏ သက်တော်စဉ်အား အဲဂုတ္တုမှ ကုသရေလတို့ ထွက်မြောက်မှုနှင့် တန်းညှိထားသည်။ တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေါလုသည် ကတိတော်နယ်မြေဆီသို့ ချီတက်နေသော ကုသရေလနှင့် ကောင်းကင်သစ်၊ မြေကြီးသစ်တို့ဆီသို့ ဦးတည်ပြီး ခရစ်တော်နောက်သို့ လိုက်နေသော ခရစ်ယာန်တို့၏ အသက်တာများ အကြား တူညီမှုများဆီ ညွှန်ပြထားသည်။ ယေရှုသည် မြေရုပ်ကို တောတွင် မြှောက်ထားသော မောရှေနှင့် ကားတိုင်ပေါ်တွင် မြှောက်ထားခြင်းခံရမည့် မိမိကိုယ်တိုင်တို့ အကြား တူညီမှုများကို မှတ်သားထားခဲ့သည်။ တူညီမှု စာရင်းသည် ဆက်၍ ဆက်၍ တိုးလာနေသည်။ ဓမ္မပညာရှင်များက ဤတူညီမှုများကို "သမ္မာကျမ်းလာ ပုံဆောင်ချက်" ဟု မကြာခဏ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ နှောင်းပိုင်းကာလ အခြေအနေများသည် စောစောပိုင်းကာလ အခြေအနေများနှင့် အပြိုင် တူညီမှု များရှိနေကြသည် ဆိုသည့်အချက်ပေါ်တွင် သမ္မာကျမ်းလာ ပုံဆောင်ချက်များက အခြေတည်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းမှ ဘုရားသခင်လူများနည်းတူ တူညီသော ကမ္ဘာကြီးပေါ်တွင် နေထိုင်နေရဆဲ ဖြစ်သောကြောင့် ဤတူညီမှုများသည် ပိုမို၍ ရှိနေရသည်။

တူညီဘုရားနှင့် တူညီကမ္ဘာလောကကြီးတို့ ရှိနေခြင်းအပြင် တူညီသောလူတန်းစားမျိုးနှင့်ပါ ကျွန်ုပ်တို့ ထိတွေ့ ရင်ဆိုင်နေရခြင်းကြောင့်လည်း ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကာလအကြား ဆက်သွယ်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ရနိုင်ပါသည်။

တူညီသော လူများ

ခေတ်သစ်လူသားများနှင့် ရှေး ဓမ္မဟောင်းလူတို့အကြား ကွဲပြားခြားနားမှု များစွာ ရှိကြပါသည်။ သို့သော် ကျမ်းစာက ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် တူညီသော လူတန်းစားများသာ ဖြစ်ကြောင်း သွန်သင်ထားသည်။ သမိုင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကိုပင် ဖြတ်ကျော်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ ကွဲပြားမှုများကို မီးမောင်းထိုးပြကာ ပေါင်းစည်းပေးသည့် အရေးကြီးသော အလျဉ်မပြတ်ဆက်စပ်မှုများ အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အချင်းချင်း ဆက်သွယ်နေကြသည်။

ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်။ ဓမ္မဟောင်းမှလူများနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အလားတူ လူတန်းစားများ ဖြစ်နေကြပုံကို ပြသည့် ပုံစံ အနည်းဆုံး သုံးခုရှိပါသည်။ လူသားမှန်သမျှသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး အပြစ်လုပ်တတ်ကြသည်။

လူအားလုံးသည် ဘုရားသခင်နှင့် ပဋိညာဉ် ပြုထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ပထမဦးစွာ လူသား
အားလုံးသည် မည်သည့်ခေတ်ကာလ မည်သည့်ဒေသတွင် အသက်ရှင်နေပါစေ၊ ဘုရားသခင်၏
ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်ကြသည်။ ဤအရာသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ် ကျမ်းများ တစ်လျှောက် ရှင်းလင်း
ပြတ်သားသော သွန်သင်ချက် တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာဦး ၁:၂၇ တွင်

ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့် အညီ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမကို
ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ... ဟူသော စကားလုံးများကို ဖတ်ရသည်။ (ကမ္ဘာ ၁:၂၇)

လူသားထုသည် အပြစ်ကြောင့် ပျက်ဆီးယိုယွင်းသွားခဲ့သည့်တိုင် လူသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏
ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်မြဲဖြစ်နေကြဆဲ ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာဦး ၉:၆ တွင် တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာတွင်
ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရသည်မှာ

အကြင်သူသည် လူ၏ အသွေးကို သွန်း၏။ ထိုသူ၏ အသွေးကို လူလက်ဖြင့်
သွန်းရမည်။ အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ လူကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏ (ကမ္ဘာ ၉:၆)။

ထို့အပြင် ဤအရာကို ကျော်၍ ဓမ္မသစ်ကျမ်းကလည်း လူအားလုံးသည် ဘုရားသခင်၏
ပုံသဏ္ဍာန်တော် သို့မဟုတ် ပုံတူ ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုထားသည်။ ယာကုပ် ၃:၉ ကပြောသည်မှာ

ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင်ကို ကောင်းချီးပေးတတ်ကြ၏။
ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့် အညီ ဖန်ဆင်းသောလူတို့ကို လျှာဖြင့်
ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏ (ယာကုပ် ၃:၉)။

ထို့ပြင် ၁ကောရိန်သု ၁၁:၇ တွင် ရှင်ပေါလု ပြဆိုထားသည်မှာ

ယောက်ျားသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊ ဘုန်းအသရေတော် ဖြစ်သည်
(၁ကောရိန်သု ၁၁:၇)။

ဘုရားသခင်သည် လူယောက်ျားနှင့် လူမိန်းမကို သူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့် အညီ
ဖန်ဆင်းသည်။ ထိုအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်း တနည်းအားဖြင့် အာဒံနှင့်
ဧဝတို့ ပထမဆုံး ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ အဖြစ်ရှိခဲ့သော လူအားလုံးတို့
မျှဝေပိုင်ဆိုင်ကြသည့် အရာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ကြရသည်။
ထို့ကြောင့်ပင် ထိုအရာသည် ပျောက်ပျက်သွားခြင်းမရှိပါ။ ထိုအရာသည် ရှေ့က
သွားနှင့်ကြပြီ ဖြစ်သော သန့်ရှင်းသူ အားလုံး အပါအဝင် ရှေ့က သွားနှင့်ကြပြီ

ဖြစ်သော လူသား အားလုံးတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတူတကွ မျှဝေ ပိုင်ဆိုင်သည့်
မူလဘူတ အခြေခံကျသော တူညီမှုပင် ဖြစ်သည်။

သိက္ခာတော်ရ ဆရာကြီး Timothy Mountfort

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကဏ္ဍကို ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန်တော် အဖြစ် နားလည်ခြင်းသည်
သမိုင်းတလျှောက် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော် ရည်ရွယ်ချက်များကို နားလည်ခြင်းအတွက် အရေးကြီးသည်။
နောက်ပိုင်း သင်ခန်းစာ၌ ဘုရားသခင်ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကို ထပ်ပြောစရာများစွာ
ကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိပါသေးသည်။ သို့သော် မျှဝေပိုင်ဆိုင်သော လက္ခဏာ မြောက်များစွာက လူသားတို့ကို
ထူးခြားသော အသွင်အပြင် ရှိစေကြောင်း ဤနေရာတွင် ပြောလျှင် လုံလောက်ပါသည်။
လူသားတို့သည် စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ဘာသာစကားဆိုင်ရာ
အထူးအရည်အချင်းများ ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျင့်ဝတ်စောင့်ထိန်းပြီး ဘာသာတရားရှိသော
သတ္တဝါများ ဖြစ်သည် ဆိုသော အချက်အပေါ် အသင်းတော်သည် ရှေးယခင်က အထူးသဖြင့်
အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။

လူမှန်သမျှ ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်သည်ဟု ဓမ္မဟောင်းရော ဓမ္မသစ်ကပါ
အတည်ပြုထားသည် ဆိုသည့်အချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဓမ္မဟောင်း ကာလ လူများနှင့်
ခေတ်သစ်လူတို့ အကြား ကွဲပြားခြားနားမှုများကို လိုသည်ထက် ပိုလွန် ခန့်မှန်းခြင်း မပြုမိဖို့
သတိပေးနေပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ပုံစံအမျိုးမျိုး၌ ကျွန်ုပ်တို့ ကွဲပြားခြားနားကြပါသည်။ သို့သော်
အတွင်းကျကျ ပြောမည်ဆိုလျှင်တော့ ယနေ့အသက်ရှင်နေသော ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးခေတ်လူတို့နှင့်
လုံးလုံးကြီး ခြားနားနေသူများတော့ မဟုတ်ကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့နှင့် အတိအကျကြီး
မတူသော်လည်း သူတို့၏ ဘဝသွင်ပြင်ကို ဖော်ဆောင်သည့် စဉ်းစားတွေးခေါ်မှု၊ ဘာသာစကားနှင့်
ကျင့်ဝတ် အရည်အချင်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝများကိုလည်း အလားတူ လက္ခဏာဆောင်စေကြောင်း
ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆထားနိုင်ပေသည်။ သူတို့တွေးခေါ်ခဲ့ပုံသည် ကျွန်ုပ်တို့ တွေးပုံနှင့် များစွာ တူညီသည်။
ဘာသာစကားကို သူတို့ နားလည်ပုံသည် ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ပုံနှင့် များစွာ တူညီသည်။ ကျင့်ဝတ်နှင့်
ယုံကြည်ခြင်း ဆိုင်ရာမေးခွန်းများနှင့် သူတို့ နှစ်လုံးလုံးရပုံသည် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ရပုံနှင့် များစွာ တူညီသည်။
သို့ဖြစ်၍ ဓမ္မဟောင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ ဘဝများတွင် အသုံးချနိုင်မည်ကို
ဤအကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည် စိတ်ချမှု ရှိနိုင်ကြပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကို ကနဦး ချရေး၍
လက်ခံရရှိခဲ့ကြသောလူများသည် ကျွန်ုပ်တို့ ကဲ့သို့ပင် ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်ကြသည်။

အပြစ်ရှိသော။ ဒုတိယအချက် အနေဖြင့် လူသားမှန်သမျှသည် အပြစ်ရှိကြသောကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဓမ္မဟောင်းလူများကဲ့သို့ပင် တူညီသော လူတန်းစားများ ဖြစ်ကြသည်။

ရှင်ပေါလုက ဆာလံကျမ်းကို အခြေပြုပြီး လူ၏ အပြစ်ရှိသော အခြေအနေကို ဖော်ပြထားရာ
ရောမ ၃:၂၂ ပါ စကားလုံးများအား စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သူက ရေးခဲ့သည်မှာ

လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အသုံးမရသောသူ
ဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မရှိ။ တယောက်မျှ မရှိ (ရောမ
၃:၁၂)။

လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုကြကြောင်း တမန်တော်ကြီးက ရှင်းပြထားသည်။ ထို့ပြင်
၎င်းသည် ဓမ္မသစ် သွန်သင်ချက်မျှသာ မဟုတ်ပါ။ ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင် ၈:၄၆ တွင်လည်း
ရှောလမုန်မင်းကြီးက ဗိမ္မာန်တော် အနုမောဒနာပြုပွဲတွင် တူညီသော အကြောင်းအရာကိုပင်
အခြေခံကျကျ ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

သူက မပြစ်မှားတတ်သောလူ တစ်ယောက်မျှ မရှိကြောင်း ပြောခဲ့သည် (၃ဓမ္မ
၈:၄၆)။

စနစ်ကျ ဓမ္မပညာတွင် ဤသွန်သင်ချက်ကို "လူ၏ လုံးလုံးလျားလျား
ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းမှု" ဟု သိထားကြသည်။ ထိုသွန်သင်ချက်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ
လူအတွေးအခေါ်၊ ခံစားချက်၊ ကျင့်ကြံပြုမူမှု စသည့် လူ၏ ဖြစ်တည်မှု ဆိုင်ရာ
အလုံးစုံတို့သည် အပြစ်နှင့် ညစ်စွန်းနေသည်ဖြစ်၍ လူပြုလေသမျှ အရာရာတို့၌
လူသည် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော စံချိန်နှင့် ပညတ်တော်များကို
ဆန့်ကျင်အာခံသည့်အနေဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြောင်း အခြေခံကျကျ
ယူဆထားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် အပြစ် သဘာဝ ကဲ့သို့သော
အရာတစ်ခု ရှိနေသည်မှာ အဟုတ်အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ Luis Orteza

ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ရှိသော၊ ကျဆင်းသော ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန်တော်များ
ဖြစ်ကြသောကြောင့် အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မဟောင်း စာရေးသူများက အပြစ်ပေါ် အလွန်ပင်
စူးစိုက်ခဲ့ကြသည်ကို ဆုပ်ကိုင်မိရန် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မခက်ခဲလှပါ။ ဓမ္မဟောင်း၏ မူလကနဦး
စာဖတ်သူများ အပြစ်ရှိခဲ့ကြသည့်နည်းတူ၊ ထိုစဉ်ကတည်းက လူတိုင်း အပြစ်ရှိခဲ့ကြသည့်နည်းတူ၊
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးလည်း အပြစ်သားများ ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သိကြသောကြောင့်
ဤအဆင့်တွင်ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဓမ္မဟောင်း ဆက်သွယ်မှု ရှိနေပါသည်။ အပြစ်သားများအား ရှေးနှုတ်ခြင်း
အပေါ် ဓမ္မဟောင်းက စူးစိုက်ရခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်နိုင်ပါသည်။ အပြစ်ထဲ
လူသားထု ကျဆင်းချိန်မှ စ၍ လူအပေါင်းသည် ရှေးနှုတ်ခံဖို့ လိုအပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအချက်ကလည်း
ဓမ္မဟောင်း ရှေးကမ္ဘာနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆက်စပ်ပေးသည်။

ပဋိညာဉ်။ တတိယ အချက်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တူညီသော လူတန်းစားများ ဖြစ်ကြရခြင်း
အကြောင်းမှာ ဓမ္မဟောင်းကာလများ အတွင်း၌ ဖြစ်စေ၊ ထိုအချိန်နှင့် ယခုအချိန် ကြားကာလများ၌

ဖြစ်စေ၊ ယနေ့ပင်ဖြစ်စေ လူအပေါင်းတို့သည် ပဋိညာဉ်အရ ဘုရားသခင်နှင့် နှောင်ဖွဲ့ထားသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

လူအပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်နှင့် ပဋိညာဉ်အရ နှောင်ဖွဲ့ထားသည့် အနေဖြင့် ဓမ္မဟောင်းရော
ဓမ္မသစ်ကပါ အစဉ်တစိုက် ပြောဆိုထားကြသည်။ နောက်သင်ခန်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရမည်
ဖြစ်သည့်အတိုင်း အာဒံ၊ နောဧတို့နှင့် ပြုသော ဘုရားသခင် ပဋိညာဉ်များကို "ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ"
ပဋိညာဉ်များဟု ခေါ်ဆိုသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် လူအပေါင်းနှင့် ပြုသော ပဋိညာဉ်များ
ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤပဋိညာဉ်များက လူအပေါင်းအား ဘုရားသခင်ထံ သူတို့၏ သနား
ကြင်နာပြီး ကောင်းကျိုးပြုသော ရှင်ဘုရင် အဖြစ် အစေခံရန် ဝန်တာရှိမှု အခြေအနေသို့
ဆိုက်ရောက်စေသည်။ ဓမ္မဟောင်း၏ ကျန်အပိုင်းများသည် ပင်ကိုယ် မူလအားဖြင့် ဣသရေလ
လူမျိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်ဖွဲ့တော်မူသော "အမျိုးသားရေး" ပဋိညာဉ်များ ဟု မကြာခဏ
ခေါ်ဝေါ်ကြသည့် အထူးပဋိညာဉ်များအပေါ်တွင် စူးစိုက်မှု ပြုထားသည်။ အာဗြဟံ၊ မောရှေ၊ ဒါဝိဒ်
တို့နှင့် ပြုခဲ့သော ပဋိညာဉ်များ၊ နှောင်းပိုင်းကာလတွင် ဣသရေလပရောဖက်တို့က
ရောက်လာမည့်အကြောင်း ကြိုတင်ဟောပြောခဲ့သည့် ပဋိညာဉ်သစ်တို့အားဖြင့် ဣသရေလတို့သည်
ဘုရားသခင်နှင့် နှောင်ဖွဲ့ထားကြသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ တူညီသော
အခြေအနေတွင် ရှိနေကြသည်။ အာဒံ၊ နောဧတို့နှင့် ဘုရားသခင် ပြုခဲ့သော ပဋိညာဉ်များအားဖြင့်
လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းစီတိုင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် နှောင်ဖွဲ့ထားကြသည်။ ထို့ပြင် ယနေ့
အသင်းတော်သည်လည်း ဣသရေလ လူမျိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင် ပြုတော်မူခဲ့သော အထူး
ပဋိညာဉ်များအားဖြင့်၎င်း၊ ခရစ်တော်၌ ပြုတော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားသစ်အားဖြင့်၎င်း ဘုရားသခင်နှင့်
နှောင်ဖွဲ့ထားသည်။ ထွက်မြောက်ရာ ၁၉၆၆ တွင် ဘုရားသခင်သည် သိနာတောင်၌ မိမိလူမျိုးတော်
ဣသရေလဖြင့် ဖွဲ့ခဲ့သော ပဋိညာဉ် ဆက်နွယ်မှုကို ယခုလို ပြောထားကြောင်း သင်
ပြန်သတိရပါလိမ့်မည်။

သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊
သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြလိမ့်မည် (ထွက်မြောက်ရာ ၁၉၆၆)။

၁ပေတရု ၂:၉ တွင် တမန်တော်ကြီး ရှင်ပေတရုက ဤကျမ်းပိုဒ်ကို ညွှန်း၍ ဓမ္မသစ်
အသင်းတော်ဖြင့် ချိတ်ဆက်သုံးစွဲထားခဲ့သည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်ကို ယခုလို ထည့်ထားခဲ့သည်။

သင်တို့မူကား ရွေးချယ်တော်မူသောအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်
ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသော လူမျိုး၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော
အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏ (၁ပေ ၂:၉)။

ဤနေရာတွင် ရှင်ပေတရုက ဓမ္မဟောင်း၌ မိမိ၏ အထူး ပဋိညာဉ်ခံ လူမျိုးတော်သို့ ဘုရားသခင်
ပြောဆိုခဲ့သော စကားလုံးများကို အသင်းတော်အတွက် ရည်ညွှန်း အသုံးပြုထားခဲ့သည်။ ခရစ်တော်၏
နောက်လိုက်များသည် ခရစ်တော်၌ ဖြစ်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် ယခုအခါ

နှောင်ဖွဲ့ထားကြပြီ ဖြစ်၍ ထိုသို့ သူလုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် သမိုင်းတလျှောက် ပြေးနေသော တည်မြဲနေသည့် ဆက်သွယ်မှု လမ်းကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယခုတွင် ဓမ္မဟောင်းကို လက်တွေ့ဘဝ အသုံးချရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ အောင်မြင်ကျော်လွှားရမည့် စိမ်ခေါ်မှုများအား လေ့လာဖော်ထုတ်၍ ဓမ္မဟောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြား ဆက်သွယ်နေမှုများကို ဆန်းစစ်ရှာဖွေပြီးသည့်နောက် ဓမ္မဟောင်းကို ယနေ့ကာလ လက်တွေ့ဘဝ အသုံးချရာ၌ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံထားကြရမည့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများဘက်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ လှည့်ကြပါမည်။

တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများ

စောစောပိုင်းက ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့သလိုပင် ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ဘဝတွင် ဓမ္မဟောင်းကို အသုံးချရာ၌ ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ် နှစ်ခုလုံးရှိ သမ္မာကျမ်းလာ ယုံကြည်ခြင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် သမိုင်းကြောင်း တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများစွာကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းပြပေးနိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ခြင်းတို့သည် ဘာသာတရား တစ်ခုတည်း၊ ယုံကြည်ခြင်း တစ်ခုတည်း ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့သည်လည်း အတန်းအစား အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲ သိမှတ်ကြရပါမည်။

ဤ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများကို ဖော်ပြရန် နည်းများစွာရှိသည့်အထဲမှ ပဓာနကျသော ပုံစံသုံးခုကို ကျွန်ုပ်တို့ မီးမောင်းထိုးကြပါမည်။ ၎င်းတို့မှာ ခေတ်ကာလ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှု၊ ယဉ်ကျေးမှု တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှု၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ပထမ အချက်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ပုဂ္ဂိုလ်သဘာဝနှင့် အလိုတော်ကို ခေတ်ကာလများ သို့မဟုတ် သမိုင်းကာလများ အလိုက် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ခေတ်ကာလများဆိုင်ရာ

သမိုင်းသည် ခရစ်တော်၌ ဘုရားသခင် ခွဲခန့်သတ်မှတ်ထားပြီးသော အဆုံးသတ်ပန်းတိုင်ဆီသို့ ရှေ့ရှုချိတက်နေသည့်အတိုင်း သမ္မာကျမ်း သမိုင်းကြောင်း ဆိုသည်မှာလည်း ဘုရားသခင်က သူ၏ လူများသို့ တစ်ချိန်ပြီး တစ်ချိန် တိုးတက်ထင်လင်းစွာ ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြလာခဲ့သည့် အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြထားချက်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ဤသမိုင်းကို စူးစမ်းရှာဖွေရန် မတူခြားနားသောနည်းလမ်းများစွာ ရှိသော်လည်း အလုပ်ဖြစ်သော နည်းတစ်ခုမှာ သူလူများနှင့် ဘုရားသခင်ဖွဲ့ထားသော ပဋိညာဉ်များနှင့် ညီထွေသည့် ပဓာနကျသော အချိန်ကာလများ သို့မဟုတ် ခေတ်များ အဖြစ် သမိုင်းကို ခွဲဝေပိုင်းခြားကြည့်သည့်နည်း ဖြစ်သည်။ ဤပဋိညာဉ် ကာလ တစ်ခုစီတွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အကြောင်းကို သာ၍ ဖွင့်ပြခဲ့သည်။ ရိုရိုးရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဘုရားသခင်သည် အာဒံကို ဖွင့်ပြသည်ထက် နောဧကို သာ၍ ဖွင့်ပြခဲ့သည်။ နောဧကို ဖွင့်ပြသည်ထက် အာဗြဟံကို သာ၍ ဖွင့်ပြခဲ့သည်။ မောရှေသည် အာဗြဟံထက် သာ၍ များပြားသော ဗျာဒိတ်ကို လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ တဖန် ဘုရားသခင်သည် မောရှေထက် ဒါဝိဒ်အား သာ၍ များသော ဗျာဒိတ်ကို

ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပြန်သည်။ သို့နှင့် ဓမ္မသစ်ခေတ် ရောက်လာသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ယခင်ထက်စာလျှင်
သာ၍ များသော ဗျာဒိတ်များကို ဖွင့်ပြခဲ့ပြန်သည်။ ဟေဗြဲ ဩဝါဒစာရေးသူသည် ဤစာကို
ရေးသည့်အခါ ဟေဗြဲ ၁:၁-၂တွင် ဤအချက်ကို အလေးပေးဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ပရောဖက်များအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့အား အထပ်ထပ်
အနည်းနည်း ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
ဤနောက်ဆုံးကာလအခါ မိမိသားတော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ
(ဟေဗြဲ ၁:၁-၂)။

ကျမ်းစာရေးသူများကိုယ်တိုင်ကဲ့သို့ပင် ခရစ်ယာန်များသည်လည်း ကျမ်းစာသမိုင်းကို
ပုံစံအမျိုးမျိုးချ၍ ကွဲပြားခြားနားသော အချိန်ကာလများ သို့မဟုတ် ခေတ်များ အဖြစ်
ခွဲဝေပိုင်းခြားကြသည်။ သို့ရာတွင် သမ္မာကျမ်းစာသမိုင်းကြောင်း အတွင်း အကြီးမြတ်ဆုံးသော
ခေတ်ကာလ ဆိုင်ရာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကြား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း
ခရစ်ယာန်များက မကြာခဏ ဝန်ခံကြသည်။ ဤ ခေတ်ကာလဆိုင်ရာ ပိုင်းခြားမှုသည်
ဘုရားနှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့ကာလ လက်တွေ့ဘဝ အသုံးချရေးအတွက် အရေးကြီးသည်။
ထောင်စုနှစ် တစ်ခုကြာသည်ထိ ခရစ်ယာန်များ မေးခဲ့ကြသော မေးခွန်းမှာ "ဓမ္မဟောင်း
သွန်သင်ချက်များကို ဓမ္မသစ်ကာလအတွက် မည်သို့ လက်တွေ့အသုံးချ၍ ရပါသနည်း" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ဘဝအတွက် အသုံးကျကြောင်း သစ္စာရှိ ခရစ်ယာန်တို့က
မှန်ကန်စွာ ယုံကြည်ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်အတွက် သတင်းစကားကို သူတို့ လက်တွေ့
အသုံးချသော နည်းလမ်းများမှာမူ ကွဲပြားကြသည်။ နယ်ပယ်၏ တဘက်စွန်းတွင် သမ္မာကျမ်းစာ
သမိုင်းအား ပိုင်းကွက်ယူသည့် အမြင်ရှုထောင့်ကို အားပေးမြှင့်တင်သူများ ရှိကြသည်။
ဤခရစ်ယာန်တို့သည် အထူးသဖြင့် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ် ကာလများ၏ ကွဲပြားခြားနားမှုများကိုသာ
ဇောင်းပေးကြသည်။ ဓမ္မသစ်တွင် ရှင်းလင်းစွာ ပြန်လည် အတည်ပြုထားသည့်
ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်များကိုသာ ခေတ်သစ် ယုံကြည်သူများအတွက် အသုံးပြုသင့်သည်ဟု သူတို့က
မှတ်ယူထားကြသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်လျှင် ဓမ္မဟောင်းသည် ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များအတွက်
အသုံးမဝင်ပါ။

နယ်ပယ်၏ အခြားတဘက်စွန်းတွင်မူ သမ္မာကျမ်းစာ ယုံကြည်ခြင်းသည် တပြေးညီသာ
ဖြစ်သည် ဆိုသည့် အမြင်ရှုထောင့်ကို အားပေးမြှင့်တင်သော အစွန်းရောက် ပုံစံအချို့ရှိကြသည်။
ဤခရစ်ယာန်များသည် ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ် အလျဉ်ပြတ်ခြင်းမရှိ၊ တဆက်တစပ်တည်း ဖြစ်သည်
ဆိုသည်ကို ဇောင်းပေးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤရှုထောင့်အမြင်အရ ဓမ္မဟောင်းသွန်သင်ချက်တစ်ခုကို
ဓမ္မသစ်က ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ငြင်းဆိုခြင်း သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်း မရှိသေးသ၍
ခရစ်ယာန်တို့သည် ခရစ်တော်မတိုင်မီက လူများလိုပင် ဓမ္မဟောင်းကို လိုက်နာရန် တာဝန် ရှိသည်။

ဤသင်ခန်းစာတွင် ဤ အစွန်းနှစ်ပါးကို ရှောင်ရှားကြပါမည်။ "တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှု
ရှုထောင့်အမြင်" ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ်ဆိုသည့် သမ္မာကျမ်းစာ ယုံကြည်ခြင်း အမြင်ကိုသာ

ဇောင်းပေးကြပါမည်။ ဤရှုထောင့် အမြင်အရ ဓမ္မဟောင်း တစ်ခုလုံးကို ဓမ္မသစ်ခရစ်ယာန်များအတွက် လက်တွေ့ အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဓမ္မဟောင်း၏ နယ်ပယ် ရှုထောင့်တိုင်းသည် ခရစ်တော်၌ ဘုရားသခင် ပြုခဲ့ပေးပြီးသော အမှုအရာကြောင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့ပြီးကြောင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ သိမှတ်ဝန်ခံကြရပါမည်။ ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက် ရှိသမျှသည် ခရစ်ယာန်များအတွက် အသုံးကျပါသည်။ သို့သော် အမြဲတစေ ဓမ္မသစ်အမြင်အရသာလျှင် ဖြစ်ရပါမည်။

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်တို့ကြား ဆက်နွယ်မှုပုံစံသည် အကြီးအကျယ် အငြင်းအခုံဖြစ်ရသော ပြဿနာ တစ်ခု ဖြစ်နေပါသည်။ အမှန်စင်စစ် ယနေ့ကာလမှာပင်လျှင် အကြီးအကျယ် ဆွေးနွေးရှင်းလင်းနေကြရသော ပြဿနာ တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ "ဗျာဒိတ် တိုးတက်ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြခြင်း"ဟု ကျွန်ုပ်တို့ခေါ်ဆိုသည့် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်သက်သော တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှု ချဉ်းကပ်လေ့လာပုံ တစ်ခုမှာ ဤသို့ ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် အရာရာကို အစပထမ၌ တခါတည်းနှင့် အပြီး မဖော်ပြခဲ့ပါ။ ဓမ္မပညာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှု သမိုင်းကြောင်းတွင် အသင်းတော်အတွက် ဓမ္မပညာ အစစ်အမှန်ကို ရေးချရာ၌ ဓမ္မသစ်နှင့် ဆက်နွယ်နေသော ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်သည် စင်စစ်အားဖြင့် အစပထမတွင် တစ်ပိုင်းတစ်စ ဗျာဒိတ်ကိုသာ ပေးပြီး ထို့နောက်မှ ယေရှုနှင့် တမန်တော်များ၏ သွန်သင်ချက်တို့ဖြင့် ပိုမိုပြည့်စုံသော ဗျာဒိတ်ကို ဓမ္မသစ်၌ ပေးသည့် ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Daniel Steffen

ဂလာတီ ၃:၂၄တွင် ရှင်ပေါလုက ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ယုံကြည်ခြင်းတို့ကြား ဆက်နွယ်မှုကို ဤပုံစံဖြင့် ပြောဆိုထားခဲ့သည်။

ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်ထံသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏ အထိန်းဖြစ်သတည်း (ဂလာတီ ၃:၂၄)။

ဤကျမ်းပိုဒ်တွင် "အထိန်း" ဟူသော စကားလုံးသည် ဟေလသ နာမ် ပိုင်အိုဂိုရ်စ် ကို ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤဝေါဟာရသည် ကလေးငယ် တစ်ဦး ရင့်ကျက်ကြီးထွားလာသည့်အခါ သူ/သူမကို ညွှန်ကြား၊ ဦးဆောင်၊ သွန်သင်ပေးရသည့် နည်းပြဆရာ သို့မဟုတ် အစောင့်ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ပေါလု ဤနေရာတွင် ညွှန်ပြထားသလိုပင် ဓမ္မဟောင်း သွန်သင်ချက်များသည် ကလေးတစ်ဦးသို့ ပေးသော ညွှန်ကြားချက်များနှင့် တူကြ၍ ဓမ္မသစ်သွန်သင်ချက်များမူကား အရွယ်ရောက်ပြီးသူ တစ်ဦးသို့ ပေးသော ညွှန်ကြားချက်များနှင့် တူကြသည်။

“လမ်းထဲ မထွက်နဲ့” “မီးနား မလာနဲ့” ဆိုသည့် သင်ခန်းစာများကို ငယ်ရွယ်သည့် ကလေးများအား မိဘများ သွန်သင်တတ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိကြသည်။ သို့သော် ကလေးများ ကြီးကောင် ဝင်လာကြသောအခါ လမ်းထဲမထွက်ဖို့၊ မီးနှင့် ဝေးဝေးနေဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ သူတို့အား ထပ်သတိပေးကြတော့ပါ။ တကယ်တော့ သူတို့ အရွယ်ရောက်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မိဘများအနေဖြင့် သူတို့၏ အရွယ်ရောက်ပြီး သားသမီးများအား သူတို့ ငယ်စဉ်ဘဝ စည်းကမ်းများက ပေးသော ညာဏ်ပညာကို ပြန်သတိရဖို့ မျှော်လင့်ကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းမကြီးများနှင့် မီးတိုသည် အန္တရာယ်ရှိကြောင်း အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့ ပြန်သတိရကြဖို့၊ ထိုအရာတို့ကို သတိထားပြီး သူတို့ ချဉ်းကပ်ကြဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ပါသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတစ်ဦးကို ငယ်ရွယ်သော ကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ဆက်ဆံခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပညာမဲ့ရာကျပါသည်။ သို့သော် သူတို့ငယ်စဉ်ဘဝ သင်ခန်းစာများမှ သင်ယူလေ့လာခဲ့သည်များကို မေ့ပစ်ခြင်းသည်လည်း အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့အတွက် ပညာမဲ့ရာ ရောက်ပါသည်။

ပုံစံနည်းလမ်း များစွာဖြင့် ဓမ္မဟောင်း သည် ကလေးတစ်ဦးကိုပေးသော ညွှန်ကြားချက်များနှင့် တူညီပါသည်။ ၎င်းသည် ဓမ္မဟောင်း ဣသရေလတို့ ရင့်ကျက်မှုသို့ သွားနေစဉ်အခါ ရှိနေဖြစ်နေသော ဝိညာဉ်ရေးရာ အခြေအနေအတွက် ပုံစံဆွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မသစ်သည် ခရစ်တော်၌ ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ် ဖွင့်လှစ်ဖော်ပြပြီးသည့်နောက်ပိုင်း အသက်ရှင်ကြသူများအတွက် ဩဝါဒ ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မသစ်ယုံကြည်သူများ ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကာလ လူများကဲ့သို့ ဓမ္မဟောင်းကို နာခံမည် ဆိုလျှင် ခရစ်တော်၏ ထူးခြားလေးနက်မှုကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်ပါသည်။ သို့သော် ဓမ္မဟောင်းမှ သွန်သင်နေသော ညာဏ်ပညာကို ကျွန်ုပ်တို့ ငြင်းပယ်မည် ဆိုလျှင် ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင် ပမာဏ ပြုသော ဓမ္မဟောင်း၏ အခွင့်အာဏာကို ကျွန်ုပ်တို့ ငြင်းပယ်ရာ ရောက်ပါသည်။ သစ္စာရှိသော ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်း၏ အခွင့်အာဏာကို ဝန်ခံရပါသည်။ သို့သော် ခေတ်ကာလများ ပြီးပြည့်စုံလာမှုကို လက်ခံရရှိသူများ အဖြစ်ဖြင့်သာ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။

ယနေ့ခေတ်အတွက် ဓမ္မဟောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ အသုံးချမည် ဆိုလျှင် ခေတ်ကာလဆိုင်ရာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများအပြင် ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှု များကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ထည့်စဉ်းစားကြရပါမည်။

နောက်ခံ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ

ဓမ္မဟောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသည့်အခါ ဓမ္မဟောင်းတွင် တင်ဆက်ထားသည့် ယဉ်ကျေးမှု ပုံစံများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့မျက်မှောက်ခေတ်ယဉ်ကျေးမှု ပုံစံများ အကြား တူညီမှု နှင့် ကွဲလွဲမှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်ခေတ် မည်သည့်ယဉ်ကျေးမှု သွင်ပြင်များသည် အာဗြဟံ၏ ကာလနှင့် နီးနီးစပ်စပ် တူညီကြပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဒါဝိဒ်၏ ယဉ်ကျေးမှုတို့ မည်သို့ တူညီမှု ရှိပါသနည်း။ ရှေးဓမ္မဟောင်း ကာလများမှ စ၍ လူ့ယဉ်ကျေးမှုသည် မည်သို့ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပါသနည်း။ မည်သည့် ထုံးစံလေ့များနှင့် အစဉ်အလာများသည်

ကွဲပြားခြားနားကြပါသည်။ ခေတ်သစ်လူနေမှု ဘဝအတွက် ဓမ္မဟောင်း လက်တွေ့အသုံးချခြင်းကို
တာဝန်ရှိရှိ ပြုလုပ်မည် ဆိုလျှင် ဤမေးခွန်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ မှုချ ဖြေဆိုကြရပါမည်။

၂၁ ရာစုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ကြသည့်အလျောက် ကျွန်ုပ်တို့၏
ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဓမ္မဟောင်းယဉ်ကျေးမှုတို့ ကွဲပြားခြားနားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းပိုင်းကို နားလည်မည့်အကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ
ယဉ်ကျေးမှုထဲ ကျွန်ုပ်တို့ အမှန်တကယ် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း တူးဆွဝင်ရောက်ရန်
လိုအပ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ အကြောင်းကိစ္စ ပြုပုံနည်းလမ်းသည်
ဓမ္မဟောင်းနှင့် အလွန်ကွဲပြားခြားနားရပါသည်။ ထို့အတွက်ကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကာလ ကိုယ်တော်လူတို့၏ ဘဝ၌ ဘုရားသခင်
ဘာလုပ်နေသည်ကို နားလည်ဖို့ ရှေ့နောက် အဆက်အစပ်နှင့် သမိုင်းနောက်ခံကို
ကြည့်ရန် အမှန်တကယ် လိုအပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ Daniel Simango

ခေတ်ကာလဆိုင်ရာ နှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့
စဉ်းစားရမည်သာမက ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်အတွက် ဓမ္မဟောင်းကို လက်တွေ့အသုံးချရန်အတွက်
ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများ အတွက်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေရှင်းချက် ရှိကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆိုင်ရာ

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင် ရှင်သန်နေရသော လူများနှင့် ဓမ္မဟောင်းလူများအကြား
ဆင်တူမှုများသည် အတော်ပင် ကြီးမားသလို ကွဲပြားခြားနားမှုများသည်လည်း အတော်ပင်
ကြီးမားသည်။ ရှေး ဓမ္မဟောင်း ကျမ်းပိုင်းများကို လျောက်ပတ်စွာ လက်တွေ့အသုံးပြုဖို့ ကျွန်ုပ်တို့
မျှော်လင့်ပါလျှင် ဤသို့သော မေးခွန်းများကို ကျွန်ုပ်တို့မေးရန် လိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တစ်ကိုယ်ရည်
ဘဝများကို ဓမ္မဟောင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသောသူတို့နှင့် မည်သို့ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသနည်း။
လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲ၌ ကျွန်ုပ်တို့ပါဝင်နေသော ကဏ္ဍများမှာ အဘယ်နည်း။ ထို ကဏ္ဍများနှင့်
ဓမ္မဟောင်းမှလူများ ပါဝင်ခဲ့ကြသော ကဏ္ဍများ မည်သို့ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိညာဉ်ရေး
အခြေအနေမှာ မည်သို့ ရှိပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွေး၊ အပြုအမူနှင့် စိတ်ခံစားချက်များသည်
ဓမ္မဟောင်းကာလလူတို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသည်များနှင့် မည်သို့ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသနည်း။
ဓမ္မဟောင်းလူများနှင့် ခေတ်သစ်လူတို့အကြား တူညီမှုများနှင့် ကွဲလွဲမှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းဖြင့်
ဓမ္မဟောင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်တွင် မည်သို့ လက်တွေ့အသုံးချရမည်ကို သာ၍ ကောင်းစွာ ကျွန်ုပ်တို့
နားလည် နိုင်ကြပါသည်။

နိဂုံး

ဤသင်ခန်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာသင့်ကြောင်း မေးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဤရှေးစာအုပ်တို့ကြား အလှမ်းကွာဝေးခြင်း အကြောင်းခံများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တွေ့သည့် အလှမ်းကွာဝေးမှု ပုံစံများအပါအဝင် အလှမ်းကွာဝေးမှုကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင်ရသည့် အခက်အခဲများကို ကျွန်ုပ်တို့ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ဓမ္မသစ်သည် ဓမ္မဟောင်း၏ ယနေ့ကာလ ပတ်သက်စပ်ဆိုင်မှုကို အခိုင်အမာ အတည်ပြုထားကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် သခင်ယေရှုနှင့် ရှင်ပေါလုတို့၏ သွန်သင်ချက်များအားဖြင့် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ကြပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် စိမ်ခေါ်မှုများ၊ ဆက်သွယ်မှုများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွေ့ ဘဝများ၌ ဓမ္မဟောင်း အသုံးချမှုနှင့် ဆက်နွယ်သော တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာမှုများကို စဉ်းစားခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လိုက်ရမည့် လမ်းကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ အကြမ်းဖျင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မကြာခဏ ဆိုသလို ခရစ်တော်၏ နောက်လိုက်များ သည် ဓမ္မဟောင်း အသိခေါင်းပါးလှသည့်အပေါ် ကျေနပ်မှု ရှိပြီး ဓမ္မသစ်ကိုသာလျှင် သူတို့အတွက် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော် အဖြစ် ကြည့်မြင်ကြသည်။ ဓမ္မသစ်သည် အရေးပါသောလည်း ယုံကြည်ခြင်း၌ ကြီးထွားရန် မျှော်လင့်သော ခရစ်ယာန်များအတွက် ၎င်းသည် မည်သည့်အခါမျှ လုံလောက်မည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကိုလည်း လိုအပ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကို လေ့လာရန် အလုပ်များစွာ လုပ်ရပါသည်။ သို့သော် အားထုတ်မှုတိုင်းသည် ထိုက်တန်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းသည် ဘုရားသခင် နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်၏ သစ္စာစောင့်သော နောက်လိုက်များ အနေဖြင့် ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင် ကျမ်းစာအတွက် ရည်စူးမြှုပ်နှံခဲ့သလို ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကျမ်းစာတွက် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ ရည်စူး မြှုပ်နှံသင့်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ဆောင်သည်နှင့် အမျှ ဓမ္မဟောင်းသည် နေရာတိုင်း၊ ခေတ်တိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်လျှောက်ရန် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော အံ့ဩဖွယ်ရာ ဆုလက်ဆောင် တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။